

சட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தந்திரப் பண்பாடும்

சைவப் புலவர்
எஸ். தில்லைநாதன்

மேல்க்கணக்குக் கோரியிருக்கும்
காலத்திற் பணமாகும்

மட்டக்களப்புக் கோயில்களும்
தமிழர் பண்பாடும்

நூலாசிரியரின் நூல்கள்

- சைவமும் நாமும்
- தமிழ்மொழி இலக்கியமும் இலக்கணமும்
- மண்டுர் முருகன் திருவிருத்தமாலை
- தமிழ் மொழியில் இலக்கியச் சிறப்பு
- தமிழ் மொழியின் இலக்கணச் சிறப்பு
- மட்டக்களப்பில் இந்து சமய கலாசாரம்
- சைவ சித்தாந்த எட்டு விரதங்கள்

மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்

சைவப்புவலவர்
எஸ். தில்லைநாதன்

வெளிநாடு - 45

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்
WRITERS MOTIVATION CENTRE
இல. 64, கதீர்காமர் வீதி, அமிர்தகழி,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.
T. P. : 065-2226658, 077-6041503
e-mail: okkunaa@yahoo.com

மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்

கட்டுரைகள்

எழுதியவர் : சைவப்புலவர் எஸ். தில்லைநாதன் ©

வெளியீடு : எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்
(பிரியா பிரசுரம் - 45)

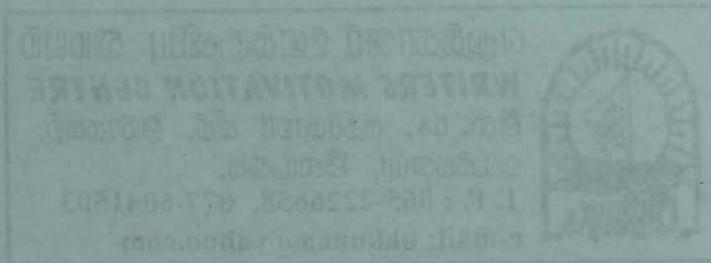
முதற் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2008

அட்டை வடிவமைப்பு : சி.பாலேந்திரா (பாலன் போட்டோ)

அச்சுப்பதிப்பு : ஏ.ஜே. பிறின்ஸ்

விலை : 200/-

ISBN : 978 - 955 - 8715 - 53-6

வினாக்கள்

கீழ்க்கண்ட வினாக்கள் தூரணி வாரியகம் சூ. பரிசீலனாபரம்பல்கள்
பிரிவுகளாகக் காரணமாக வினாக்கள் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பமாக
நின்று பதிலளிக்கும் சகலவர்களுக்கும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.
வினாக்கள் சந்தர்ப்பமாக நிரந்தரமாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள
பதிலாளர், வினாக்கள் சந்தர்ப்பமாக வினாக்கள் சந்தர்ப்பமாக
பதிலளிக்கும் வினாக்கள் சந்தர்ப்பமாக வினாக்கள் சந்தர்ப்பமாக

உள்ளுறை

- ◆ சமர்ப்பணம்
- ◆ அணிந்துரை 07
- ◆ முன்னுரை 10
- ◆ பதிப்புரை 16
- 1. துறைநீலாவணை ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் 17
- 2. பெரிய போரதீவு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம் 63
- 3. கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் 88
- 4. துறைநீலாவணை ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம் 109
- 5. மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தவாமி ஆலயம் 120

சமர்ப்பணம்

கண்டியரசனாகிய ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜ சிங்களின் ஆட்சிக்
காலத்தில் அரச பிரதானிகளில் ஒருவராக கடமையாற்றி
துறைநீலாவணையை தாயகமாகக் கொண்ட அமரர்
வே.சா.வீமாச்சியார் அவர்களின் ஏகபுத்திரனும்
தமிழிலும் சைவத்திலும் சிறந்தவராகவும், சோதிடம்
வைத்தியம் ஆகிய துறைகளில் பாண்டித்தியம்
பெற்றவராகவும், பலவகையான சமய இலக்கிய
ஏட்டுப்பிரதிகளின் கர்த்தாகவும், துறைநீலாவணை
ஸ்ரீ கண்ணகையம்மன் கோயில் கடைசி
உரிமையாளனாகவும், அவ்வாலய பிரதம பூசகராகவும்,
ஊர் வண்ணக்கராகவும், துறைநீலாவணை
ஸ்ரீ தில்லையம்பலம் பிள்ளையார் ஆலய ஆரம்ப
கர்த்தாவாகவும்,
தோம்புதோராகவும், பொலிஸ் தலைமையாகவும்
விளங்கி சமூகத்துக்கும் சைவத்துக்கும்
அரும் பெரும் சேவையாற்றிய பெருந்தகையினராகிய
எனது பூட்டன்

அமரர் வீ.தோ.பொ.த. ஆறுமுகபிள்ளை அவர்களின்

பொன்னடிகளுக்கு

இந்நூலை;

சொல்லால் மனத்தால் தொடர்புறும் சடலமெனும்
எல்லாவிதத்தாலும் ஏத்தி சூட்டி மகிழ்கின்றேன்.

சைவப்புவவர் எஸ். தில்லைநாதன்

நூலாசிரியர்

கலாநிதி சி. பத்மநாதன்

ஓய்வநிலைப் பேராசிரியர் (வரலாறு), பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

“மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்” என்னும் இந்நூல் ஐந்து பிரதானமான கோயில்களைப் பற்றியது. அவை மட்டக்களப்பு தேசத்தின் பிரதான பகுதியான மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ளவை. துறைநீலாவணை கண்ணகை அம்மன் கோயில், பெரியபோரதீவு பத்திரகாளி அம்மன் கோயில், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில், துறைநீலாவணைத் தில்லையம்பலப்பிள்ளையார் கோயில் மண்டுர் கந்த சுவாமி கோயில் என்பவையே அக்கோயில்கள்

இவற்றுட் சில தேசத்துக் கோயில்கள் என்று மரபுவழியாகக் கொள்ளப்பட்ட ஏழு புராதனமான ஆலயங்களுள் அடங்கியவை. பழங்காலம் முதலாக மட்டக்களப்புச் சைவர்கள் சில கோயில்களைத் திருப்படைக் கோயில்கள் என்றும் சொல்லும் வழக்கமுடையவர்கள். திருப்படைக் கோயில், தேசத்துக் கோயில் என்ற பாகுபாடு இலங்கையில் மட்டக்களப்பு தேசத்துச் சமயவழக்கத்தில் மட்டும் காணப்படுவது. யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, அடங்காப்பற்று வன்னி ஆகியவற்றிலுள்ள வழமைகளில் இவ்விதமான பாகுபாடில்லை. பல்கலைக் கழகங்களில் இந்நாட்களில் இந்து நாகரீகத்தை ஒரு பாடமாகப்

பயிலும் மட்டக்களப்பிலுள்ள ஊர்களை சேர்ந்த மாணவர்களும் தேசத்துக் கோயில், திருப்படைகோயில் என்பவற்றை விளங்கிக்கொள்வதில்லை, இத்தகையவர் சூழலில் அவற்றின் தாரதம்மியங்களை தெளிவாக விளக்குவது அவசியமாகும். அவற்றை விளக்குவதற்கு மரபு வழியான வழமைகளை பற்றிய அறிவு அவசியமானது. ஆசிரியராகவும், கல்லூரி அதிபராகவும், மாவட்ட மட்டத்திலே கல்வி அதிகாரியாகவும் நெடுங்காலம் பணிபுரிந்த இந்நூலாசிரியரான தில்லைநாதன் சமயப் பற்றும் தமிழார்வமும் மிக்கவர். பலநூல்களின் ஆசிரியர். அதனால் சமுதாயத்தில் பலரின் அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றவர். சைவப்புலவர் என்னும் பட்டம் பெற்றவர். மட்டக்களப்பிலுள்ள கோயில்களைப் பற்றிய நூல்களை எழுதுவதற்கு வேண்டிய தகைமைகளைக் கொண்டவர். அதனுடன் மண்டுர் கந்தசுவாமி கோயிலின் பரிபாலனத்திலே நெடுங்காலம் பங்கு கொண்டிருந்தமையால் கோயில் வழிபாடுகள், வழமைகள் என்பன பற்றி நேரடியான அனுபவத்தின் மூலம் தெளிந்த அறிவும் விளக்கமும் பெற்றவர்.

இலங்கையிலுள்ள இந்து சமயக் கோயில்களின் வரலாறுகளையும் அவற்றின் சமூகத் தொடர்புகளையும் பற்றி ஆதார பூர்வமான நூல்களையும் எழுதுவது இலகுவான காரியமன்று. அது சாலாக்காரியமென்றே சொல்லலாம். ஆதார பூர்வமான ஆவணங்களைப் பேணிக் கொள்ளாமையே அதற்கான காரணமாகும். பட்டயங்களையும் பிற சாசனங்களையும் வேறு வகையான தொல்பொருட் சின்னங்களையும் பேணிக்கொள்வதில் பௌத்த சங்கத்தாருக்குரிய ஆர்வமும் ஊக்கமும் சைவசமய குருமாரிடத்திலோ பொதுமக்களிடையிலோ காணப்படுவதில்லை. செப்பேடுகள், கல்வெட்டுகள்

என்பன இல்லாதவிடத்து ஆலயங்களின் புராதனமான வரலாறுகளைச் செய்வது சாலாக்காரியம். அந்த நிலையின் காரணமாகவே சைவரின் புராதன ஆலயங்கள் அமைந்த இடங்களிலே முன்பு பௌத்த கோயில்கள் இருந்தன என்றும் தமிழர்கள் அவற்றை இடித்துவிட்டுச் சிவாலயங்களை அமைத்துள்ளனர் என்ற பழிமொழியை இந்நாட்களிற் கேட்க வேண்டியுள்ளது.

இந்நூலில் ஆலயங்களின் வரலாறுகள், கட்டுமான அமைப்புகள், சுற்றாடல், வழிபாடுகள், தொழும்புகள், பரிபாலனம், சமூகப் பிரிவுகளோடு ஏற்பட்ட பந்தங்கள் என்பன வர்ணிக்கப்படுகின்றன. ஆலய வரலாறுகள் பற்றிய பகுதிகள் இலக்கியங்களிலும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளிலும் அடங்கிய ஐதிகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. வரலாறு, ஐதிகம் என்பவற்றுக்கிடையே இடைவெளி உண்டு. அது சில சமயங்களில் மிகவும் விசாலமானது. சில வரலாற்று அம்சங்களும் புனை கதைகளும் பௌராணிகப் பாங்கிலான கதைகளும் ஐதிகங்களும் சங்கமமாகி விடும்.

இந்நூலிற் கோயில் பரிபாலனம், ஆலய சேவைகள், வழிபாட்டு முறைகள், சமூகத்தொடர்புகள் என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் பூரணமானவை. புதிய பல விவரங்கள் அவற்றில் அடங்கியுள்ளன. இந்நூல் ஒரு முன்முயற்சி என்ற பொழுதிலும் அது விரிவானதாகவும் முன்னுதாரணமாகவும் அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் ஆசிரியரின் பணி பாராட்டிற்குரியது. நூல் ஆய்வாளர்களுக்கும் ஆர்வலர்களுக்கும் பயனுடையது. கிழக் கிலங்கையிலுள்ள கோயில்களைப் பற்றிய நுண்ணாய்வுகளுக்கு வழிதிறக்கும் நூலாகவும் கொள்ளத் தக்கது. இது எல்லோரும் படித்துப் பயன் பெறக்கூடிய நூலாகும்.

சைவப் புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன்

நூலாசிரியர்

பண்பாடு உலகளாவியது. பரந்துபட்டது. மனிதன் எங்கு வாழ்கின்றானோ அங்கெல்லாம் பண்பாடு காணப்படுகிறது. அது தேசிய ரீதியில் சில பொதுவானதாகவும் பிரதேசரீதியில் இடத்துக்கிடம் சில பிரத்தியேகமானதாகவும் காணப்படுகிறது. மனித நடவடிக்கைகளின் விளைவே பண்பாடாகும். அது சமூகத்தின் பிரிக்கமுடியாத அம்சமாகும்.

சமூக தத்துவ சிந்தனையாளர்கள் பண்பாடுபற்றி கூறும் போது அறிவு, கலைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், பாரம்பரியங்கள், நெறிமுறைகள், மாந்தர் வழிகள், சட்டங்கள், தீர்ப்புக்கள், முதலியனவெல்லாம் பண்பாட்டுக்குள் அடங்குவதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

எட்வர்ட்.பி.டைலர் என்பவர் “பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, நெறிமுறைகள், சட்டம், பழக்க வழக்கங்கள், இவையெல்லாம் சேர்ந்தவை” எனவும், மாலினோஸ்கி என்பவர் “மறைமுகமாகவோ அன்றேல் நேரடியாகவோ மனிதத்தேவையை பூர்த்திசெய்யும் பொருட்கள், சாதனங்கள், பழக்க வழக்கங்கள்,

இவைகளின் ஒன்று சேர்க்கையே பண்பாடு” எனவும், ஜே. எவ். ஜபர் என்பவர், “பண்பாடு என்பது அறிவு, மனப்பான்மை, பொருட்கள், என்பனவற்றை உள்ளடக்கியதெனவும் இவையெல்லாம் தலைமுறை தலைமுறையாக பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு வருவது” எனவும் கூறியுள்ளனர்.

சமூக அமைப்பும், பண்பாட்டு பயன் மதிப்புக்களும், சமய ஏற்புத்தரங்களும், பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தே இருக்கின்றன” என்பது மாக்ஸ் வெபரின் கருத்தாகும்.

பண்பாடு பற்றிய பரிணாமக்கோட்பாட்டுச் சிந்தனையாளர்களான அகஸ்ட் கோம்த், நெரபர்ட் ஸ்பென்சர், எமில்டூர் டைம் போன்றோர் சடங்குகள் மந்திரங்கள் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர்.

சுருங்கக் கூறின் சமயம், வாழ்க்கைமுறை, பாரம்பரியங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், சமூக பயன் மதிப்புக்கள், தீர்ப்புக்கள், என்பனவெல்லாம் பண்பாட்டின் வடிவங்களே ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடே நாகரீக நடவடிக்கைகளுக்கு நிலைக்களனாக உள்ளது. மனிதன் உயர்ந்த உன்னதமான வாழ்க்கையை வாழவேண்டுமாயின் வாழ்வில் விழுமியங்கள் பரிணமிக்க வேண்டும். ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும், குறிக்கோளும், உடைய கட்டுக்கோப்புக்குள் நெறிமுறையான வாழ்க்கை வாழத்தோன்றியதே சமய நெறி. சமயங்களின் அடிப்படையில் ஆலயங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அது சமூகத்துடன் இரண்டறக்கலந்தன. சமூகம் ஆலயத்தை நாடியது. ஆலயம் சமூகத்தை நாடியது. சமூக வாழ்க்கையின்

ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் ஆலயத்தில் காணலாம். அங்கு பண்பாட்டு அம்சங்கள் பதிந்துள்ளன.

கோயில் என்பது “உணர்வுகளும், எண்ணங்களும், சம்பிரதாயங்களும், பின்னிப் பிணைந்து ஒன்று சேர்ந்த தத்துவம்” என்கிறார் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள். பேராசிரியர். க. வித்தியானந்தன் அவர்கள் “ஈழத்துத் தமிழர்களது பண்பாட்டிலே சமயஞ்சார்ந்த உணர்வுகளும் நம்பிக்கைகளும் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. இவற்றின் நிலைக்களனாக திகழ்கின்றவை ஆலயங்கள்” என்கிறார்.

ஆலயங்களிடமிருந்து பெருந்தன்மை, விருந்தோம்பல், பொறுமை, சேவை மனப்பான்மை, கூட்டுறவு, கீழ்ப்பணிவு, தியாகமனப்பான்மை போன்ற நற்பண்புகள் பிரதிபலிப்பதை நாம் காணமுடியும்.

இந் நூலின் ஆய்வுத் தளமாக துறைநீலாவணை கண்ணகியம்மன் ஆலயம், பெரியபோரதீவு பத்திர காளி அம்மன் ஆலயம், கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம், துறை நீலாவணை ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம் ஆகிய ஐந்துமே எடுத்தாளப்படுகின்றன. மேலும் மட்டக்களப்பு பிரதேச பழமைவாய்ந்த ஆலயங்கள் அனைத்தையும் இந்நூலில் சேர்க்க முடியவில்லை. அத்தகைய ஆலயங்களை அடுத்துவரும் பாகங்களில் வெளியிடவுள்ளேன். இறையருள் துணை நிற்க வேண்டுகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தின் பண்பாட்டு கோலங்களின் தன்மையை அறியும் பொருட்டாக தமிழிலக்கிய பயனாக இவ்வாலயங்கள் இந்நூலில் கண் இயம்பப்படுகின்றன.

இதன் கண் பேசப்படுகின்ற வரலாறுகளும் மரபுகளும், ஐதீகங்களும், சம்பவங்களும், எந்தளவிற்கு ஆதாரமானவை என்பது சற்று விரிவாக தரப்பட்டுள்ளன. இப் பணிக்குத் தேவையான தரவுகள் ஆவணப் பதிவுகளிலிருந்தும் நேர்காணலிலிருந்தும் பெறப்பட்டவையாகும்.

ஆவணப் பதிவுகளாக கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், அரச அலுவலகப் பதிவுகள், அக்கால ஆலயக் கூட்டக் குறிப்புக்கள், பனைஓலை சுவடிகள், ஏடுகள் என்பன கையாளப் பெற்றுள்ளன. அக்கால ஆலயக்கூட்டக் குறிப்புக்களில் அரச அதிகாரிகள் தலைமைவகித்து தீர்மானம் எடுத்து கையொப்பமிட்டுள்ளதால் அவைகளும் முதன்மை ஆவணங்களாக காணப்படுகின்றன.

இவைகளுடன் விசாரணைக் கொமிசன் அறிக்கைகளும் நீதிமன்ற தீர்ப்புக்களும், நடைமுறைப்படுத்தும் பாங்குகளும் பண்பாட்டு அம்சங்களை காட்டுவதற்கு பெருந்துணை புரிந்துள்ளன.

நேர்காணலின் போது இன்முகத்துடன் வரவேற்று தமது நேரங்களை என்னுடன் செலவழித்து தேவையான தரவுகளை தந்துதவிய தலைமை வண்ணக்கர் திரு.அ. இராசதுரை (ஜே.பி) (கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம்), திரு.சி.குருபரன் (ஆசிரிய வள நிலை முகாமையாளர்), வண்ணக்கர் திரு.வ.குணசுந்தரம் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர், மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி

ஆலயம்), திரு.செ.முருகுப்பிள்ளை கணக்கப்பிள்ளை (மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம், குருமண்வெளி), சிவஸ்ரீ மு.கு. சச்சிதானந்தக் குருக்கள், விஸ்வபிரம்மஸ்ரீ. வை.இ.எஸ். காந்தன்குருக்கள், திரு.சா.முத்துக்குமாரன் (ஓய்வுபெற்ற உதவிப்பதிவாளர் நாயகம்), க.வைரமுத்து (இளைப்பாறிய ஆசிரியர் துறைநீலாவணை) திரு.பி.தியாகராஜா (செயலாளர், போரதீவு ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலயம்), பெரியபோரதீவு திரு.க.துரையப்பா, கலாபூஷணம் பூ.ம. செல்லத்துரை, முனைத்தீவு திரு.இ.இராசரெத்தினம் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்), திரு.செ.திவ்வியராஜ் (முகாமையாளர் கணனிவளநிலையம் பட்டிருப்பு) கவிஞர் ஆ.புட்கரன் (அதிபர் - மட்/முனைத்தீவு சக்தி ம.வி), திரு. தா. கந்தசாமி (ஆசிரியர்- மட்/பழகாமம் கண்டுமணி ம.வி) ஆகியோருக்கும் எனது நன்றியை செலுத்துகிறேன். இவர்கள் மட்டக்களப்பு தமிழக மக்களால் நினைவுகூரத் தக்கோர் ஆவர்.

இந் நூலை வெளியிடுவதற்கு எனக்கு பக்கபலமாக விளங்கிய ஊடகவியலாளர் செல்லையா-பேரின்பராஜர், பட்டிருப்பு வலய பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளரான திருமதி.நகுலேஸ்வரி புள்ளநாயகம் ஆகியோருக்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இந் நூலுக்கு சிறப்புரை நல்கி சிறப்பளித்த பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களுக்கும் எனது அன்பும், நன்றியும் கலந்த வணக்கத்தை செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

தமிழர் பண்பாட்டு அம்சங்கள் மட்டக்களப்பு சைவக்கோயில்களில் பிரதிபலிப்பதை இயன்றவரை நூலுருவில்

காண்பதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து நின்ற பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன். மட்டக்களப்பு தமிழர்களின் பண்டைய தற்கால பண்பாட்டுத்தன்மைகள் பேணப்பட்டு வருங்கால சந்ததியினருக்கு தெரியப்படுத்தல் வேண்டும் என்பதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதலானேன். இதில் பிழைகள் நேர்ந்திருந்தால் அவற்றைப் பொறுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அப்பிழைகளையும் இயல்பாய் விடுப்பது போனவற்றையும் மேலும் சேர்க்கைபெறவேண்டியவற்றையும் இந்நூற் பொருள் சார்ந்த அறிஞர் பெருமக்கள் கூறுவாராயின் நன்றியுடன் ஏற்று மறுபதிப்பில் அவற்றின் பொருந்தும் நிலை நோக்கி புகுத்தல் செய்யலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஓ.கே. குணநாதன்

மேலாளர், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்.

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் நூல் வெளியீட்டின் வரிசையில் சைவப்புலவர் எஸ் தில்லைநாதன் எழுதி மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும் என்ற நூல் 45வது வெளியீடாக வருகிறது.

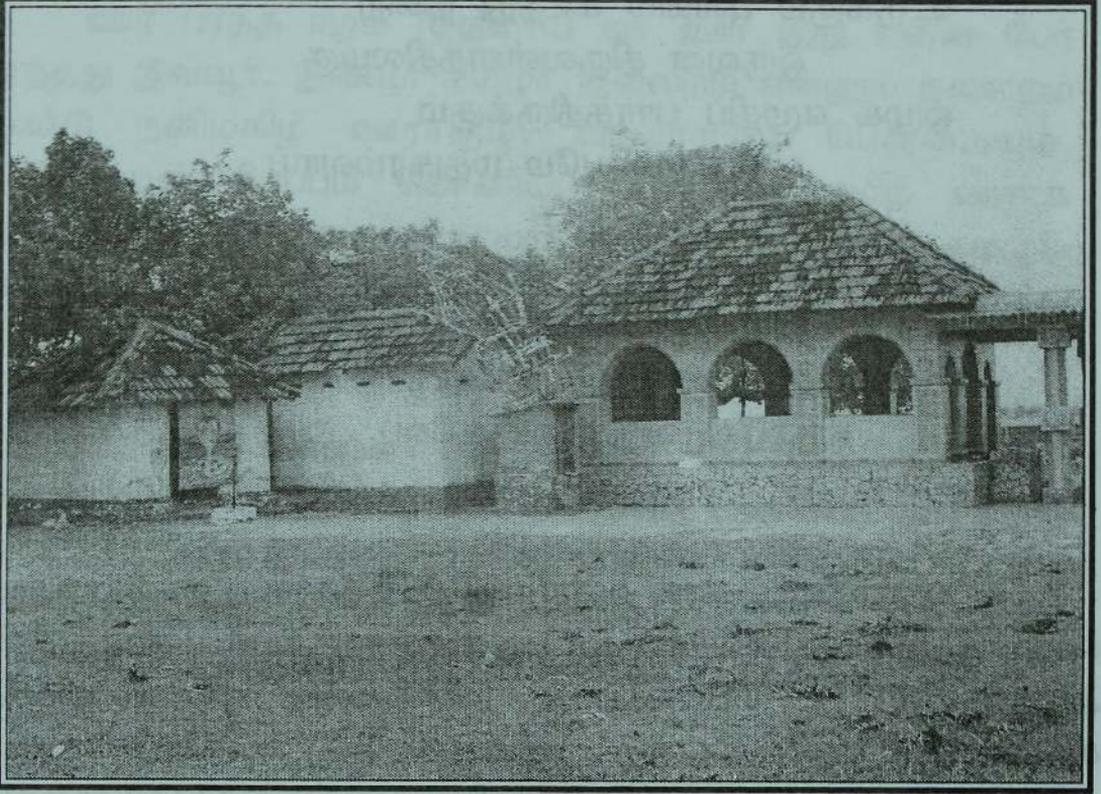
ஏலவே 7 நூல்களை எழுதி வெளியிட்ட அனுபவம் மிக்க இவ்வாசிரியரின் 8வது நூல் இதுவாகும்.

இந் நூலானது மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும் என்ற தலைப்பினைக் கொண்டுள்ள போதிலும் மட்டக்களப்பில் உள்ள ஐந்து சைவக் கோயில்களை மாத்திரமே கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூல் வெளியிடப்படுவதன் மூலம் மட்டக்களப்பின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் ஆவணமாக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இந் நூலை வெளியிடுவதில் மகிழ்சியடைகின்றோம்.

இந் நூலாசிரியர் இன்னும் பலநூல்களை எழுத வேண்டும். வெளியிட வேண்டும். அதன் மூலம் சைவமும் தமிழும் வளர வேண்டும்.

துறைநீலாவணை
ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்

துறைநீலாவணை
ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்

தொடுக்கும் கடவுட் பழம் பாடல்
தொடையின் பயனே நறை பழுத்த
துறைத் தீந்தமிழின் ஒழுக நறுஞ்
சுவையே அகந்தைக் கிழங்கையகழ்ந்து

எடுக்கும் தொழும்பர் உளக் கோயிற்கு
ஏற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
இளமென் பிடயே எறிதரங்கம்

உடுக்கும் புவனம் கடந்து நின்ற
ஒருவன் திருவுள்ளத்திலழகு
ஒழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்
உயிரோவியமே மதுகரம்வாய்

மடுக்கும் குழற்கா டேந்துமிள
வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
மலையத் துவசன் பெற்றபெரு
வாழ்வே வருக வருகவே

(குமரகுருபரர்)

துறைநீலாவணை ஊரானது மட்டக்களப்பு நகரிலிருந்து வழி தெற்காக சுமார் முப்பத்தைந்து கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்து ஓர் எல்லைக் கிராமமாகவுள்ள இவ்வூர் மட்டக்களப்பு வாவினாலும், குளங்களினாலும் நெல் வயல்களினாலும் சூழப்பெற்றுள்ளது. மட்டக்களப்பு நகரிலிருந்து கல்முனை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் பெரியநீலாவணைக் கிராமத்திற்கு அடுத்ததாக வருவது மருதமுனைக் கிராமம். பெரியநீலாவணையின் மேற்குத் திசையாக சுமார் ஒன்றரை கி.மீ. தொலைவில் துறைநீலாவணை ஊர் உள்ளது. இவ்வூரை, குளங்களையும், வயல்களையும் ஊடறுத்துச் சென்றே அடைய முடியும். இவ்வாறு செல்வதற்கு இரு பாதைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஒன்று பெரியநீலாவணை கிராம ஆரம்பத்தில் இருந்தும், மற்றையது பெரியநீலாவணை கிராமத்தின் இறுதியில் இருந்தும் செல்கின்றன. பெரியநீலாவணைக் கிராமத்தின் இறுதியில் இருந்து செல்லும் பாதையே பேருந்து முதலிய வாகனங்கள் செல்லும் பிரதான பாதையாகும்.

ஊர் பரந்த ஈழம் முதலாய் ஓர் ஊர் இது என்ன பேர் பரந்தது இவ்வூர். இவ்வூர் தமிழர் இல்லறம் என்னும் நல்லறம் பூண்டு நனிமகிழ் ஊராகும். வரலாற்றுப் பெருமையும், செப்பேட்டின் சிறப்பும் கொண்ட பழம்பெரும் தமிழ் ஊராக இது விளங்குகின்றது. சைவமும், தமிழும் நறுமணம் கமழும் ஊராக திகழ்கிறது. சோழநாட்டு இளவரசி சீர்பாததேவியின் வழித்தோன்றல்கள் வாழும் ஊர்து.

நீலன் என்னும் பெயருடைய பெரியார் ஒருவரால் மட்டக்களப்பு வாவிக்கரையில் செய்கரை (அணை) அமைத்து அவர் வாழ்ந்த இடமாதலால் துறைநீலாவணை எனப் பெயர் கொள்ளலாயிற்று எனக் கூறப்படுகிறது. (துறை-இடம், நீலன்-ஒருவரது பெயர், அணை - செய்கரை)

மட்டக்களப்பு வாவியைக் கடப்பதற்காக துறையை நீலன் என்னும் வள்ளல் பரிபாலித்ததால் துறைநீலாவணை எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று எனக் கூறுவாரும் உளர்.

மட்டக்களப்பு வாவியை துறைமூலம் கடக்கும் நிலை இங்கு ஆதி காலத்தில் இருந்திருக்கவில்லை என அறியமுடிகிறது. ஆதலால் பின்னர் கூறப்பட்டது சிந்திக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

சிந்தனால் மண்டு மரங்கள் செறிந்த காட்டில் வைக்கப்பெற்ற வேலினை எடுப்பதற்காக, சிந்தன் துறைநீலாவணை மக்கள் சிலருடன் சென்றான். அங்ஙனம் சென்றவர்களில் நீலன் என்பவரும் ஒருவர் என்பது கர்ண பரம்பரைக் கதையாகும். இது பற்றிய செய்தியை “நறுமலர்

மாலை” என்னும் நூலும் மண்டுர் தவ வரலாறு பற்றிய செய்தியில் குறிப்பிடுகிறது.

கண்ணகை அம்மன் காவியப் பாடல்களில் துறைநீலாவணை “நீலன் பழம்பதி” எனவும் “நீலான் பழம்பதி” எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

எனவே நீலன் என்னும் பெரியாரது பெயர் பற்றியே துறைநீலாவணை எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று என்பது துணிவு.

கிழக்கிலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழர்களின் மூதாதையர்கள் சேரநாட்டைச் சேர்ந்த மலையாளத் தமிழர்கள் என அறியமுடிகிறது. இங்ஙனம் கிழக்கிலங்கையில் சேரநாட்டு மக்களின் வம்சாவழியினர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வீரமுனை, துறைநீலாவணை, குருமணவெளி, சேனைக்குடியிருப்பு, நாவிதன் வெளி, கரையாக்கன் தீவு, தம்பலவத்தை, மண்டுர்கோட்டைமுனை, மகிமூர்முனை. மல்வத்தை போன்ற இடங்களில் சோழநாட்டு வம்சாவழியினர் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். தற்போது கல்லோயாக் குடியேற்றக் கிராமங்கள் பலவற்றிலும் செறிந்து வாழ்கின்றனர்.

ஆலய அமைவிடம்

துறைநீலாவணைக் கிராமத்தின் வட அந்தத்தில் வட மேற்குத் திசையில் சுமார் கால் மைல் தொலைவில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. இவ் ஆலயத்துக்கும் இவ்வூருக்கும் இடைப்பகுதியில் எவ்வித குடியிருப்புக்களும் இல்லை. ஊரில் அந்தத்தில் இருந்து கோயிலை நோக்கி ஒரு பாதைசெல்கிறது.

இரு மருங்கும் வயல் நிலங்கள் உள்ளன. ஆனால் பாதையின் வடக்குத் திசையில் சுமார் ஐம்பது மீற்றர் தூரத்தில் வயல்களுக்கப்பால் மட்டக்களப்பு வாவி உள்ளது. இக் கோயிலின் வடக்கும், மேற்கும் மட்டக்களப்பு வாவியும் தெற்கு வயல் நிலங்களும் கிழக்கு பாதையும் வயல் நிலங்களும் எல்லை களாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

கோயிலின் வீதியின் முன்பக்கம் மட்டக்களப்பு வாவியும் கோயிலின் ஏனைய பக்கங்களில் மலைக்குன்றுகளும், விருட்சங்களும் அமைந்த இடந்தனிலே கோயில் தோன்றியுள்ளது. இவ்வூரில் மலைக்குன்றுகளைக் காணக்கூடியதாக இருப்பது இந்த இடத்தில்மட்டும்தான். இதன் காரணம் பற்றியே இக் கோயில் அடங்கிய இவ்வூரின் ஓர் பகுதியாக உள்ள இப்பகுதியை “கல்லடிமுனை” என அழைப்பர். அம்மனை “கல்லடி நாச்சியார்” என்னும் திருநாமத்தினாலும் போற்றி வணங்குகின்றனர். இங்குள்ள மலைக்குன்றுகளின் அதிசயம் என்னவெனில் பண்டு தொட்டு வளர்ச்சியோ, தேய்வோ இன்றி அதே நிலையில் குறையாத இளமையோடு காட்சி தருகின்றன. இது பார்ப்போரை வியப்புக்கொள்ளாக்குகின்றது,

ஆலய தோற்றம்:

இந்த ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடம் சுமார் ஆயிரத்து எண்ணூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் காட்டர்ந்த பகுதியாகவும் முனிவர்கள் வாழும் இடமாகவும் இருந்தது. இம் முனிவர்கள் இங்குள்ள மக்களுடன் எவ்வித தொடர்புகளையும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. கல்லடி முனைப்பிரதேசத்தில் வாழும்

மக்கள் மட்டக்களப்பு வாவிடில் நீராடுவது வழக்கம். அவ் வேளைகளில் மட்டக்களப்பு வாவிடிலும் வாவிக்கரையிலும் முனிவர்களது நடமாட்டத்தைக் கண்ணுற்றதனால் மக்கள் அப்பக்கம் செல்லப் பயந்து வாழ்ந்தனர்.

சில காலத்தின் பின்னர் அம்முனிவர்கள் ஏதோவொரு காரணத்தினால் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அதன் பின் மக்கள் அப்பகுதியில் சென்று ஊடாடித்திரிந்தனர். இவ்வாறு ஊடாடித்திரியும் காலத்தில் ஒரு நாள் இவ்வூரைச்சேர்ந்த ஒருவர் அங்கு சென்ற போது ஓர் அதிசயத்தைக்கண்டார். சிதைந்த நிலையில் இரண்டு பர்ணசாலைகளும் அதன் நடுவில் ஒரு புங்கை விருட்சமும் விருட்சத்தின் கீழ் தெய்வச் சிலைகளும், சிலம்புகளும் இருக்கக்கண்டார். அவ்வேளையில் அவற்றிடையே நாக பாம்பு ஒன்று அவரைப்பார்த்து படமெடுத்தாடியது. அதைக்கண்டு பீதியுற்றவராய் ஊருக்குள் சென்று தான் கண்டதைக் கூறினார்.

பின்னர் இவர் ஊர்ப்பெரியார் முருகப்பர் எனும் முருகக் கிழவருடனும், வேறு ஊரவர்கள் சிலருடனும் சென்று பார்த்தபோது தெய்வச்சிலை களாகக் காணப்பெற்ற மூன்று சக்தி சிலைகளையும் சிறந்த சித்திர வேலைப்பாடுகளுடனான முக்கோண வடிவமுடைய இரு சோடிச் சிலம்புகளையும் கண்டனர். அவ்வேளை புங்கை மரத்தின் மீதிருந்து ஒரு நாக பாம்பு படமெடுத்துக் காட்டி விட்டு வடமேற்குத் திசை நோக்கி பறந்து சென்றதைக் கண்டனர். இவ் ஆலயத்தின் வடமேற்குத் திசையில் மட்டக்களப்பு வாவிடின் அப்பால் அவ் வாவிக்கரையில் மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம் அமைந்தது என மை குறிப்பிடத்தக்கது. இக் காட்சியைக் கண்டதும் ஒரு புறம் பயமும் மறுபுறம் பக்தியும் கொண்டு பணிந்தனர்.

காணப் பெற்ற சிலைகள் கண்ணகையின் அம்சங்களைக் கொண்டிருந்ததால் கண்ணகை வழிபாடாக வழிபாடியற்றி வந்தனர். அம்மனது ஆஞ்செயின்படி குன்றையும் சிலைகளையும் நடுவணாகக் கொண்டு ஆலயம் அமைத்தார்கள். இவ்வாலயம் மட்டக்களப்பு வாவியை நோக்கிய வாறு வட திசையாக அமைக்கப்பெற்றது.

இவ்வாறு வழிபாடியற்றி வரும் காலத்தில் கதிர்காமத் தலயாத்திரை மேற்கொண்ட முனிவர்கள் சிலரும் இக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திற்கு வந்தனர். அன்றிரவு அவர்களுடன் முருகக் கிழவரும் தங்கினார். அன்றிரவு முதல் அவர்களது வழிபாட்டினைக் கண்டதும் அவர்கள் சக்தி வழிபாட்டினை மேற்கொள்பவர்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டார். அவர்களில் ஒருவர் இவ்விடத்தில் தான் முன்னர் வசித்ததாகவும் தனது குழுவில் ஒருவராக வசித்த 'கெங்காதசி ஐயர்' தற்போது குருமண்வெளியில் வாழ்வதாகவும் தெரிவித்தார். அத்துடன் அவரின் வரன்முறை பற்றிக் கூறி அவரிடம் சென்று இச்சக்தியை வழிபாடியற்றும் முறைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறும், தனது பெயர் மங்கல முனிவர் என்பதையும் தெரியப்படுத்தினார்.

முனிவரின் கட்டளைப்படி அவ்வயோதிபர் குருமண்வெளிக்குச் சென்று கெங்காதசி ஐயர் என்னும் முனிவரை சந்தித்து தான் வந்த விடயத்தைக் கூறினார். அதற்கு முதல் நாள் இரவில் மங்கல முனிவர் தன்னுடன் மானசிகமாகக் கூறிய விடயமும், வயோதிபர் கூறும் செய்தியும் நன்கு ஒத்திருப்பதைக் கண்டு வியப்பும் பேருவகையும் கொண்டார். பின்னர் துறைநீலாவணைக்கு வயோதிபருடன்

வந்து அம்மனுக்கு பூசை செய்யும் வழிபாட்டு முறைகளை அனுபவ ரீதியாக உணர்த்தி அவை அடங்கிய “பத்ததி” ஒன்றையும் கையளித்துச் சென்றார்.

இதன் பிரகாரம் பூசை செய்யும் அப் பூசகர்கள் வருடா வருடம் இறந்து விட நேரிட்டது. அது மட்டுமன்றி அவர்களின் உயிர் அம்மன் சந்நிதியிலே மரணவேதனையின்றி திடீரென பிரியும் வழக்கமுமாயிற்று. இது மக்களிடம் பீதியை உருவாக்கிற்று. இவ்வாறான வேளையில் “தன்மர்” என்பவர் கட்டாடியாராக (பூசகராக) வழிபாடியற்ற முன்வந்து பூசை செய்தார். அவரது உயிர் பிரிந்தது. அவ்வேளையில் அம்மனினை தரிசனமும் கட்டளையும் அவருக்கு கிடைக்கப்பெற்றன.

வழிபாட்டுக்கிருந்த மூன்று சிலைகளில் உயரத்தில் கூடியதும் மிக்க ஒளியுடையதும் திறந்த கண்களையுடையதுமான அகோரம் பொருந்திய சிலையை கோயிலுக்கு எதிரே மட்டக்களப்பு வாவியில் நான்கு உப பிரிவுகள் ஒன்று சேரும் இடத்தில் அமிழ்த்தி விடவேண்டும். அடுத்ததாக அபய கரத்துடன் நிற்கும் நிலையிலுள்ள சிலையை மூலமாக வைத்து வழிபடுதல் வேண்டும். இருந்தருளும் நிலையிலுள்ள சிறிய சிலையை வெளி நடமாட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அவர் உயிர் பெற்றெழுந்தார். இனபந்துக்களும் ஊரவர்களும் குதூகலித்தனர். மாண்டவர் மீண்டார். என்னே அற்புத காட்சி! அம்மனின் கட்டளைப்படி குறிப்பிட்டவாறு ஒரு சிலையை வாவியில் விடுத்தும் ஏனைய சிலைகளை உரியவாறு வைத்தும் வழிபாடியியற்றி வந்தார். அதன் பின்னர் பூசை செய்யும் பூசகர் (கட்டாடியார்) வருடாவருடம் இறக்கும் நிலையும்

சந்நிதியில் உயிர்விடும் நிலையும் நின்று விட்டன. பூசை செய்யும் போது பூசகர் வாயில் வெண்துணி (வாய்ச்சீலை) கட்டி பூசை செய்வது வழக்கமாகும். ஆலய தோற்றம் பற்றிய துறைநீலாவணை கண்ணகை அம்மன் காவியம் ஒன்றில்

“சீலருவு கஞ்சநாண் மலர் வாவி வயல் சூழ
திண்ணமுறு கல்லுமலை சேருமிடமான
காருலவு புங்கமர நிழல்தவழ கோயில் குடி
தங்கு கல்லடி முனைத் தாய்மீது பாட
பாருலவு முழுமுதற் பொருளாக வெங்கணும்
பரவவரு மருமறைப் பொருளான பரனே
தாருலவு நீடுபுகழ் கூறமுனி பாரதம்
தானெழு வைங்கரன் தாழ் துணையதாமே

ஆதியிலே மூன்று உருவான சிலையாய்
முளைத்த கோரமதை மானிடர்கள் ஆற்றாதுவெருவ
நீதியொடு கோரமாய் வீரமுறு தன்சிலையை
நேரிலுறு வாவிடிலே தாமுமெனவோதி
பூதி நிறை தீபமொடு பூசை புரிநேரம் பொறுமையொடு
வாவிக்கு மூன்று முறை காட்டவென
சேதியாய் நீ சொன்ன பணிவிடைப்படியே
திகழுதே கல்லடிமுனைப் பதிமேவு தாயே”

எனக் கூறப்படுவது நோக்கற்பாலதாகும்

அம்மனின் ஆஞ்சைப்படியே பூசை செய்யும் வழக்கமும் இருந்து வருகிறது. அமிழ்த்தப்பட்ட அம்மனுக்கும் தீபம் காட்டும் வழக்கம் உள்ளது. தெய்வமாடுவோர் அம்மன் சிலை அமிழ்த்தப்பட்ட இடத்தை நோக்கி வாவிடில் குதித்துச் செல்ல

எத்தனிப்பதை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆலய வீதியில் நாகதம்பிரான், வயிரவர், ஆகியவற்றுக்கான கோயில்களும் வதனமாருக்கான கூரையிடப்பெற்ற மேடையும் பரிவாரங்களுக்கான பதினைந்து வட்டக்கற்களும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப் பரிவாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் வழிபடுவோரின் தேவையினை பூர்த்தி செய்யும் தன்மையை கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. உதாரணமாக களவு சம்பந்தமான வேண்டுகோளை கிங்கிலியனின் வட்டக்கல்லின் முன்பாக நின்று வழிபடின் அது நிறைவேறுவதான நம்பிக்கை மக்களிடம் உள்ளது.

வைரவர் ஆலயம்

அம்மனின் கருவறையின் இடது பக்கமாக அம்மன் கோயில் தோன்றிய காலம் முதலாக காவல் தெய்வமாகிய வயிரவ தேவருக்கு வழிபாடு நடைபெற்று வருகிறது. பண்டு காலத்தில் மேடை ஒன்றிலே வைரவ வழிபாடு நடைபெற்றுள்ளது. வைரவ மேடை இருந்த இடத்தில் அம்மன் எழுந்தருளி இருந்து ஆலயம் அமைய வேண்டிய இடத்தினை காட்டிச்சென்றதாக கர்ண பரம்பரைக் கதை மூலம் தெரியவருகிறது. 1908ஆம் ஆண்டு இம்மேடையை கோயிலாக நிர்மாணித்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இதில் ஆதி வைரவ மூர்த்தியை மூல வைரவராக கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அட்ட வைரவர்களில் ஆதி வைரவ மூர்த்தம் தவிர்ந்த ஏனைய ஏழும் இணைத் தெய்வங்களாக கொள்ளப்பெற்று இங்கு வைரவ வழிபாடு நடைபெற்று வருகிறது.

நாகதம்பிரான் ஆலயம்

இதுவே ஆலயத்தை தரிசிக்க போகும் போது முன்னதாக உள்ள ஆலயம். இது 1924ஆம் ஆண்டு கட்டப்படுவதற்குமுன் இவ்வூரில் பாம்புக்கடியால் இறப்பவர் தொகை கூடுதலாக இருந்ததாகவும். இவ்வாலயம் அமைந்த பின் பாம்புக்கடியால் இறப்பவர் ஒருவர் அல்லது இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டதாகவும் கூறுவர்.

பண்டைய நாள் முதலாக இவ்வாலயத்திலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நாக பாம்பு ஒன்று மண்டூர் ஆலயம் நோக்கி சென்று வந்ததாக செய்தி பேசப்படுகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் உயர்சாதி நாகங்கள் வாழுகின்றன. ஆலயம் பூட்டப்பட்டிருக்கும் காலத்தில் இவைகளே ஆலயத்தை பரிபாலிக்கும் காவலர்களாக இருக்கின்றன. வழிபாடு செய்வோருக்கு இவை எவ்வித தீங்கும் செய்வதில்லை.

1672ல் போர்த்துக்கேயர் மட்டக்களப்பு வாவினூடாக பிரயாணம் செய்த போது இவ்வாலயத்தினைக்கண்டு இவ்வாலயத்தை அழிக்க முற்பட்டவேளையில் பறவை நாகங்களால் துரத்தப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. இதனால் அவர்கள் தம் சரித்திரக்குறிப்பில் இவ்வாலயத்தை “பாம்பு வணக்கம்” நடைபெறும் கோயில் என குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இதில் வாழும் நாகங்களை மருந்து மந்திரம் மூலம் கட்டுப்படுத்தி ஆலயத்திலிருந்து வெண்கலப்பொருட்கள் கொள்ளையடித்துச்செல்லப்பட்டன. மருந்து மந்திரங்களிலிருந்து விடுபட்ட

அந் நாகங்கள் சுமார் ஒன்றரை மைல் தூரத்திலுள்ள ஒந்தாச்சிமடத்தில் வழிமறித்து பொருட்களை காவல் புரிந்ததாகவும் இதனை கனவு மூலம் அறிந்த கட்டாடியார் அவர்கள் வண்ணக்கர், கோயில் நிருவாகிகள், சகிதம் சென்று மீள எடுத்து வந்த நிகழ்வானது அம்மனின் அருளாட்சியையும் நாகங்களின் காவல் புரியும் தன்மையையும் வெளிக்காட்டுவனவாகும்.

இவ்வாறு அற்புதம் பல காட்டப்பெற்றுள்ளனவற்றுள் பின்வரும் நிகழ்வையும் கூறலாம். முஸ்லிம் வியாபாரி ஒருவர் மட்டக்களப்பு வாவிடில் மரக்கலத்தோடு சென்றார். பசி,தாகம்,மேலிட்டதால் இக் கோயிலின் கரையை அடைந்தார். இவ்வாலயத்தை பிரயாணிகள் தங்குமிடமான “அம்பலம்” எனக் கருதி மீன் முதலிய புலால்களை உணவாக சமைத்துச் சாப்பிட முனைந்தபோது நாகங்கள் சாப்பிடவும் விடாது மரக்கலத்தில் ஏறவும் விடாது விரட்டித் தூரத்தின. அவ்வியாபாரி ஊருக்குள் சென்று நடந்ததைக் கூறவும் கட்டாடியார் மூலமாக அம்மனைப்பணிந்து வணங்கியதன் பின்னரே அவர் மரக்கலத்தில் ஏறிச் சென்றதாகவும் அதன் பின் சடங்கு காலத்தில் தங்கத்தினாலான பொருட்களையும் ஆலயத்திற்கு வழங்கி வழிபட்டார் எனவும் கூறுவர்.இவரால் வழங்கப்பெற்ற தங்க நாக உரு இன்றும் ஆலயத்தில் வைத்து பேணப்பட்டு வருகிறது.

வதனமார் மேடை

ஆரம்ப காலத்தில் கூரையற்றதான கொத்துப் பந்தலின் கீழ் வதனமார் வழிபாடு நடைபெற்று வந்தது. பின்னரே கூரையாலாக்கப்பட்ட தற்போதைய மேடை நிறுவப்பட்டது.

முற்காலத்தில் வதனமார் என்றழைக்கப்பட்ட தெய்வீகக்குழு இந்தியாவின் அயோத்தியில் இருந்து புறப்பட்டு தென்னிந்தியாவினுடாக வந்து இராமேஸ்வரம் வழியாக இலங்கையில் திருகோணமலையை வந்தடைந்தது. கந்தளாய், தம்பலகாமம், கிளிவெட்டி, என்னும் ஊர்களில் தங்கி உகந்தைமலை சென்று அங்கிருந்து பாணமை, திருக்கோயில், கல்முனை ஊடாக கல்லாறு, துறைநீலாவணையில் தங்கி அங்கிருந்து சென்று மண்டூரிற்கு அண்மையிலுள்ள வெல்லாவெளிப் பிரதேசத்தின் நாதனைப் பகுதியினை தம் வாழ்விடமாகக் கொண்டதாக கர்ண பரம்பரைக்கதை ஒன்று நிலவுகிறது. அவர்கள் தங்கிச்சென்ற ஊர்கள் தோறும் அவர்களுக்குரிய வழிபாடு நடை பெற்று வரலாயிற்று.

சடங்கு

துறைநீலாவணை கண்ணகை அம்மன் கோயிற் சடங்கு வருடத்திற்கொருமுறை வைகாசி மாதத்தின் வளர்பிறைக் காலத்தில் நடைபெறும். செவ்வாய்க்கிழமை இரவு கதவு திறத்தலுடன் ஆரம்பமாகி அடுத்துவரும் திங்கட்கிழமை பின் இரவாகிய செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலை குளிர்ந்தி பூசையுடன் உள்ள ஏழு நாட்களும் சடங்கு காலமாகும். பூரணை தினம் இவ் ஏழு நாட்களுக்குள் வருமாறு சடங்கு காலம் தீர்மானிக்கப்படும்.

வண்ணக்கர், கோயில் நிருவாகிகள், காணி முகாமைகள், பூசகர்கள், ஊர் பிரமுகர்கள், எல்லோரும் ஒன்று கூடி சடங்குக்குரிய காலத்தினையும் சடங்கு நடைபெறு வதற்கான ஒழுங்கு முறைகளையும் கலந்துரையாடி தீர்மானிப்பர். இவ்வாலயத்தின் சடங்கு முறையானது தனி குடும்பத்துக்கு

உரிமையாக இருந்த போது மூன்று நாட்களாகவும், மூன்று குடிகளுக்குமான போது ஐந்து நாட்களைக் கொண்டதாகவும், பதிமூன்று குடிகளும் ஒன்றிணைந்த போது ஏழு நாட்களைக் கொண்டதாகவும் விரிவு பெற்றது.

இவ்வூர் மக்களின் பரிபூரண விழா இக்கோயிலின் சடங்கு காலம் ஒன்றேதான். ஊர் அழகுடன் காட்சி தரும். தைப்பொங்கல், புதுவருடப்பிறப்பு முதலிய மங்கள நாட்களில் புத்தாடை அணியாதவர்களும் இச் சடங்கு காலத்தில் அம்மனின் கல்யாணக்கால் வெட்டும் தினத்தில் அணிந்து கொள்வது வழக்கமாகும்.

அம்மனின் கோயில் சடங்கு காலத்தில் இவ்வூர் தொடக்கத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ தில்லையம்பலப்பிள்ளையார் ஆலயத்திலிருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட மாட்டுவண்டியில் பூசைப்பொருட்களை ஏற்றி ஊரின் நடுவணாக உள்ள பிரதான வீதியினூடாக மதிய நேரம், பின்னேரம், ஆகிய இரு வேளைகளிலும் அம்மனது கோயிலை வந்தடையும். இவ் ஒழுங்கு முறையானது 1932ஆம் ஆண்டுகாலம் முதலாக நடைபெற்று வருகிறது.

கதவு திறத்தலும் மண்டபக்காவலும் :

செவ்வாய்க்கிழமை முற்பகல் சுமார் ஒன்பது மணியளவில் தலைமைப் பூசகர் அவர்களால் ஆலய மூலஸ்தான கதவின் படியில் மடைகள் வைத்து பூசை புரிந்து வழிபாடியற்றிய பின்னர் கதவினைத்திறந்து பூசகர்கள் உள்ளே செல்வர்.

பூசகர்களால் மூலஸ்தான அறையில் தூசகற்றி புனிதமாக்கி வெள்ளையடித்து மேற்கட்டிகட்டி அலங்காரம் செய்வர். இவ்வாறு காவல் பரிவார முர்த்தங்களின் கோயில்களும் வட்டக்கற்களும் வெள்ளையடிக்கப்படும். பரிவாரத் தெய்வங்களுக்கான வட்டக்கற்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் வெள்ளையடிப்பதற்காக தேங்காயின் உரிமட்டையால் தயாரிக்கப்பட்ட தூரிகை தனித்தனியாக பயன்படுத்தப்படும். பின்னர் அம்மனின் சிலைகள், சிலம்புகள், நாகமணி முதலியனவற்றை தொழில்நுட்பமாக செய்யப்பெற்ற அம்மனின் இருக்கையறைப் பெட்டியிலிருந்து எடுத்து எழுந்தருளச்செய்து நீராட்டி பட்டு வஸ்திரத்தில் அமர்த்துவர்.

சுமார் பகல் 12.00 மணியளவில் ஆலய தீப மண்டபத்தில் (சபா மண்டபத்தில்) மண்டபக்காவலுக்குரிய கிரியைகள் நடைபெற்று அக்கும்பங்களின் நீரினை ஆலய உள்ளும் புறமும் வேப்பிலைக்கொத்தினால் தெளிப்பர். இது பூசகர்களினால் ஓரிரு மணித்தியாலங்களுக்குள் நடைபெறும் கிரியை முறையாகும். இது பூசகர்களது பொறுப்பில் நடைபெறும்.

பின்னர் இரவு எட்டு மணியளவில் அம்மனையும் அது சார்ந்தவற்றையும் அபிசேகம் செய்து அம்மனை சிங்காசனத்தில் இருத்தி அணிகலன் புனைந்து முதலாம் நாள் சடங்கு பூசை நடைபெறும். ஆலயத்தின் காவல் பரிவாரத்தெய்வங்களுக்கும் பூசை நடைபெறும். முதலாம் நாள் சடங்குப் பூசை காணி முகாமைகளது பொறுப்பில் நடைபெற்று வருகின்றது.

சில வருடங்களாக பத்ததி முறையிலான மண்டபக்காவலுக்குப் பதிலாக குருக்கள் மூலமான ஆகமக் கிரியை நடைபெறுவதை காணமுடிகிறது. முன்னர் ஆலய

ஆவர்த்தம், அநாவர்த்தம், புனராவர்த்தம் மட்டுமே ஆலயக் குருக்கள் மூலமான ஆகமக் கிரியைகளாக நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊருலா :

சடங்கு காலத்தில் வெள்ளிக்கிழமை இரவில் அம்மனின் ஊருலா நிகழ்வு நடைபெறும். இதனை “பல்லக்கு ஊர்சுற்று” என அழைப்பர். பல்லக்கு என்பது “சிவிகை”யைக் குறிக்கும் மறுபெயராகும். அலங்கரிக்கப்பட்ட பல்லக்கில் அம்மனை வைத்துப் பக்தர்கள் சுமந்துவர ஊருலா நடைபெறும். தற்போது பல்லக்கினை சப்பறத்துள் வைத்து திறந்த ஊர்தியில் மின்விளக்குகள் பிரகாசிக்க, பறைமேள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, அம்மனுக்குரிய காவியங்கள் பாடிவர, அரோகரா சத்தம் ஒலி செய்ய,வீதிகள் தோறும் பூரண கும்பங்களுடன் நிறைந்து காட்சிதர,மேற்கு வீதியால் சென்று கிழக்கு வீதியால் திரும்பி வந்து ஆலயத்தைச் சென்றடையும். பூரண கும்பங்கள் வைக்கப்பட்ட வீட்டுத்தெரு வாசல் தோறும் பூசகர் சென்று ஆசீர்வதிப்பார். கிழக்கு மேற்கு வீதிகள் முறை சுமார் அறுபது வருடங்களில் இருந்து ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும்.

இத்தினத்தில் ஊருலாவிற் செல்லும் அம்மன் ஊரிலுள்ள ஸ்ரீ சக்திவிநாயகர் ஆலயம், ஸ்ரீ தில்லை யம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம், ஸ்ரீ அம்பாரை வில்லுப் பிள்ளையார் ஆலயம், ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம், ஆகிய ஆலயங்களின் முன்றலில் நிற்க அவ் ஆலயங்களின் நிர்வாக சபையினரின் ஏற்பாட்டின்படி அவ் ஆலயங்களில் விசேட பூசைகள் நடைபெறும். அத்தினத்தில் ஊருலா செல்லும் மக்கள் அவ்வூர் ஆலயங்கள் அனைத்தையும் வழிபட்டவர்களாகவும் ஆகி விடுகின்றனர். ஸ்ரீ அம்பாரை வில்லுப்

பிள்ளையார் ஆலய முன்றலில் வசந்தன் கோலாட்ட நிகழ்வினால் அம்மனை வரவேற்கும் காட்சி பேருவகை தருவதாகும். அவ் ஊருலாவின் போது மயான எல்லையில் ஊர்காவல், மனைகாவல், திக்கெட்டுங்காவல் செய்யும் அன்னையின் ஆணையால் வயிரவரை முன்னிறுத்தி காவல் தேங்காய் வெட்டும் கிரியை நடைபெறும்.

கல்யாணக்கால் வெட்டு :

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகலில் கல்யாணக்கால் வெட்டு நிகழ்வு நடைபெறும். இத்தினத்தில் இருந்தேதான் கோயிலின் விசேட நிகழ்வுகளும் பக்தர்களின் அதிகரிப்பும் காணப்படும். ஊர் முழுவதும் திருவிழாக்கோலம் கொள்ளும். கல்யாணக்கால் வெட்டச்செல்லும் போது ஊரின் நடுவீதியால் மட்டும் அம்மனை பல்லக்கில் வைத்து அடியார்கள் தோளில் சுமந்து செல்வர். மஞ்சள் குளித்து தேவாதிகள் ஆடி வருதல் ஒரு சிறப்பம்சமாக விளங்கும்.

உருவேற்றப்பட்ட சிலம்புகள் வைக்கப்பட்ட பெட்டியும், அம்மனது பல்லக்கும், பெருந்திரளான மக்களும் சூழ்ந்து செல்லும் காட்சியானது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இன்றைய தினத்தில் சிலம்புகளே பூசையில் முக்கிய இடம் வகிக்கும். கிரியைக்குட்படுத்திய சிலம்புகள் வைக்கப்படும் பெட்டியிலிருந்து சிலம்புகள் குதிகொண்டெழும். இப்பெட்டியை தலையில் சுமந்து வரும் பக்தனும் அடிக்கடி சுயநினைவை இழப்பார். இவரது சுயநினைவு மாறாமலும் குதிகொண்டெழும் சிலம்புகள் வெளியில் வராதவாறும் பாதுகாப்பதை பூசகர்கள் முக்கிய பணியாகக் கொள்வர். காப்புக்கட்டி விரதம் நோற்று இருக்கும் பக்தரே இச்

சிலம்புப் பெட்டியை தலை மீது வைத்து சுமந்து கொண்டு வருவார்.

தில்லையம்பலப்பிள்ளையார் ஆலய விசேட பூசையின் பின்னர் சிலம்புகளின் சீற்றமும் குறைந்து செல்லும் கல்யாணக்கால் வெட்டும் இடத்திலுள்ள பூவரச மரக் கிளைக்குக் கிரியைகள் ஆற்றிய பின்னர் அது வெட்டப்பட்டு மீளவும் கிரியைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பூசகரும் அவரது சகாக்களும் தோளில் வைத்து அதனைக் கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்வர். கல்யாணக்காலை வெட்டியதும் வெட்டிய பூசகர் உணர்வை இழப்பார். அவ்வேளையில் பூசை விதிமுறை தெரிந்த ஒருவரால் அவர் சுயநிலைக்கு மீட்கப்பெறுவார்.

கோயிலைச் சென்றடைந்த கல்யாணக்கால் அம்மனின் கல்யாண மண்டபத்தினுள் நிறுத்தப்படும். பின்னர் உரியவாறு அலங்கரிக்கப்பெற்ற பந்தலினுள் அம்மன் கல்யாணக் கோலம் புனைந்து தாலி கட்டும் வைபவம் அன்றிரவு நடை பெறும். இத் தாலி கட்டும் வைபவம் மண்டூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் கந்தசஷ்டி காலத்தில் இடம் பெறும் கந்தன், வள்ளி திருமண நிகழ்வு போன்று இங்கேயும் கோவலன் கண்ணகி திருமண நிகழ்வு சீர்வரிசையுடன் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தாலி கட்டும் பூசை குடும்பமொன்றினால் பரம்பரையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

வழக்குரை ஏடு படித்தல்

கதவு திறந்த நாள் முதலாக கண்ணகை வழக்குரை காதை படிக்கப்படும். இதனை இவ்வூர் பதின்மூன்று குடிகளைச்

சேர்ந்தவர்களே படிக்கும் உரிமையுடையவர்களாவர். இவ் வழக்குரை காதை ஏடானது காலஞ்சென்ற வீ.தோ.பொ.த ஆறுமுகபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டதாகும். இவ் ஏடு 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இவ் வழக்குரை ஏட்டையும் பூசகரையும் மேள தாளங்களுடன் உரிய வீட்டிலிருந்து ஆலயத்திற்கு கொண்டு செல்வதும் சடங்கு நிறைவுற்றதும் ஆலயத்திலிருந்து வீட்டிற்கு கொண்டு வருவதும் வழக்காகும்.

வட்டுக்குற்றுப் பூசை

சடங்கு காலத்தில் திங்கட் கிழமையின் பகற் பூசையை “வட்டுக்குற்றுப் பூசை” எனவும் “நெற்குத்துப் பூசை” எனவும் கூறுவர். பகற்பூசையின் ஓர் அங்கமாக இது நடைபெறும். மலைக்குன்றிலே குழியாக்கப்பட்ட இடத்தில் இதற்கான பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறும். உரலுக்கும், உலக்கைக்கும் தனித்தனி கிரியைகள் இடம்பெற்று குவியலிலுள்ள நெல்லை பிரதம பூசகர் உரலில் அள்ளிப்போட்டபின்னர் பூசகரும் வண்ணக்கரும் உலக்கையைப் பிடித்து நெல்லைக் குற்றுவர். இவ்வாறு மூன்று முறை குற்றியதும் அம்மனின் அருள் வரம் வேண்டி நிற்கும் பெண்கள் இவர்களிடமிருந்து அவ் உலக்கையைப் பெற்று குற்றுவர். இவ் உலக்கையைப் பெறுவதற்கு போட்டியுடன் உலக்கையை பறித்துக் கொள்வர். இதனால் இதனை “உலக்கை பறித்தல்” என்பர். புத்திரப்பேறு முதலிய பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறுவதற்காக மக்கள் பல இடங்களில் இருந்து வந்து சேருவர்.

இவ்வாறு நெற்குற்றியோர் அம்மனின் திருவருள் பெற்று நற்பேறுகளுடன் சுமங்கலிகளாக வாழ்வார்கள். இந்த அருள் வெளிப்பாடு கண்கூடாக இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

குளிர்த்தி நாள்

மேற்படி நெற் குற்றப்பட்ட அரிசியையே விநாயகப் பாணையில் குளிர்த்திப்பொங்கலுக்காக பயன்படுத்துவர். திங்கள் பின்னிரவாகிய செவ்வாய்க்கிழமை அதிகாலையில் நாகங்களுக்கு உணவாக பாணக்கம் வைத்து வழிபாடு நடைபெறும். மூன்று விநாயகப் பாணைகளில் குளிர்த்திப் பூசைக்கான பொங்கல் நடைபெறும். இதே நேரத்தில் கோயில் வீதியில் பக்த அடியார்களினால் பிரத்தியேக பொங்கல்களும் நடைபெறும். அம்மனின் கல்யாணப் பந்தலின் முன்னால் தாம்பூலங்களுடன் சேர்ந்து பழ வகைகள் குவியலாக குவிக்கப்படும். இதனை குளிர்த்தி மடை என்பர். இம்மடையில் பொங்கல் வைப்பதில்லை. இதன் பின்பு ஆலய பூசைகள் நடைபெற்று முடிந்த பின்னர் பூசகர் அம்மன் வேடம் தாங்கி ஊர் சுற்றும் அம்மனை வேப்பம் குழை மூலம் தாங்கியபடி கல்யாண பந்தரின் முன்பாக நிற்க குளிர்த்தி பாடல் நடைபெறும். அம்மனின் குளிர்ச்சியில் பக்தர்கள் திருவருளை அனுபவிக்கும் பயனாக குளிர்த்திக் கலசத்திலிருந்த தீர்த்தம் அங்குள்ள சகலருக்கும் தெளிக்கப்படும். குளிர்த்தி பாடப்பெறும் போது வசந்தன் கோலாட்டம் அம்மன் வீதியில் நடைபெறும். இதற்குரிய மரபினரால் இக் கோலாட்டம் நடாத்தப்படும். அம்மனின் வேடம் தாங்கி சுயநினைவு தடுமாறிய நிலையில் இருக்கும் பூசகர் மேற்படி வசந்தன் ஆட்ட விழாவிற் கலந்து கொண்ட பின்னரே சுயநினைவை அடைவார்.

குளிர்த்திக் கதை பாடுதல்

இவ்வூரின் சிந்தாத்திரன்குடி, பாட்டுவாழிகுடி, முடவன்குடி, ஆகிய மூன்று குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களாலேயே

குளிர்த்திக்கதை பாடப்படும். வருடம் தோறும் இம்முன்று குடியினரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுவதில்லை. இரண்டு குடியினர் ஒன்று சேர்ந்து பாடுவர். சிந்தாத்திரன்குடி வருடம் தோறும் பாடும் உரிமைமையைப் பெற்றுள்ளது. ஒருவருடத்தில் சிந்தாத்திரன் குடியைச்சேர்ந்த ஒருவருடன் பாட்டுவாழி குடியைச்சேர்ந்த ஒருவர் சேர்ந்து பாடுதலும் அடுத்த வருடத்தில் சிந்தாத்திரன் குடியைச்சேர்ந்த ஒருவருடன் முடவன் குடியைச்சேர்ந்த ஒருவர் சேர்ந்து பாடுதலும் மரபு முறையாக இருந்து வருகிறது. இவ் ஏடானது காலஞ்சென்ற வீ.தோ.பொ.த. ஆறுமுகபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

விநாயகப்பானை

அம்மனின் ஆலய முன்றலில் விசேட கிரியைகளுடன் களிமண்ணாற் செய்யப்பட்ட மூன்று பானைகளில் பொங்கல் நடைபெறும். இதனை விநாயகப்பானை எனக்கூறுவர். அரிசி அரித்தல், தேங்காய்ப்பால் எடுத்தல் என்பன திரை மறைவில் நடைபெறும். இப்பானைகளை பொங்கல் பூசைக்காக பயன்படுத்திய பின்னர் விநாயகப்பானையில் ஒன்று மேற்படி கோயில் பூசகருக்கும் மற்றது சிந்தாத்திரங் குடியிலுள்ள ஆத்தை, பாலன், வட்டுளி, எனும் மூன்று கத்தறையினரும் வருடத்திற்கு ஒருமுறையாகப் பெற்று வருதலும் மற்றது சிந்தாத்திரன்குடி நீங்கலாக ஏனைய குடிகள் ஒழுங்கு முறையில் பெற்றுவருதலும் மரபாகும். சிந்தாத்திரங் குடியிலுள்ள “ஆத்தை” கத்தறையினரே மண்தீர் ஸ்ரீகந்தசுவாமி ஆலய பிரதம கப்புகனாராக இருந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நேர்கடன்:

பலவகையான நேர்கடன் செலுத்தப்படுகின்றன.

கலைகலாசார நிகழ்வுகள் :-

சடங்கு காலத்தில் ஆறாம் ஏழாம் நாட்களின் இரவுவேளையில் அம்மன் அரங்கில் கலைகலாசார பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் நடைபெறும்.

வட்டா கூறுதல்

பழமை வாய்ந்த கோயில்களில் வரிசை கூறுதல் இடம் பெறுவது வழக்கமாகும். கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வர ஆலயத்தில் “குடுக்கை கூறுதல்” மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் “மாலை கூறுதல்” போன்று இவ்வாலயத்தில் வட்டா கூறுதல் இடம் பெறுகின்றது. வெண்கலத்திலான வட்டாவில் அம்மனின் காளாஞ்சி வைத்து வரிசை கூறி வழங்குதலே “வட்டா கூறுதல்” எனப்படும். வண்ணக்கர் அவர்கள் பதின்மூன்று குடிகளையும் ஒழுங்குமுறை பிசகாது கூற அவ்வவ் குடியாரில் ஒருவர் அவ்வட்டா காளாஞ்சியை பூசுகரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வர். சீர்பாத குலமக்கள் வாழும் ஊர்களின்பெயர்களைக் கூறி வட்டா காளாஞ்சி வழங்கப்படுகின்றன. வன்னியனார், குடிமுகாமைகள், காணிமுகாமைகள், சீர்பாத கிராமங்கள் என்பன கூறப்படுதல் வழக்காகும். பின்னர் தலைமைப் பூசுகரினால் அம்மனின் மூலஸ்தானத் திருக்கதவு அடைக்கப் பெறும்.

மூன்றாம் சடங்கு :

பின்னர் மூன்றாம் நாளில் சுமார் நூறு மீற்றர் தூரத்திலுள்ள பெருங்கற் பிள்ளையாருக்கு பூசை நடைபெறும். பண்டுமுதல் அண்மைக்காலம் வரை சடங்குக்குரிய வாழைக்குலை பழுக்க வைக்கும் இடமாகிய “மடு” இங்கேயே அமைப்பது வழக்கமாகும். இதனை “வயிற்றுப்பிள்ளையார்” பூசை என சிறப்புடன் கூறுவர்.

எட்டாம் சடங்கு:

சடங்கு முடிந்து எட்டாம் நாளில் காவல் தெய்வமாகிய வைரவருக்குரிய சடங்கு நடைபெறும். இன்றைய நாளில் அம்மனுக்கும் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும், பரிவாரங்களுக்கும் விசேட பூசை நடைபெறும். இன்றைய விசேட நைவேத்தியம் “உரொட்டி” ஆகும். அடுத்ததாக தைப்பூசத்தில் கருவறைக் (மூலஸ்தானக்) கதவு திறந்து பூசை இடம்பெறும். மேற்படி வைகாசிச் சடங்கு, எட்டாம் சடங்கு, தைப்பூசச்சடங்கு ஆகிய மூன்று காலங்களிலேயுமே கருவறையின் திருக்கதவு திறந்து பூசைகள் நடைபெறும். ஏனைய காலங்களில் திருக்கதவு அடைக்கப்பட்டிருக்கும். வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அடைக்கப்பட்ட திருக்கதவின் முன்பாகவே பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்.

பூசகர் (கட்டாடியார்) :

இவ்வாலய பூசகர் கட்டாடியார் என அழைக்கப் பெறுவார். இவர் உடற்சுத்தம், உள்சுத்தம் உடையவாரகவும் நீராடுதல், தோய்த்து உலர்ந்த ஆடையணிதல், விபூதி, குங்குமம் பூசுதல், உருத்திராக்கம் பூணுதல், கைவளையல் அணிதல் ஆகியவற்றையுடையவராகவும், மனதை ஒரு வழிப்படுத்துபவராகவும், ஒழுக்க சீலராகவும், பூசை விதிமுறைகள் தெரிந்தவராகவும், பக்தி நிலை உடையவராகவும், சமூக நன்மதிப்புக்குரியவராகவும் இருத்தல் வேண்டுமென ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாலயத்தில் பூசகர்களாக இருவர் நியமனம் பெறுவர். ஒருவர் பிரதம பூசகர், மற்றையவர் உதவிப் பூசகர். கோயில் நிர்வாகத்தின் ஆலோசனைக்கமைய ஊர் பொதுக் கூட்டம் ஒன்றில் நியமனம் பெறுவர். சிந்தாத்திரன்குடி, பாட்டுவாழிகுடி, முடவன்குடி ஆகிய குடிகளில் ஒன்றைச் சேர்ந்தவராய் இருத்தல் வேண்டும் எனவும்

அவ்விருவரில் ஒருவர் வீ.தோ.பொ.த ஆறுமுகபிள்ளையினது வழித்தோன்றலாய் இருத்தல் வேண்டுமென்னும் சாசனப்படி இன்று வரை பேணப்பட்டு வருகின்றது.

இக்கோயிலின் வருடாந்த வைகாசிச் சடங்கினை நிறைவேற்றுவதற்காக கோயில் நிருவாகத்தினால் இவர்களுக்கு வேதனமாக நிதி வழங்கப்படுகின்றது. அத்துடன் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பூசை புரிவதற்கும். எட்டாம் சடங்கு, தைப்பூசச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் வேதனமாக குளவெளியில் “முத்தெட்டுவயல்” என்னும் நெற்காணி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலய பரிபாலனம்

அமரர் வீ.தோ.பொ.த.ஆறுமுகபிள்ளை அவர்களின் மூதாதையினரே ஆலயத்தை பரிபாலனம் செய்து வந்துள்ளனர். வீ.தோ.பொ.த.ஆறுமுகபிள்ளை அவர்களால் 1886 ஆம் ஆண்டு பார்த்திப வருடம் வைகாசி மாதம் ஆறாம் நாள் திங்கட்கிழமை சிந்தாந்திரங்குடி, பாட்டுவாழிகுடி, முடவன்குடி ஆகிய குடிகளைச் சேர்ந்த கிராம மக்களுக்கு இவ்வாலயம் கையளிக்கப்பட்டது.

திரு.வே.பொ.த. சாஸ்திரி வீமாச்சாரியாரின் ஏக புத்திரன் ஆறுமுகபிள்ளையாவார். இவர் சிந்தாத்திரங் குடியைச் சேந்தவர். இவ்வாலயத்தை கையளித்த போது அதில் காட்டியவாறு பதவிவழி உரிமைகளும், முன்னீட்டு உரிமைகளும் பேணப்பட்டு வருகின்றன. 1930ஆம் ஆண்டு அரசாங்க அதிபரினால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழுவும் மேற்படி சாசன நடைமுறையைப் பின்பற்றியே தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

திரு.ஆறுமுகபிள்ளை அவர்கள் தாம் சிந்தாத்திரங்குடி ஆதலாலும் தனது தந்தையான வே.பொ.த.சாஸ்திரி வீமாச்சாரியார் பாட்டுவாழி குடியாதலாலும் தனது மனைவி முடவன் குடியாதலாலும் இம் மூன்று குடியினருக்குமே மேற்படி முன்னுரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளனவாக விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன் பின்னர் மேற்கூறிய மூன்று குடியினராலும் பரிபாலனம் செய்யப் பெற்ற இக்கோயில் 1908ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 12ஆம் திகதி முதலாக துறைநீலாவணை சீர்பாதகுல ஏனைய பத்துக் குடிகளையும் சேர்த்து சில ஒழுங்கு விதியுடன் பதின்மூன்று குடிகளுக்கும் உரித்துடையதாயிற்று. முதல் மூன்று குடியினருக்குமுள்ள முன்னீடு பதவி வழி உரிமைகளில் மாற்றம் ஏற்பட வில்லை. இதனை 1930ஆம் ஆண்டு விசாரணைக்குழு அறிக்கையும் 1954ஆம் ஆண்டின் நீதிமன்ற வழக்குக்கூற்றும் தெளிவு படுத்துகின்றன.

சடங்கு கால பூசை நிரல்

1ஆம் நாள் செவ்வாய் கிழமை : கதவு திறத்தல் -

மண்டபக்காவல் - பூசகர்

இரவு அபிஷேகமும் பூசையும் - காணி முகாமைகள்

2ஆம் நாள் புதன்கிழமை :

பகல், இரவு இரு வேளைகளிலும் பூசைகள் - 13 குடிகள்

3ஆம் நாள் வியாழக் கிழமை:

பகல், இரவு இரு வேளைகளிலும் பூசைகள் - 13 குடிகள்

4ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை : பகல் பூசையும்

இரவு அபிஷேகமும்

இரவு அம்மன் ஊருலாவும் காவல் பண்ணலும் - 13 குடிகள்

5ஆம் நாள் சனிக்கிழமை : பகல், இரவு இரு வேளைகளிலும் பூசைகள் - 13 குடிகள்

6ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை : பகல் அபிஷேகமும் பூசையும் கல்யாணக்கால் வெட்டு

இரவு அம்மனின் திருக்கல்யாண

பூசை - 13 குடிகள்

தாலி கட்டும் பூசை - தனிக்குடும்பம்

7ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை : பகல் - வட்டுக்குற்றுப் பூசை - 13 குடிகள்

இரவு - அபிஷேகமும் பூசையும்,

நாகதம்பிரானுக்கு பாணக்கம் வைப்பும்

யாக பூசை, குளிர்த்திப் பூசையும் குளிர்த்திப்பாடலும்

வாழிபாடல் - பொது

வண்ணக்கர்:

சிந்தாத்திரங்குடியைச் சேந்தவர்களால் இப்பதவி வகிக்கப்பெற்று வருகின்றது. சிந்தாத்திரங்குடியில் பல பிரிவுகள் உள்ளன. இவைகளில் உரித்துடையவர்களாக ஆத்தகத்தறை, பாலன் கத்தறை, வட்டுளி கத்தறை ஆகிய கத்தறையினர் உரித்துடையவர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். அவற்றுள்ளும் ஆத்தகத்தறையினர் விசேட உரித்துடையவர்களாவர். இம் மூன்று கத்தறையினரின் ஏக சம்மதப்படி சிந்தாத்திரன்குடி சிந்தா தச்சன் கத்தறையை சேர்ந்தவர்களுக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. சிந்தாத்திரன் குடி, பாட்டுவாழி குடி, முடவன் குடி ஆகிய மூன்று குடியாரின்

கூடிய சம்மதத்தின் பொருட்டே பொதுச்சபைக் கூட்டத்தின் போது வண்ணக்கர் தெரிவு செய்யப்படுதல் பாரம்பரிய நடைமுறையாகும். இவர் சமய கலாசார ஒழுக்க சீலராக வாழுதல் வேண்டுமென வகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

கணக்குப்பிள்ளை-

இப்பதவி செயலாளராகவும் பொருளாளராகவும் செயற்படுவதைக் குறிக்கும்.இப்பதவி பாட்டுவாழி குடியினராலே வகிக்கப்பட வேண்டுமெனவும் அவர்களில் போட்டியற்ற ஏகமனதான விருப்பத்தின் பேரில் வேறு எக் குடிகளிலிருந்தும் ஒருவர் தெரிவு செய்யப்படலாம் என்பதும் விதி. பாட்டுவாழி குடி”தம்பிலுவில் தத்தி” “காளான்துறைத்தத்தி” என இரு பிரிவினராக உள்ளனர். தம்பிலுவில் தத்தியினரே விஷேட உரித்துரிமை உடையவர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். இவ்வாலய பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் பொதுச்சபையின் கூடிய சம்மதத்தின் படி இவர் தெரிவு செய்யப்படுவார். பின்பு மேற்படி பதவி இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு செயலாளர் பதவி பாட்டுவாழி குடியிலும் பொருளாளர் பதவி முடவன் குடியிலும் தெரிவு செய்யப்பட்டுவருகின்றன.

குடிமுகாமைகள்:-

1908ஆம் ஆண்டு முதலாக பதின் மூன்று குடிகளுக்கும் ஒருவர் வீதம் பதின்மூன்று குடி முகாமைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1930ஆம் ஆண்டு விசாரணைக்குழு வண்ணக்கர், கணக்குப்பிள்ளை பதவி நீங்கலாக சிந்தாத்திரங்குடி, பாட்டுவாழிகுடி, முடவன்குடி ஆகிய மூன்று குடிகளுக்கும் தலா இரண்டு பேர் வீதமும்.ஏனைய பத்து குடிகளுக்கும் தலா ஒருவர் வீதமும் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டுமென தீர்மானித்தது. ஆனால் இந்த நடைமுறை

பின்பற்றப்படவில்லை முன்னைய நடைமுறைப்படியே குடி முகாமைகளை தெரிவு செய்து வந்துள்ளனர்.

ஊழியக்காணியும் காணிமுகாமைகளும்

அ. பொது

கண்டி அரசனான ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் (கண்ணுசாமி) இப்பிரதேசத்துக்கு வருகை தந்த வேளையில் அக்கால கட்டத்தில் அரச பிரதானிகளில் ஒருவராக கடமையாற்றிய துறைநீலாவணை வே.சாஸ்திரி வீமாச்சியார் அவர்களின் முயற்சியின்பயனாக ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கனால் தமக்கு ஊழியம் செய்த இவ்வூர் மக்களில் எண்பத்தெட்டு பேருக்கு 1806.06.25 ஆந் திகதி கொடுக்கப்பட்ட காணி “ஊழியக்காணி” என்னும் பெயருடன் வழங்கப்பட்டது.

இக்காணி இவ்வூரின் குளவெளியில் ஐம்பது ஏக்கரையும், அன்னமலைக் கிராமத்தின் கவுடாதீவு நடுக்கண்டத்தில் நூற்றறுபது ஏக்கரையும், சொறிக்கல்முனைக் கிராமத்தின் மணல் மேட்டுக் கண்டத்தில் நூற்றறுபத்தைந்து ஏக்கரையும் கொண்டுள்ளது. மூன்று இடத்திலுமுள்ள காணியில் தட்டு மாறும் முறையில் வேளாண்மை செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இக்காணி எண்பத்தெட்டு (88) பேருக்கும் எண்பத்தெட்டு (88) பங்குகளாக கொடுக்கப்பட்டதாகும். மேற்படி எண்பத்தெட்டு(88) உரிமையாளர்களை ஊழியக்காரர் என்னும் பெயரில் அழைக்கப்பெறுகிறது.

தற்காலத்தில் சில பங்குகள் அக்காலத்திலிருந்து கைமாறப்படாமல் தொடர்ந்து வந்துள்ளமையால் தமது ஊழியக் காரரின் சந்ததியினர் அனைவருக்கும்

உரிமையாகியுள்ளன. இவ்வகையில் ஒரு பங்கிற்கு நூற்றுக்கணக்கானோர் உரிமையுடையவர்களாகவும், சில பங்குகள் நன்கொடையாகவோ, கிரயமாகவோ கைமாறப்பட்டதால் ஒரு பங்கிற்கு ஒருவர் உரிமையுடையவராகவும் மேலும் பல பங்கிற்கு ஒருவர் உரிமையுடையவராகவும் விளங்குகின்றனர்.

ஆ. நியமனமும் பொறுப்புக்களும்.

ஆரம்ப காலத்தில் எண்பத்தெட்டு (88) பங்குகளும் நான்கு குழுக்களாக வகுக்கப் பெற்றன. ஒவ்வொரு குழுவும் இருபத்திரெண்டு(22) பங்குகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது. இருபத்திரெண்டு(22) பங்காளர்களும் தமக்குள் ஒருவரை அக்குழுவின் தலைவராக தெரிவு செய்தனர். அதனால் நான்கு தலைவர்கள் நியமனமாகினர். அத்தலைவர் “காணியடப்பனார்” என பதவிப்பெயர் கொண்டார். பிற்காலத்தில் அப்பதவி “காணியடப்பன்” எனவும் “காணிமுகாமை” எனவும் வழங்கலாயிற்று.

1861-02-21 ஆம் திகதியிலிருந்து இருபத்திரெண்டு(22) பங்குகளைக் கொண்ட நான்கு குழுக்களும் தத்தமக்குள் பதினொரு பங்குகளைக் கொண்ட எட்டுக் குழுக்களாக விரிவடைந்தன. பதினொரு பங்காளர்களும் தமக்குள் ஒருவரை குழுவின் தலைவராக - காணிமுகாமையாக தெரிவு செய்தனர். அதனால் எட்டுக் காணிமுகாமைகள் நியமனமாகினர். இத்தெரிவு பங்குகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டே நடைபெறும். பங்காளரின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு நடைபெறுவதில்லை.

காணிப்பங்காளருக்கு உரியவாறு வேளாண்மை செய்வதற்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தல், நீர்ப்பாசன வசதிகளை கவனித்தல், பங்காளர்களின் உரிமை விடயங்களைப் பேணல், பங்காளரின் பிரதிநிதியாக செயற்படுதல் முதலியன காணிமுகாமையினது பொறுப்புகளும் கடமைகளுமாகும். ஆனால் காணியின் உரிமை சம்பந்தமாக தீர்மானிக்கும் உரிமை காணிப் பங்காளருக்கே உரியதாகும்.

காணிமுகாமையினது பதவிக்காலம் வரையறையற்றது. எனினும் தமது பதவிக்குரிய பதினொரு பங்குகளுக்குள் காணிப்பங்கின் உரிமை வேறொருவருக்கு கைமாறுதல், தாமாகவே பதவியிலிருந்து நீங்குதல், எவ்விடயத்திலாவது நீதிமன்றத்தினால் குற்றவாளியாகக் காணப்படுதல், கடமை செய்ய இயலாமை, தமது பங்காளர்களது தகுந்த குற்றச்சாட்டு மூலம் பதினொரு பங்குகளின் பெரும்பான்மை பலத்தினால் பதவியை நீக்கல் ஆகியவற்றில் ஒன்றின் காரணமாக பதவிக்காலம் முடிவடையும். இவை இல்லாத பட்சத்தில் அவர் தொடர்ந்து பதவி வகிப்பார்.

ஆலய பணியில் ஆலய நிர்வாகத்துடன் இக்காணி முகாமைகளும் இணைந்து செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். அவற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்தவர்களாக காணப்பெற்றனர்.

ஆலய, ஊர் நிர்வாக அமைப்பில் முக்கிய மானவர்களாகக் கருதப் பெற்றனர். அதனை ஆவணங்களும் பதிவுகளும் உறுதி செய்கின்றன. இவர்களின் சேவையும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. இவ்வாலயத்தின் வருடாந்த வைகாசி சடங்கின் முதலாவது நாளில் கதவு திறக்கும் பூசை பழங்காலத்திலிருந்து இன்று வரை இவர்களாலேயே நடாத்தப்பெற்று வருகிறது. இப்பூசை

இவர்களது முன்னீட்டு உரிமையாக இருந்து வருகிறது. இவ்வாலய பூசகர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள குளவெளிகண்டத்திலுள்ள முத்தெட்டு வயல் மேற்படி காணிப்பங்காளர்களினால் வழங்கப்பட்டதாகும்.

மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமியாலயத்தில் துறைநீலாவணையின் சார்பில் உரித்துடையவர்களாக இக்காணிப்பங்காளர்களே விளங்குகின்றனர். மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமியாலயம் துறைநீலாவணை, பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு, குறுமண்வெளி, மண்டுர் ஆகிய ஐந்து கிராமங்களின் ஐந்து பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட சபையினால் பரிபாலனம் செய்யப்பெறுகிறது. துறைநீலாவணையின் பிரதிநிதி மேற்படி ஊழியக் காணிப்பங்காளரில் இருந்தே உரிய மரபு ஒழுங்கின்படி தெரிவு செய்யப்படுகிறார்.

துறைநீலாவணை மக்கள் சார்பில் மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலய தீரு விழாப்பூசைகள், அங்குள்ள துறைநீலாவணை மடாலய பரிபாலனம் என்பவற்றை காணி முகாமைகள் விசேடமாக நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

1. பதின்மூன்று குடிகள் விபரம்:-

1. சிந்தாத்திரன்குடி
2. பாட்டுவாழிகுடி
3. முடவன் குடி
4. படையாண்டகுடி
5. பொட்டப்பழச்சிகுடி (பெண் பழச்சிகுடி)
6. காலதேவன்குடி
7. செம்பகநாச்சிகுடி

8. ஊசாடிசுடி
 9. வெல்வேலன்குடி
 10. வெள்ளாயிசுடி
 11. நரையாயிசுடி
 12. வைதியடப்பன்குடி
 13. பரதேசிசுடி
2. இக்கோயிலின் இறைபணியில் பிரதம பூசகர் விபரம்.
(சேவை மூப்பு அடிப்படையில்)
ஸ்ரீமான்.முருகப்பர் (முருகக் கிழவர்)
(இடைக்காலபூசகர் விபரம் சரியாக கிடைக்கப் பெறவில்லை)
ஸ்ரீமான்.தன்மர் கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான்.வேலாச்சி கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான்.கண்ணப்பக் கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான்.வீ.தோ.பொ.த.ஆறுமுக பிள்ளை
ஸ்ரீமான்.ஏரம்புக் கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான்.க.தோ.வேலாயுதன்
ஸ்ரீமான்.த.பிள்ளையான்தம்பி
ஸ்ரீமான்.பி.வ.வி.செல்லையா
ஸ்ரீமான்.வே.ஆறுமுகம்
ஸ்ரீமான்.பி.வ.வி.செல்லையா
ஸ்ரீமான்.கே.குமாரசாமி(தற்போது)
3. இக்கோயில் இறைபணியில் உரிமையாளர்/ வண்ணக்கர்/
தலைவர் விபரம்.
(சேவை மூப்பு அடிப்படையில்)

➤ உரிமையாளர்

திரு.முருகக் கிழவர்

(இடைக்கால உரிமையாளர் விபரம் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

திரு.ஆறுமுகத்தார்

திரு.முருகர்

திரு.வேலாச்சி

திரு.வே.பொ.த.சாஸ்திரிவீமாச்சியார்

திரு.வீ.தோ.பொ.த.ஆறுமுக பிள்ளை

சிந்தாத்திரன்குடி, பாட்டுவாழிகுடி, முடவன்குடி

13 குடியைச் சார்ந்த ஊர்மக்கள் (40ம் பக்கம் பார்க்க)

➤ வண்ணக்கர் (1886 இல் இருந்து)

திரு.வீ.தோ.பொ.த.ஆறுமுகபிள்ளை(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.க.தோ.வேலாயுதன் (சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.ஆ.தோ.பிள்ளையான்தம்பி(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.க.தோ. வேலாயுதன் (சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.வ.சபாபதிப்பிள்ளை(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.மா.சண்முகம் (சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.க.மாணிக்கம் (சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.சா.சுந்தரலிங்கம் (சிந்தாத்திரன்குடி)

➤ தலைவர் (1978 இலிருந்து)

திரு.சீ.பூபாலபிள்ளை(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.க.சரவணமுத்து(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.க.இராசரெத்தினம் (சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.க.சரவணமுத்து(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.மு.தருமரெத்தினம் ஆசிரியர்(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.கு.மனோகரன் ஆசிரியர்(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.மு.தருமரெத்தினம் ஆசிரியர்(சிந்தாத்திரன்குடி)

திரு.சோ.மயில்வாகனம் ஆசிரியர் (சிந்தாத்திரன்குடி) (தற்போது)

4. ஊழியக்காணி அடப்பமார் (காணிமுகாமையாளர்) விபரம்

- 1806 - 1861
1. திரு.வே.சாஸ்திரிவீமாச்சியார்
 2. திரு.ஆ.மை.ஆறுமுகம்
 3. திரு.சாஸ்திரி சட்டம்பி கந்தர்
 4. திரு.க.அருணாசலம்

- 1861 - 1930
1. திரு.வீ.தோ.பொ.த.ஆறுமுக பிள்ளை
 2. திரு.பொ.த.அருணாசலம்
 3. திரு.பொ.த.ஆறுமுகம்
 4. திரு.பொ.த.கந்தமுத்து
 5. திரு.பொ.த.கந்தப்பன்
 6. திரு.கா.தருமர்
 7. திரு.பிறாஞ்சியர் கதிர்காமர்
 8. திரு.தெ.கண்ணப்பர்

1. திரு.க.தோ.வேலாயுதன்
2. திரு.கு.ஏரம்பு
3. திரு.நா.கறுவல்தம்பி
4. திரு.வ.நாகப்பன்
5. திரு.க.இளையதம்பி
6. திரு.க.பிள்ளையான்தம்பி
7. திரு.பொ.த.வீரக்குட்டி
8. திரு.க.இராமக்குட்டி

- 1930 - 1956
1. திரு.க.தோ.வேலாயுதன்
 2. திரு.கு.ஏரம்பு
 3. திரு.க.கறுவல்தம்பி
 4. திரு.க.கதிர்காமர்
 5. திரு.கா.சின்னத்தம்பி

6. திரு.வீ.பொ.த.நாகமுத்து

7. திரு.க.வைகாளி

8. திரு.சீ.கனகசபை

(மேற்படி குழு 1930 விசாரணைக் கொமிசனால் நியமிக்கப்பட்டது)

1. திரு.க.தோ.வேலாயுதன்

2. திரு.கா.சின்னத்தம்பி

3. திரு.சீ.கனகசபை

4. திரு.கா.சின்னத்தம்பி

5. திரு.க.கறுவல்தம்பி

6. திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை

7. திரு.வீ.பூபாலபிள்ளை

8. திரு.கா.நாகமுத்து

1956 - இன்றுவரை

1. திரு.பொ.சாமித்தம்பி

2. திரு.சீ.கனகசபை

3. திரு.கா.சின்னத்தம்பி

4. திரு.க.கறுவல்தம்பி

5. திரு.வ.நாகமுத்து

6. திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை

7. திரு.வீ.பூபாலபிள்ளை

8. திரு.கா.நாகமுத்து

1. திரு.பொ.சாமித்தம்பி

2. திரு.சீ.கனகசபை

3. திரு.கா.சின்னத்தம்பி

4. திரு.க.கறுவல்தம்பி

5. திரு.வ.நாகமுத்து

6. திரு.பி.தாமோதரம்

7. திரு.வீ.பூபாலபிள்ளை
8. திரு.கா.நாகமுத்து

1. திரு.பொ.சாமித்தம்பி
2. திரு.சீ.ஆறுமுகம்
3. திரு.மு.கந்தையா
4. திரு.க.கறுவல்தம்பி
5. திரு.வ.நாகமுத்து
6. திரு.நா.திசவீரசிங்கம்
7. திரு.வீ.பூபாலபிள்ளை
8. திரு.கா.நாகமுத்து

1. திரு.பொ.சாமித்தம்பி
2. திரு.சீ.ஆறுமுகம்
3. திரு.மு.கந்தையா
4. திரு.மு.சாமித்தம்பி
5. திரு.வ.நாகமுத்து
6. திரு.நா.திசவீரசிங்கம்
7. திரு.வீ.பூபாலபிள்ளை
8. திரு.கா.சோமநாதன்

1. திரு.க.சரவணமுத்து-செயலாளர்
2. திரு.வ.நேசதுரை
3. திரு.பி.பாலசுந்தரம் - தலைவர்
4. திரு.நா.தம்பியப்பா
5. திரு.நா.வரதராஜன்- பொருளாளர்
6. திரு.க.வடிவேல்
7. திரு.வ.வடிவேல்
8. திரு.பொ.வேலாயுதம்

1. திரு.க.சரவணமுத்து-செயலாளர்
2. திரு.க.ஆறுமுகம்
3. திரு.பி.பாலசுந்தரம்-தலைவர்
4. திரு.நா.தம்பியப்பா
5. திரு.நா.வரதராஜன்-பொருளாளர்
6. திரு.வி.சாமித்தம்பி
7. திரு.வ.வடிவேல்
8. திரு.பொ.வேலாயுதம்

1. திரு.ச.துளசிதரன்
2. திரு.க.ஆறுமுகம்
3. திரு.பி.பாலசுந்தரம் - தலைவர்
4. திரு.சீ.கிருஷ்ணபிள்ளை
5. திரு.நா.வரதராஜன் - செயலாளர்
6. திரு.வி.சாமித்தம்பி
7. திரு.வ.வடிவேல்
8. திரு.பொ.வேலாயுதம் - பொருளாளர்

2007 - இன்றுவரை

1. திரு.ச.துளசிதரன் - செயலாளர்
2. திரு.க.ஆறுமுகம்
3. திரு.பி.பாலசுந்தரம் - தலைவர்
4. திரு.சீ.கிருஷ்ணபிள்ளை
5. திரு.ச.கிருஷ்ணபிள்ளை
6. திரு.சா.கிருபைராசா- பொருளாளர்
7. திரு.க.குமாரசாமி
8. திரு.பொ.வேலாயுதம்

(குறுகிய காலம் சேவையாற்றியோர் இப்பட்டியலில்
சேர்க்கப்படவில்லை)

பாடபேதம்

கண்ணகையம்மன் ஊர்சுற்றும் காவியமானது பட்டிமேட்டு கண்ணகையம்மன் காவியம், காரைதீவு, கண்ணகியம்மன், காவியம், துறைநீலாவணை கண்ணகையம்மன் காவியம் என்பனவாக மட்டக்களப்பு தமிழகக் கிராமங்களில் பாடப்பெறுகின்றன.

இவற்றுள் பட்டிமேட்டு கண்ணகையம்மன் ஊர்சுற்றுக் காவியமும், துறைநீலாவணை கண்ணகையம்மன் ஊர்சுற்றுக் காவியமும் பாடபேதங்கள் பலவற்றுடன் ஒற்றுமையுடனும் வேற்றுமையுடனும் காணப்பெறுகின்றன.

திரு.சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் 1971 இல் பதிப்புச் செய்யப்பெற்ற மகமாரி திவ்வியகரணி எனும் நூலில் காணப்பெறும் பட்டிமேட்டுகண்ணகையம்மன் காவியத்தில் 18 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அக்காவியம் அடங்கிய ஏடு பனங்காடு சிவத்திரு தம்பிமுத்து ஆறுமுகக்குருக்களால் தமக்கு வழங்கப்பெற்றதென பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

துறைநீலாவணை கண்ணகையம்மன் கோயிலில் 1821 ஆம் ஆண்டு பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள ஏட்டில் துறைநீலாவணை ஊர் சுற்றும் காவியத்தில் 21 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மகமாரி திவ்வியகரணி நூலில் காணப்படும் பட்டிமேட்டு கண்ணகையம்மன் காவியத்துடன் துறைநீலாவணை கண்ணகையம்மன் காவியத்தினை ஒப்பு நோக்குவதற்காக துறைநீலாவணை கண்ணகையம்மன் ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ள காவியம் இங்கு தரப்படுகின்றது.

துறைநீலாவணை கண்ணகையம்மன் ஊர் சுற்றுக் காவியம்

1. திருமருவு பூலோக மெங்கணும் வாழ்கின்ற
செல்வி கண்ணகை மீது சிந்து தமிழோத
தருமருவு தந்திமுகனும் குமரவேளும்
சடையதனில் அம்புலியை வைத்த சங்கரனும்
மருமருவு வாலை சரசோதியும் மாலயனும்
வடதேச முறை மதுரை மீனாட்சியம்மனும்
அருமருவு வள்ளி தெய்வானையுடனே நாளும்
மலரடிகள் உரு போதிலும் என் மனதில் மறவேனே.
2. மனதிடமே நின்று குதிகொண்டெழுந்து வரு
மானாகர் மகளாக வளர்ந்த செந்திருவே
கனவிலும் நினைவிலும் மறவாமலே உனது
காதலுறு காவியந்தன்னை ஒதிடவே
அனுதினமு முனது பதமலரிருகை கூப்பி
ஆனந்தமாய் அடியேனுரை செய் வசனம்
வனிதையே மாசாற்றார் மருகியே சொற்பிழைகள்
வாராமல் முன்னின்று மனது கந்தருளே
3. அருளான மாதவிக்கே அருள் கொடுத்த நீ
அன்று மொருபொற்பதுமை சேரவைத்ததுவும் நீ
மருளான கோவலற்கே ஓலை விட்ட நீ
மலையரசன் மகளாக வந்தவளும் நீயே
இருளான காடதனில் ஏழுபேர் கள்வர்
எழுந்து வர ஆபரணமெல்லா மளித்த நீ
பொருளான பொருளும் நீ பொன்னின் மாமங்கையே
பூலோக மாள்கின்ற பூவை கண்ணகையே

4. பூவையே புவியதனிலுள்ள மானிடர்கள்
பூஞ்சோலை போலவொரு தேரதுவியற்ற
தாவியே தேருருள லில்லாமலே மனது
தளர்கின்ற வேளையது தானது வறிந்து
ஓவிய மதாகவே தொண்ணூற்று மூன்றில்
உயர் விருட்சமாகவே தொண்ணூற்று மூன்றில்
ஏவியே சிகை பிடித்தது போலவே வந்த
இயல்பான கண்ணகையே மனதில் மறவேனே.
5. இயல்வான விடயரவின் மணி நூபுரந்தன்னை
எடுத்துமே கோவலற்கீந்து பின் சென்று
மயில் போலு மாதவிக்கே கடனளித்து
வாருமென்றுற்ற மணவாளனை அனுப்பி
துயிலான வெண்பட்டு மாலைகள் சரப்பளி
சொர்ண முடனே முத்து முக்குத்தி மின்ன
குயில் போல எழுந்திடையர் சேரியில் வந்த
பூவைநாரணியைஒருபோதிலுமனதில் மறவேனே
6. நாரணி முக்கோண நாற்கோண ஐங்கோண நலமான
அறுகோண நளின பஞ்சாட்சரி
வாரணியெண் கோண நாற்பத்து முக்கோண
வாலைதிரி புவனமாகாளி நீ யல்லவோ
காரணி சாம்பவி கருணாகரத்தி காங்கேசனைப்
பெற்ற கற்பான மாதங்கி
தாரணியில் உனது புகழ் சாற்ற எழிதாகுமோ
தையலே துறைநீலாவணை யுற்ற கண்ணகையே

7. தையலென் வந்த நீ தென்மதுரை சுட்ட நீ
தீயென பாண்டியனை சுட்டெரித்ததுவும் நீ
இட்டமாயொருவனை ஆவாலயமாய் எதிராக
அறுவரைக் கல்லாய் சமைத்த நீ
துட்டர்களை வெட்டி துரத்துவது பொய்யோ
தொந்தோ மென்றே நடனமாடும்
வட்டபுரி நாயகி வடிவாயிரத்தி
வளர் கைலையம்பதியில் வாழு மாதாவே
8. வளர் கயிலையம்பதியில் வாழ்வது நீ பொய்யோ
மானாகர் மகளாக வளர்ந்தது நீ பொய்யோ
தளர்வுற்ற தட்டானை வென்றது நீ பொய்யோ
தையலாற்கருள் கொடுத்து தவினது பொய்யோ
பழைய மணல் சோறாக்கி உண்டது நீ பொய்யோ
பாங்கான முலை திருகி விட்டது நீ பொய்யோ
அழகு பெறு மதுரையை எரித்தது நீ பொய்யோ
ஆச்சியே அம்பலத்தாடு மங்கையரே
9. அம்பலத்தாடி உனக்கே அடைக்கலம்
அணிமாலைக்காறி உனக்கே அடைக்கலம்
உம்பற்கு மூர்த்தி உனக்கே அடைக்கலம்
உமையவளே தாயே உனக்கே அடைக்கலம்
கம்பையில் வளர்ந்த கண்ணகையே அடைக்கலம்
கயமுகவனைப் பெற்ற தாயே அடைக்கலம்
கும்பத்தனத்தி உனக்கே அடைக்கலம்
கோவலன் பாரியே கோதை கண்ணகையே

- 10 கோதையே கோவலர் சிலம்பதையெடுத்துக்
 கொடிதான மதுரையில் விற்றுவருமளவும்
 நீதமுடனே வைத்த திருவிளக்கதுவும்
 நீர்க்கரகமதனில் நீர் புவதுவும் விட்டு
 வாதையுடனே அருகில் வைத்த அடையாளம்
 வாடிவிடு மென்னவே அவர் போன பின்பு
 காதலுடனே கண்ணை மூடி ஒரு நினைவாய்க்
 காணாத சொற்பனம் கண்ட கண்ணகியே
11. கண்டவுடன் கூந்தலை விரித்தது நீ பொய்யோ
 காடு செடி முள்ளிடறி வந்தது நீ பொய்யோ
 துண்டான கோவலரைக் கண்டது நீ பொய்யோ
 தோகையே சொற்சரடு விட்டது நீ பொய்யோ
 அன்றுமே சொக்கர் செயல் பெற்றது நீ பொய்யோ
 ஆளுனுடனே கதைகள் பேசினது பொய்யோ
 மண்டையினில் நூலுருவி விட்டது நீ பொய்யோ
 மாறனுடை பொற்கதவுடைத்த கண்ணகையே
12. மாறனுடை பொற்கதவுடைத்து வந்தாயே
 வடசேரி தென்சேரியாக வந்தாயே
 தேறியே ஆச்சிகை பிடித்திழுத்தாயே
 செம்பொற் சிலம்பதைத் தானெடுத்தாயே
 மாறியே படியதனிலடித் துடைத்தாயே
 மாகாளியாயுருக் கொண்டு வந்தாயே
 வேறுமொரு நோய் பிணி அகற்ற வந்தாயே
 வேங்கை மர நிழலுற்ற மெல்லி கண்ணகையே

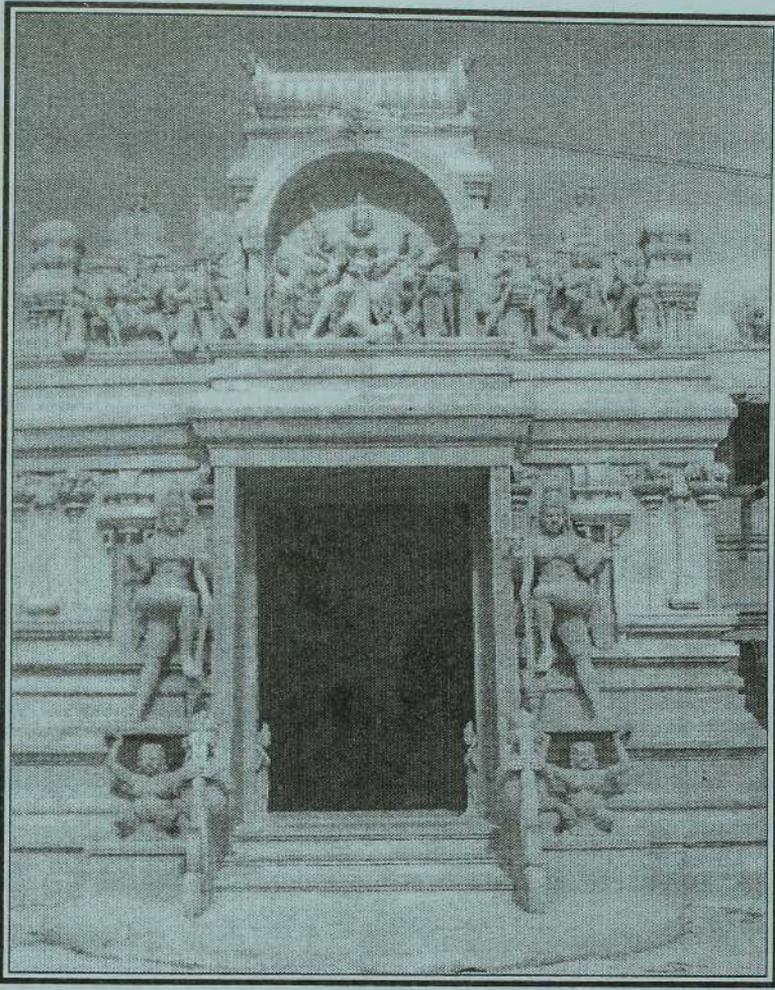
13. கண்ணகைத்தாயே உனக்கோலம் ஓலம்
 காங்கேசன் தாயே உனக்கோலம் ஓலம்
 பொன்னின் பந்தாடி உனக்கோலம் ஓலம்
 பொற்சரட்டுக்காறி உனக்கோலம் ஓலம்
 அன்னையைக் கொன்றாய் உனக்கோலம் ஓலம்
 ஆறதனில் வந்தாய் உனக்கோலம் ஓலம்
 பின்னர் சடைச்சி உனக்கோலம் ஓலம்
 பிஞ்ஞுகன் தேவி உனக்கோலம் ஓலம்
14. ஓலமெனவே வந்த கண்ணகைத் தாயே
 ஒரு நொடியில் மதுரையை எரித்து வரு நாளில்
 சீலமுடனே பொய்கை தனில் கன்னிமார்
 சீரான திருமஞ்சத்தேரது முறித்து
 கோலமுடனே வடசேரி தென்சேரியாகக்
 கூக்குரலிட்டேயவர்கள் வெற்றியது கொள்ள
 மாலையினிலுற்ற எரிபோலென மகிழ்ந்து
 வையகந் தொழுவந்தமாது கண்ணகயே
15. மாதினிரு தனமதனில் மற்றுமோரிடைச்சி
 வாரியே வெண்ணெய் தனை வைத்தமுத்திடவே
 காதிலே நாராயம் விட்டவர் போலோடிக்
 கரைந்துருகியே வரக்கண்டொரு பறைச்சி
 பாதிமுந்தானையது கொண்டுமே வீச
 பாங்காயிருவரையும் கண்டுள மகிழ்ந்து
 நீதியுடனே இடையர் சேரி வேகாதென்று
 நிட்சயமதாய் சொன்ன பத்தினித்தாயே

16. பத்தினித் தாயேயுனக் கோலம் ஓலம்
பார்பதியம்மாயுனக் கோலம் ஓலம்
உத்தமியம்மாயுனக் கோலம் ஓலம்
உமையவளே தாயே யுனக்கோலம் ஓலம்
முத்தமிழ் செல்வியுனக் கோலம் ஓலம்
மூவர்க்கும் மூர்த்தி யுனக்கோலம் ஓலம்
அத்தனார் பாரியுனக் கோலம் ஓலம்
அம்பிகைத் தாயே உனக்கோலம் ஓலம்
17. அம்பிகையம்மா யுனக் கோலம் ஓலம்
ஆயிரங்கண்ணி யுனக் கோலம்
பங்கையற் செல்வி யுனக் கோலம் ஓலம்
பாண்டியனை வென்றாய் யுனக் கோலம்
செம்பவளமாதே யுனக் கோலம் ஓலம்
திருமென்னடையாளே யுனக் கோலம்
அம்புவியினாளேயுனக் கோலம் ஓலம்
ஆதி கண்ணகையே யுனக் கோலம் ஓலம்
18. ஆதியே பட்டினகர் தம்பிலுவில் காரைநகர் அதிகமுள்ள
வீரமுனை கல்முனை துறைநீலாவணையில்
ஓதியே பாண்டு கல்லாறு மகிளூர் எருவில்
உற்ற களுவாஞ்சி களுதாவளை பழகாமம்
நீதி செறி தேற்றாவென்னும் செட்டிபாளையம்
நேர்கிரான்குளம் புதுக்குடியிருப்பூர்
சோதியே மகிழடித்தீவு மண்முனையூர்
சுற்றுமுறு முதலைக்குடாவினூற்றவளே

19. உற்றுமே தாண்டவன் வெளியதனில் வந்து
உவமை பெறு கொத்துக்குழந்திமிலை தீவு
வெற்றிபெறு வந்தாறுமுலையீச்சந்தீவு மேலான
ஐங்கணாமைக் கடவு வெளியதனிலும்
எத் திசையிலும் வருடம் இடபமது முன்வந்து
இயல்பான திங்கள் தனிலே மனமகிழ்ந்து
அத்தனருள் பெற்றுமே பூலோகமதனிலே
அன்பான பாலமிர்த முண்ட கண்ணகையே
20. உண்டுமே கொம்பினிடை பாலமிர்தமே கொள்ள
ஒரு கோடி பரிகல முன்னைச் சூழ்ந்து வரவே
என்றுமே கோதாரி எங்களிட மணுகாமல்
இடி விழுந்தோட வருலோக பரஞ்சோதி
அன்றுமே கோவலற்கே மனைவியாகி
அழியாத கன்னியாய் ஆயரிடமமர்ந்தாய்
பண்டுமே மூவுலகையும் பெற்றவளே தாயே
பாடினேன் பிழைபொறுத் தாமுமம்பிகையை
21. அம்பிகை வாழி- அரிஅயன்வாழி ஆனைஉரித்தேன்
அனுதினமும் வாழி தும்பிமுகனும் குகனும்
வாழ்க வாழி . சூட்சமுறு கலை மகளும் வாழ்க
வாழிஅம் வியினாலே இதைப்பாடி
போற்றினோர் வாழி - அன்பாகவே இதைப்படித்தோர்களும்
வாழி - கம்பத்திருவயோற்றி யூர்தனிலே வாழ்கின்ற
கண்ணகை திருப்பாதம் வாழ்க வாழியதே

உசாத்துணைகள்

01. ஆவணங்கள்
 - சீர்பாத வரன் முறைக் கல்வெட்டு
 - துறைநீலாவணை செப்பேடு
 - அரச அலுவலக ஆவணப்பதிவுகள்
 - வரலாற்று புராதன பனை ஓலை ஏட்டுச்சுவடிகள்
 - பனை ஓலைச்சுவடிக் குறிப்புக்கள்
 - ஆலய வரவு செலவுக் கூற்றுக்கள்
 - விசாரணைக் கொமிசன் அறிக்கை -1930
 - நீதி மன்ற தீர்ப்புக்கள்
 - ஆலயம் மீதான ஆக்க இலக்கியங்கள்
(காவியங்கள், அகவல்கள், தோத்திரப்பாக்கள்
கட்டுரைகள்)
02. நேர்காணல்
 - ஊர் பெரியார்களின் வாய்மொழித் தகவல்கள்
 - நேர் அவதானிப்புக்கள்.

பெரிய போர்தீவு ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்

“அருள் ஒளி பெருக்கி வரும் ஆயிரம் கண்களும்
அழகொழுகு பவள வாயும்
அன்புடன் வந்தவர்க்கு அஞ்சாதே என்று
அசைந்து அபயம் கொடுத்த கரமும்

மருளிலுள துட்சணர்கள் மாயை செருக்கறுத்து
ஆட்சி பெற திரிகுலமும் அம்மா
மங்காத குண்டலம் காதில்துலங்க
மணி மகுடம் மார்பில் ஒளிர

திருவொளிர் நிறையுமிகு என் சித்தமிசை குடிகொண்டு
தேவியே காட்சி தருவாய்
சீர்பெருகு நெற்சாலிகள் வளர்ந்திடு
பேர்பெருகு போரதீவில்

பெருமிளிரும் அழகொழுகு பேராலயம் தன்னில்
பேசு பொற்தெய்வமாகி
பெற்பினொரு குடி கொண்டு அற்புதம் இயற்றிவரும்
பேரருட் காளியுமையே.”

- அருட்கவியரசு கண்ணதாசன் -

மாந்தை மாநகரத்தை விஸ்வதேவன் என்னும் அரசன் திறை செலுத்தி ஆட்சி செய்து வந்தான். அவரது ஐந்து புத்திரிகளையும் உலககுரு, சித்திரகுரு, அர்ச்சனாகுரு, வாமகுரு, வாமதேவகுரு ஆகிய ஆச்சாரிமார் ஐவரும் திருமணம் செய்தனர். இவர்கள் இல்லறத்தை இனிதே நடாத்தி வருங்காலத்தில் விஸ்வதேவ அரசன் மரணம் அடைந்தான். அரசனுக்கு ஆண் வாரிசு இல்லாத காரணத்தால் திறமை மிக்க அர்ச்சனாகுரு ஆட்சிப் பொறுப்பை கையேற்றான்.

அர்ச்சனாகுரு திறை செலுத்தாத காரணத்தால் உறு தரணி அரசனால் சிறை பிடிக்கப்பட்டான். இதனை அறிந்த அடுத்த தேச அரசனான மாசற்ற மகிபன் அர்ச்சனாகுருவை சிறை மீட்க போருக்கு எழுந்தான்.

இதனை அறிந்த உறுதரணி அரசன் சினங்கொண்டு அர்ச்சனாகுருவின் மகிமை உணராது அர்ச்சனாகுருவை சிரச்சேதம் செய்தான். அறுபட்ட சிரம் அன்னை காமாட்சி அம்மனின் பொன்னடிகளின் வீழ்ந்திட “ முறுகு சினமோடு விழிகள் பொரியெழுக்

கம்மாள், சிரசையும் கரத்தினில் தாங்கி காளிருபமாய், உறுதரணி ராசனின் குடலைப்பிடிங்கி ஓங்காரி, உயர் தோளில் மாலை ஏற்றிட்டாளே” எனக்கூறுகிறது பழம்பாடல். பின்னர், அறுபட்ட சிரசை உடலில் பொருத்தி உயிர் பெறச்செய்து “இன்று தொடக்கம் உனது வம்சத்தவராகிய கம்மாளர்கள் என்னைக் குல தெய்வமாய் வழிபடுக” என திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

அதன் பின்னர் ஐவரும் அம்மனுக்கு ஆலயம் அமைத்து அம்மனை முகக்களை உருவில் வைத்து வழிபட்டு வரலாயினர்.

இவர்கள் காளி வழிபாட்டையும் குலத் தொழிலையும் முறை திறம்பாது செய்து வரும் போது நாட்டு மன்னன் இவர்களை நாட்டைவிட்டு வெளியேறுமாறு கட்டளையிட்டான். அதனால் தங்களது வழிபாட்டுக்குரிய ஐந்து முகக்களைகளுடனும் தம் குடி படைகளையும் படகுகளில் ஏற்றி கடல் மார்க்கமாக புறப்பட்டனர். அப்படகு வங்காளவிரிகுடா கடலைக் கடந்து காங்கேசன்துறை, வல்வெட்டித்துறை முதலியவற்றைத் தாண்டி திருகோணமலையின் சம்பூர்க்கரையை அடைந்தபோது பெரும் புயற்காற்று வீசியது. துன்பத்திற்குள்ளான அவர்கள் காளிதேவியை நினைந்து உருகினர். அப்போது அம்மனின் கட்டளை “இக்கரையில் இறங்குங்கள்” என அசரீரியாக எழுந்தது. ஆனந்த பரவசத்தில் கரையிறங்கினர். அவர்கள் இறங்கிய இடம் சாம்பல்தீவு ஆகும். அவர்கள் அங்கேயே சிறிய கோயில் ஒன்று அமைத்து முகக்களைகளை எழுந்தருளப்பண்ணி வழிபட்டு வரலாயினர்.

ஆனால் இவ்விடம் குலத் தொழில் புரிய அதிக வாய்ப்பில்லாததால் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு குடிபெயரலாயினர். ஒரு பகுதியினர் கூனித்தீவிலே சென்று இருக்க மற்றுமொரு

பகுதியினர் தெற்கு நோக்கி வந்து ஏறாவூரில் குடியேறினர். பின்னர் ஒருபகுதியினர் எருவில், அன்னமலை, சம்மாந்துறை ஆகிய இடங்களுக்கு சென்று குடியேறினர். எருவில் குடியேறியவர்கள் அங்கிருந்து இடம்பெயர்ந்து பெரிய போரதீவில் குடியேறினர். இவ்வாறு குடியேறியவர்கள் தாங்கள் குடியேறிய இடங்களில் தங்கள் குலதெய்வமாகிய காளியம்மனுக்கு ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டு குலத்தொழிலை நடாத்தி செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து வரலாயினர் என விஸ்வபிரம்மகுல மக்களின் வரலாறுபற்றி கூறப்படுகிறது.

இப்பெரிய போரதீவுக் கிராமம் மட்டக்களப்பு நகரின் தெற்குத் திசையில் பதினெட்டு மைல் தொலைவில் மட்டக்களப்பு வாவினின் மேற்கு கரையை அடுத்து உள்ளது. களுவாஞ்சிகுடியில் இருந்து பட்டிருப்பு பாலத்தைக் கடந்தால் முதலில் வருவது பெரியபோரதீவுக் கிராமமாகும். இது போரதீவுப் பற்று பிரதேச செயலகப்பிரிவில் அமைந்துள்ளது.

பெரிய அளவிலான நெற்கதிர்களின் குவியல்களையும் சூழ்வர நீர் நிலைகளையும் கொண்டதனால் போரேறு தீவு என பெயர் கொள்ளலாயிற்று . அது மருவி பெரியபோரதீவு ஆயிற்று என்பர். இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் போருக்கு அஞ்சி புறமுதுகு காட்டி ஓடாமல் எதிரியை எதிர்த்து நின்று போர் புரிந்ததனாலும் போரேறுதீவு என பெயர் கொள்ளலாயிற்று எனக் கூறுவாரும் உள்.

மன்னார் மாந்தையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்த விஸ்வ பிரம்ம குலத்தினரான கம்மியர்களும் , அரசர்களால் முதன்மைப் படுத்தப்பட்ட முக்குகர்களும் ஒன்றிணைந்து வாழும் கிராமமாக விளங்குகிறது.

பெரிய போரதீவில் சிறிய கட்டடத்தில் எழுந்தருளப் பெற்ற அம்மனின் ஆலயம் தற்போது பெரும் விருட்சமாக வளர்ந்து நிற்பதென்றால் அது அம்மனின் திருவருளே ஆகும். பெரிய போரதீவில் அமைந்துள்ள இவ் வாலயத்தின் சகல நிருவாக கட்டமைப்பு உரிமைகளும் பெரிய போரதீவு விஸ்வ பிரம்ம குல மக்களுக்கும், இதனைத் தாய்க்கிராமமாகக் கொண்ட முனைத்தீவு கிராம விஸ்வ பிரம்ம குல மக்களுக்கும், பெரிய போரதீவு முனைத்தீவு ஆகிய இரு கிராமங்களையும் தாய்க்கிராமமாகக் கொண்ட பட்டாபுர விஸ்வ பிரம்ம குல மக்களுக்கும் உருத்துடையதாக விளங்குகின்றன.

இவ்வாறு பல நூறு ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலயம் இயக்கர், நாகர் காலம் முதலாக விளங்கிவருகின்றமையை மட்டக்களப்பு மான்மியம் சான்று கூறுகிறது.

நீண்ட வரலாற்று பின்னணியை உடைய இவ்வாலயம் காலத்திற்கு ஏற்ப வளர்ச்சிபெற்று 1825ஆம் ஆண்டு ஓரளவு பெரிய ஆலயமாக கற்களால் கட்டப்பெற்றது. அக்காலத்திலேயே கருவறை, அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம், மகாமண்டபம், தர்சன மண்டபம், வசந்த மண்டபம், ஆகிய மண்டபங்களுடனும் பரிவாரத்தெய்வங்களுக்கான சிறு சிறு பந்தர்களுடனும் மணித்தூண், சுற்று மதில் என்பவற்றுடனும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எனினும் காலத்திற்கு ஏற்ப மேலும் ஆலய அமைப்பை புதிய தோற்றத்துடன் காணவிரும்பிய விஸ்வபிரம்மகுல மக்கள் அதற்கான நடவடிக்கையில் இறங்கினர்.

புதிய ஆலயம் கட்டிமுடியும் வரை ஆலயத்தின் பூசைகள், விழாக்கள் கிரமமாக நடைபெற வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் ஆலயவளாகத்தினுள்ளே சிறிய ஆலயம் ஒன்றை அமைத்து அதில் பாலஸ்தாபனமும் பண்ணினர். 1984 ஆனி 6ஆம் திகதி புதிய ஆலயத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

தற்போது கட்டப்படும் புதிய ஆலயமானது தென்நாட்டு மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆலயத்திற்கு ஒப்பான பிரமாண்டமான தோற்றப்பொலிவுடனும், சாஸ்திர நுணுக்கங்களுடனும் கட்டப்பட்டு வருவது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். அதாவது திரிதளங்களைக் கொண்ட கோபுரம் மூலஸ்தானத்தை சூழ நீராவிப் பந்தர், அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம், மகாமண்டபம், தம்பமண்டபம், தரிசன மண்டபம், வசந்த மண்டபம், ஆகிய மண்டபங்களோடும் பிள்ளையார், முருகன், அட்டலெட்சுமி, துர்க்கை, சரஸ்வதி, காயத்திரியம்மன், மாரியம்மன், வைரவர், வீரபத்திரர், விஸ்வகர்மா, நாகசக்தி, சந்தான கோபாலர், நரசிம்மர், வராகி, பிறத்தியங்கிரிகாளி, ஆகிய பரிவாரத்தெய்வங்களுக்கான கோயில்களும், மணித்தூண்கள், யாகசாலை, குருவறை, மடைப்பள்ளி, பணிமனை, நூலகம், வாகனசாலை, களஞ்சிய அறை, ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதான புதிய ஆலயம் நிர்மாணிக்கப் பெறுகிறது.

வடக்குநோக்கி அமைந்துள்ள ஆலயத்தின் பிரதான கோபுரம் பதினொரு (11) தளங்களை கொண்டதாக அடித்தளம் இடப்பட்டுள்ளது. இது நூற்றெட்டு அடிக்குமேல் உயர்ந்த கோபுரம் உடையதாக அமைந்துள்ளது.

மேலும் ஆலயத்தின் கிழக்கு வாயில், தெற்கு வாயில், மேற்கு வாயில்களில் ஐந்து தளங்களை கொண்டதாக மூன்று கோபுரங்களும் அமைவுறும் வகையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கான கட்டடகலைஞர்கள், சிற்ப ஆச்சாரியர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வரவழைக்கப் பெற்றவர்கள் என்பதும் மனதில் கொள்ள வேண்டியதாகும்.

விஸ்வபிரம்மகுலத்தினரது குடிகளை காலிங்கமாகோன் பின்வருமாறு வகுத்துள்ளான். அப்பாடல் மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில்

“சூரிய அடப்பனோடு சும்மாடு கட்டாடி பதஞ்சலியார்
வீரிய வேளாளருள் மொத்தி காலமுறு வேலன்

ஆரிய ஆட்டு வள்ளி ஆனந்தி ஆசாமி ஏழு குடிகளென
பாரினில் கலிங்கத்தான் அமைத்து வைத்தான்” எனக்
காணப்படுகின்றது.

இப்பாடலின்படி சூரியடப்பன்குடி, சும்மாடு கட்டுக்குடி, கட்டாடிக்குடி, பதஞ்சலிகுடி, ஆட்டுவள்ளிகுடி, ஆனந்திகுடி, ஆசாமிகுடி என ஏழுகுடிகள் அமைந்துள்ளன. ஆசாரிகுடி ஆசாமிகுடியென பாடலில் தவறாக தோன்றியுள்ளதாக கருதப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி ஆசாரி குடியினரே ஆனந்தி வயிற்றுவர் என்பது உண்மை நிலையாகும். சில காலத்தின் பின்னர் சிங்களக்குடி, வடராமன்குடி கொல்லங்கந்தன்குடி, சம்மாங்காரக்குடி என்னும் குடிகளும் இணையலாயிற்று.

தற்காலத்தில் சூரியடப்பன்குடி சும்மாடுகட்டுக்குடி, சிங்களக்குடி, வடராமன்குடி, கட்டாடிக்குடி, கொல்லக்கந்தன்குடி,

சம்மாங்காரக்குடி, ஆசாரிகுடி என்னும் எட்டுக்குடிகள் நிர்வாகத்தில் காணப்படுகின்றன.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அக்கிராசனர் என்னும் பெயரில் விளங்கிய ஆலயத் தலைவருடனான நிர்வாக அமைப்பு முறை இருந்துள்ளது. அதன் பின்னர் 1945ஆம் ஆண்டில் இருந்து வண்ணக்கர் என்னும்பெயரில் துலங்கிய வண்ணக்கு முறையில் பெரிய வண்ணக்கர், இரண்டாவது வண்ணக்கர், மூன்றாவது வண்ணக்கர், கணக்கப்பிள்ளை ஆகியோரைக் கொண்ட நிர்வாகமுறை இருந்துள்ளது. பின்னர் 1954இல் இருந்து தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், நிர்வாக உறுப்பினர்கள், கணக்குப் பரிசோதகர் என்ற நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இயங்கத்தொடங்கியது. பிரதேச செயலாளர் தலைமையில் இத் தெரிவு செய்யும் நடைமுறை காணப்படுகிறது. இதுவே தற்போதைய நிர்வாக நடைமுறையுமாக உள்ளது.

சூரியடப்பன்குடியில் தலைவரும் இரு உறுப்பினர்களும், சும்மாடுகட்டுக்குடியில் செயலாளரும் ஒரு உறுப்பினரும், சிங்களக்குடியில் பொருளாளரும் ஒரு உறுப்பினரும், மேலும் வடராமன்குடி, கட்டாடிக்குடி, கொல்லக்கந்தன்குடி, சம்மாங்காரக்குடி, பதஞ்சலிகுடி, ஆசாரிகுடி என்னும் குடிகளில் தலா ஒவ்வொரு உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு நிர்வாக சபை இயங்குகின்றது. இந்நிர்வாகத்தில் வரவு செலவுகளை செவ்வைபார்க்கக் கூடியதாக இரு கணக்காய்வாளர்களாக விஸ்வபிரம்மகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருவரை குடிமுறை பாராது தகுதி அடிப்படையில் தெரிவுசெய்வர்.

இந்த நிர்வாக முறை மூன்று வருடத்திற்கு செயலாற்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சூரியடப்பன்குடியில் பொக்கணியர்

கத்தறை பல வருடங்களாக தொடர்ச்சியான தலைமைப் பதவிகளை கொண்டிருந்ததாக அறிய முடிகிறது. ஏனைய வயிற்றுவார்களான வெள்ளை வள்ளி வயிற்றுவார், ஆட்டு வள்ளி வயிற்றுவார், முத்தையா வயிற்றுவார் என்பவர்களும் தலைமைப் பதவிக்கு உரியவர்களாக தெரிய வருகிறது. சும்மாடுகட்டுக்குடி செயலாளர் பதவிக்குரியதாகும். சும்மாடுகட்டுக்குடியில் உள்ள கொழும்பான் வயிற்றுவார், மூத்தான் வயிற்றுவார் ஆகிய இரு வயிற்றுவாரும் சுழற்சிமுறையில் செயலாளர் பதவியை வகித்து வருகின்றனர்.

சிங்களக்குடி பொருளாளர் பதவிக்குரியதாகும். இக்குடியில் சின்னவர் வயிற்றுவார். மொட்டக் கந்தன் வயிற்றுவார் ஆகிய இரு வயிற்றுவாரும் சுழற்சிமுறையில் பொருளாளர் பதவியை வகித்து வருகின்றனர்.

பூசகர்களும் - பூசை முறைகளும்

இவ்வாலயத்தின் பழைய மரபின் படி ஆலயத்தின் பூசகர் கட்டாடியார் எனவும், நம்பியார் எனவும் பூசாரியார் எனவும் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். இவர்கள் அக்காலங்களில் மிகுந்த ஆற்றல் உடையவர்களாகவும் பூசை செய்வதுடன் நிற்காமல் தனது மந்திர சக்தியினால் நோய்களையும், துன்பங்களையும் தீர்க்கக் கூடியவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். கட்டாடியார், நம்பியார், பூசாரியார் என்ற பெயர் மாற்றமடைந்து தற்போது குருக்கள் என்னும் பெயர் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் இவ்வாலய பூசகர்கள் பக்தி வழிபாடு மட்டுமே உரியவர்களாகவும், பூசைமுறை தெரியாதவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் குடஓலை(திருவுளச்சீட்டு) மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். எனினும்

அவர்களது பக்தி வழிபாட்டுத் தன்மை பெரிதாக விளங்கியது. இந்நிலையில் ஒரு காலகட்டத்தில் பூசகராக நியமனம் பெற்ற ஒருவர் தமக்கு பூசை முறைகள் தெரியாமையையிட்டு மிக்க கவலையுற்றார். அப்பூசகர் அம்மனிடம் முறையிட்டார். ஓர் இரவு பூசகரின் கனவில் தோன்றிய அம்மன் “ஆலயத்திற்கு சமீபமாகவுள்ள கொக்கட்டி மரப் பொந்தில் ஒரு ஏடு உள்ளது அதில் பேர் பெரிய மூன்று மந்திரப்படலங்கள் உள்ளன. அவற்றில் உள்ள விதிமுறைப்படி உரிய மந்திரஉச்சாடனங்களுடன் பூசை செய்தால் நான் அப்பூசையை ஒப்புக்கொள்வேன்” என திருவாய் மலர்ந்தருளினாள். மறு நாட்காலையில் தமது மகனையும் அழைத்தக்கொண்டு போய் உரிய மரப்பொந்தில் பார்த்த போது “ஏடு” இருக்கக்கண்டார். மிகுந்த பய பக்தியோடு எடுத்துக்கொண்ட அவர் அம்மனது திருவருளைப் போற்றி பூசை கருமங்களை அதிலிருந்தவாறே செய்து வந்தார். அவ் ஏடு “கனவு கண்ட பத்ததி” என அழைக்கப்படலாயிற்று. அப்பத்ததி முறையிலேயே பூசை, சடங்கு தொடர்கின்றன. இன்று வரை இப்பத்ததி பேணப்பட்டு வருவதாக கூறப்படுகின்றது.

கொக்கட்டி மரப்பொந்தில் இருந்த பத்ததி பற்றிய வரலாறு வேறு விதமாகவும் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. சொக்கநாத கட்டாடியார் அவர்களின் கனவில் தோன்றிய அம்மன் “உனது கொல் லவேலை செய்கின்ற உலைமுகத்தில் ஏழு ஓலைகளைக்கொண்ட ஒரு ஏடு என்னால் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள பூசை விதிமுறைப்படியும் மந்திரங்களின்படியும் பூசை செய்தால் நான் அப் பூசையை ஒப்புக்கொள்வேன்” என கனவில் அம்மன் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி உலைமுகத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஏடுதான் “கனவு கண்ட பத்ததி எனவும்” கூறப்படுகிறது.

இவ்வாலயத்தில் பூசை புரிபவர்களாக விஸ்வபிரம்ம குலத்தினர் மட்டுமே உரித்துடையவர்களாக இருந்து வருகின்றனர்.

பூசையும் நேர்கடனும் :-

இங்கு நித்திய பூசை நடைபெறுவதில் லை. வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் விசேட தினங்களிலும் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இக்காலங்களில் சர்க்கரை கலந்த பாற் பொங்கல், கறியமுது, நேர்கடன் கட்டுதல், பிள்ளை விற்று வாங்குதல், குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் மொட்டையடித்தல், குழந்தைகளுக்கு காது குத்துதல், மாடு, ஆடு, கோழி என்பற்றை நேர்கடனாகவோ அல்லது காணிக்கையாகவோ செலுத்துதல் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம் முதலிய உலோகங்களால் செய்யப்பெற்ற பொருட்களை ஆலயத்திற்கு செலுத்துதல், காவடி எடுத்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் முதலியன இடம்பெறுகின்றன.

மேலும்; பூசையில் கலந்து கொள்ளும் அடியார்களுக்கு வேப்பிலைப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டு பூசை நிறைவுறும் வேளையில் அம்மன் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றது. அடியார்களுக்கு அம்மனுக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட அறுசுவையுடனான கறியமுதும், பஞ்சாமிர்தமாகிய பாணக்கமும் வழங்கப்படுகின்றன.

விசேட பூசைகளாக பின்னவரும் பூசைகள் குடிகள் ரீதியாக நடைபெறுகின்றன.

சூரியர் அடப்பன் குடி = வைகாசி மாத திருக்குளித்திப் பூசை
சும்மாடு கட்டு குடி = கார்த்திகை மாத திருக்கார்த்திகைப் பூசை
சிங்களக் குடி = சித்திரை வருடப் பிறப்புப் பூசை
வடராமன் குடி = மாசி மகாசிவராத்திரிப் பூசை

கட்டாடி குடி = தைப் பூசப் பூசை

கொல்லன்கந்தன் குடி = சித்திரா பெளர்ணமி பூசை

சம்மன்காறக் குடி = தைப்பொங்கல் பூசை

பதஞ்சலி குடி = தீபாவளிப் பூசை

ஆசாரி குடி = மாசி மகப் பூசை

வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் திருக்குளிர்த்திப் பூசை கண்ணகியம்மன் வழிபாட்டுடனான பூசையாகும். வைகாசி பூரணை தினத்திற்கு முதல் நாள் இரவு ஆலய மூலஸ்தானக் கதவு திறந்து அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணி தலைமைப் பூசகர் அம்மன் வேடம் புனைந்து வர, தேவாதிகள் தெய்வமாடிவர, கலியாணக்கால் வெட்டச் செல்வார்கள். பூவரச மரக்கிளை கலியாணக்காலாகக் கொண்டு வரப்பட்டு அக்காலினை மண்டபத்தில் நட்டு, பல வர்ண உடைகளால் அலங்கரித்து நகைகள் அணிவித்து பரப்பு மடைகள் வைத்து சூரிய அடப்பன் குடியில் உள்ள நான்கு வயிறு வாரர்களினால் நான்கு பொங்கல் பாணைகளும் ஆலயத்தில் ஒரு பாணையுமாக வைத்து பொங்கல் செய்து அம்மனுக்கு நிவேதிக்கப்பெறும். அடுத்த நாட்காலை குளிர்த்தி பாடப்பெற்று வழிபாடுதலுடன் பூசை முடிவடையும்.

வருடாந்த மகோற்சவம் :

ஆலய வருடாந்த உற்சவ காலம் புரட்டாதி மாதத்தில் நவராத்திரியை கவனத்தில் கொண்டு, விஜயதசமியை அடுத்து வரும் புதன்கிழமையை தீமிதிப்பு நடைபெறும் நாளாகக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்படும். இதன் படி தீ மிதிப்பு நடை பெறும். புதன்கிழமைக்கு பதினொரு நாட்கள் முன்னதாக வரும் சனிக்கிழமையன்று ஆலய திருக்கதவு திறத்தலுடன் வருடாந்த உற்சவம் ஆரம்பமாகும்.

சனிக்கிழமை இரவு அம்மனின் ஆலயத்தில் விசேடமாக அமைக்கப்பட்ட பெட்டக அறையில் பூசை செய்து அம்மனை ஊர் வலமாகக் கொண்டு சென்று, ஆலயத்துள் கொணர்ந்து வைத்து, திருக்கதவு திறக்கும் வைபவம் நடைபெறும். மகாமண்டபத்தில் கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டு இரண்டு பிரதான விளக்குகள் வைக்கப்பட்டு தீபம் ஏற்றப்பட்டு இலட்சுமி பூசை நடைபெறும். பின்னர் கதவடியில் பூசை நடைபெற்று முடிவுற்றதும் தலைமை பூசைர் அவர்களால் திருக்கதவு திறக்கப்படும். உடனே அந்த விளக்குகளையும் உள்ளே கொண்டு சென்று அம்மனது பள்ளியங் கட்டிலுக்கருகில் உள்ள இரு தூண்களில் வைப்பர். அடுத்து வெளியில் உள்ள பரிவாரத் தெய்வங்களாகிய வீரபத்திரர் முதலான அனைத்து தெய்வங்களுக்கும் உரிய உரிய பந்தர்களில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டு அபிஷேக பூசை நடைபெறும். இப் பூசையாவும் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் செய்யப் பெறுவதால் இது “கோயிற்சடங்கு” எனப்படுகிறது.

அடுத்த நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆலயத்தில் தொண்டுழியம் செய்யும் தொழிலாளர்களால் செய்யப்பெற்ற திருவிழாவாகும். அன்றிரவு அம்மனுக்கு அபிஷேகத்துடனான பூசை செய்யப்பெற்று அம்மன், பிள்ளையார், முருகன் ஆகிய தெய்வங்கள் ஏடகத்தில் வைக்கப்பட்டு உள் வீதி வலமாக கொண்டு செல்லப்படும். சலவைத் தொழிலாளர்களால் செய்யப்பெற்ற இத்திருவிழா பிற்காலத்தில் அவர்களால் செய்யப்படுவதில்லை. ஆசாரி குடியினரால் செய்யப்படுகின்றது.

2004ஆம் ஆண்டு வரையும் பின்வருமாறு திருவிழாக்கள் செய்யப்பெற்றன.

திருவிழா உபயகாரர்

- 1ம் திருவிழா = ஆசாரி குடியினர்
- 2ம் திருவிழா = பதஞ்சலி குடியினர்
- 3ம் திருவிழா = சம்மாங்காறக் குடியினர்
- 4ம் திருவிழா = கொல்லன்கந்தன் குடியினர்
- 5ம் திருவிழா = கட்டாடிக் குடியினர்
- 6ம் திருவிழா = வடராமன் குடியினர்
- 7ம் திருவிழா = சிங்களக் குடியினர்
- 8ம் திருவிழா = சும்மாடுகட்டு குடியினர்
- 9ம் திருவிழா = சூரியடப்பன் குடியினர்

ஏதோ ஒரு காரணம் பற்றி முனைத்தீவு விஸ்வ பிரம்மகுல மக்கள் 2005ஆம் ஆண்டு முதலாக இவ்வாலய கடமையிலிருந்து ஒதுங்கியிருப்பதை காணமுடிகின்றது. அவ்வாண்டு முதலாக பின்வருமாறு திருவிழாக்கள் செய்யப்படுகின்றன.

- 1ம் நாள் திருக்கதவு திறத்தல் சனி ஆலய நிருவாகத்தினர்
(கோயிற் சடங்கு)
- 2ம் நாள் திருவிழா ஞாயிறு = பெரிய போரதீவு இளைஞர்
- 3ம் நாள் திருவிழா திங்கள் = ஆசாரி குடியினர்
- 4ம் நாள் திருவிழா செவ்வாய் = சம்மாங்காறக்குடியினர்
- 5ம் நாள் திருவிழா புதன் = கொல்லன் கந்தன் குடியினர்
- 6ம் நாள் திருவிழா வியாழன் = கட்டாடிக் குடியினர்
- 7ம் நாள் திருவிழா வெள்ளி = வடராமன் குடியினர்
- 8ம் நாள் திருவிழா சனி = சிங்களக்குடியினர்
- 9ம் நாள் திருவிழா ஞாயிறு = சும்மாடு கட்டு குடியினர்
- 10ம் நாள் திருவிழா திங்கள் = சூரியடப்பன்குடியினர்

11ம் நாள் திருவிழா செவ்வாய் = (நோர்ப்பு நெல் நோர்தல், யாக பூசை

தீ வளர்த்தல் முதலியன) : பொது

12ம் நாள் திருவிழா = புதன்

மதுக்கொடுத்தல், பலிப் பூசை,

தீமிதிப்பு, வாழி பாடுதல்) = பொது

சில குடியாரின் திருவிழாக்களில் விசேட கடமைகளும் பொறுப்புக்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் படி நான்காம் நாள் திருவிழா உபயகாரர்களான வடராமன் குடியினருக்கு அம்மனின் ஊர் தியாகிய சிங்க வாகனத்திற்கு பூம் பந்தல் கட்டிக்கொண்டுவருதல் வேண்டும். அதன்படி அவர்கள் அம்மாளுக்கு பூசைச்சாமான்களை (மடப்பெட்டி) கொண்டுவரும் போது அப் பூப்பந்தலையும் ஊர்வலமாக எடுத்துவந்து அம்மனின் சிங்க வாகனத்தில் வைத்து கட்டுவர். பின்பு அம்மன் வெளி வீதி உலா வருவார். அம்மனின் இரு புறங்களிலும் பிள்ளையார் மூலிக வாகனத்திலும் முருகன் மயில் வாகனத்திலும், பவனி வருவர். இது பூப்பந்தல் திரு விழா எனப்படும். அடுத்து சும்மாடுகட்டு குடியினரின் திருவிழா அன்று வீரகம்பம் வெட்டுதல், வாழைக்குலைகள் எழுந்தருளப் பண்ணுதல், திரு விழா நடைபெறுதல் என்பன நடைபெறும். இது சும்மாடுகட்டு குடியினருக்கு உரியதாகும்.

மடைப்பெட்டி எடுத்தல் நிகழ்வானது ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலாக ஒன்பது நாட்களும் நடைபெறும். அம்மனின் பூசைக்குத் தேவையான பால், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, அரிசி, தேங்காய், முதலிய இன்னோரன்ன பூசைப் பொருட்களை தமது விருப்பத்திற்கேற்றவாறு ஒலைப்பெட்டிகளிலோ, பாத்திரங்களிலோ

வைத்து புனிதமான துணியினால் முடிக்கட்டி, மகளிர் தலையில் வைத்து சுமந்து ஊர்வலமாக வருதல் மடைப்பெட்டி எடுத்து வருதல் எனப்படும்.

வீரகம்பம் வெட்டுதல் :

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை சுமார் பத்து மணியளவில் அம்மனை எழுந்தருளப்பண்ணி அம்மன் வேடம் புனைந்த தலைமைப் பூசகர் வீரகம்பம் வெட்டும் நிகழ்வுக்கு தேவாதிகள், அடியார்கள் சூழ புறப்படுவார். ஆலய உற்சவத்தின் இறுதி நாளன்று நடைபெறும் தீ மிதிப்புக்கான தீக் குழியை அமைக்கும் பணியில் முக்கிய இடம் பெறுகின்ற கள்ளி மரம் வெட்டுதல் “வீரகம்பம் வெட்டுதல்” என அழைக்கப்படுகிறது. புறப்பட்டுச்செல்லும் வழியில் போரதீவுக்கு அண்மையிலுள்ள ஆற்றுக்கட்டுப்பிள்ளையாருக்கு பூசை புரிந்து பின்னர் பழகாமத்திலுள்ள முக்கிய ஆலயங்களிலும் பூசைகள் நடைபெற்று அம்மன் வீரகம்பம் வெட்டும் இடத்திற்குச் செல்வார். அவ் இடமானது மாவேற்குடாவிலுள்ள பிள்ளையார் ஆலய சூழலில் ஆகும். சிற்சில காலங்களில் தும்பங்கேணியிலும் சென்று வீரகம்பம் வெட்டியமையும் அறியமுடிகிறது. வீரகம்ப மரத்தின் பற்றாக்குறை காரணமாகவே அங்கு சென்று வெட்டுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. வீரகம்பமாகிய கள்ளி மரத்தில் இருந்து சுமார் ஒன்றரை அடி நீளமுடைய நான்கு துண்டுகள் கிரியைகளுடன் வெட்டி எடுக்கப்படும்.

இவ்வாறு வீரகம்பம் வெட்ட பழகாமத்தினூடாக செல்லும் வேளை வீதி தோறும் பூரண தும்பங்கள் வைக்கப்பட்டு பழகாம மக்களால் வரவேற்பதையும் அவர்கள் அடியார்களுக்கு தாகசாந்திகள் புரிவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

மேற்கண்டவாறு வெட்டப் பெற்ற நான்கு துண்டுகளும் மஞ்சள் பூசி நூல் கட்டி, சீலையால் சுற்றப்பட்டு தாம்பாளத்தில் வைத்து “காடேறி” என்னும் தெய்வமாடுபவரின் தலையில் வைத்துக் கொணர்ந்து ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் வைக்கப் பெறும். அன்று ஆலயத்தில் பகல் பூசை நடைபெறமாட்டாது.

வாழைக்காய் எழுந்தருளச் செய்தல்

இந் நிகழ்வு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு ஒன்பது மணியளவில் நடைபெறும். அன்று இரவு பூசை உபயகாரர்களால் பூசைச் சாமான்கள் (மடப்பெட்டி) ஆலயத்திற்கு கொண்டுவந்ததன் பின்னரே வாழைக்காய் எழுந்தருளச் செய்தல் நடைபெறும். அம்மனின் ஆலய உற்சவ இறுதி நாட்களான செவ்வாய், புதன் ஆகிய இரு தினங்களில் இடம்பெறும் பூசைக்குத் தேவையான அம்மனின் வாழைப்பழங்களுக்காக வாழைக்காய்களை மடுவில் பழுக்க வைத்தலே “வாழைக்காய் எழுந்தருளச் செய்தல்” எனப்படும்.

ஆலயத்தின் பூசகர்கள் மந்திரங்கள் பொழிய, தேவாதிகள் ஆடிவர, பக்தர்கள் “அரோகரா” ஒலி எழுப்ப, தர்மகர்த்தாக்கள் சூழ்தர வாழைக்காய் எழுந்தருளச் செய்யப்படும்.

யாக பூசை

ஆலயத்தின் பூசைகளின் பிரதான அம்சமாக யாக பூசை அமைகிறது. உற்சவத்தின் பதினோராம் நாளான செவ்வாய்கிழமையன்று நண்பகலில் இப் பூசை நடைபெறுகிறது. ஆலய பிரதம பூசகர் தலைமையில் ஆலயத்தில் விசேடமாக

அமைக்கப்பட்ட யாக சாலையில் இது நடைபெறும். பல வகையான யாகத்திரவியங்களை யாக குண்டத்தில் வேத மந்திர ஓதலுடன் சமர்ப்பிக்கப்படும். இந் நிகழ்வானது பக்தர்களை காதலாகி கசிந்து கண்ணீர்மல்க வைக்கிறது.

நோர்ப்புக் கட்டுதல்

செவ்வாய்க்கிழமை காலையில் நோர்ப்பு, நெல் குற்றுதல், யாகம் வளர்த்தல், சக்தி பூசை என்பன தொடர்ந்து நடைபெறும்.

இந்நோர்ப்புச் சோற்றுக்கான நெல்லின் பெரும் பகுதி பெண்களால் மடிப்பிச்சை மூலம் பெறப்படுவதாகும். அம்மனின் அருள்வேண்டி பெரிய போரதீவையும் ஏனைய அயல் கிராமங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் வீடுவீடாகச் சென்று தாம் அணிந்திருக்கும் சேலையின் தலைப்பில்(முந்தானை) சேகரித்த நெல்லே “மடிப்பிச்சை” எனப்படும்.

இவ்வாறு சேகரிக்கப்படும் நெல் சுமார் ஐம்பது, அறுபது மூடைகளாக அமையும். இந்நெல்லில் இருந்து ஒருபகுதியை நோர்ப்புச் சோற்றுக்காக ஆலயத்தில் உரலில் இட்டு அரிசியாக்குவர்.கிரியையின் பாற்பட்ட இந்த நெல் குற்றும் நிகழ்வே “நோர்ப்பு நெல் நேர்தல்” என அழைக்கப்படுகிறது. பூசகர்களும், ஆலய தர்மகர்த்தாக்களும் ஆரம்பித்து வைக்கும் இப்பணி அடியார்களது பணியுடன் நிறைவு செய்யப்பட்டு தேவையான அரிசி பெற்றுக் கொள்ளப்பெறுகிறது.

அடுத்ததாக இவ்வரிசியில் இருந்து சோறும் அடியார்களிடம் இருந்து கிடைக்கப்பெறும் காய் கறிகளைக் கொண்டு அறுசுவை கொண்ட கறியும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இச்சோறும் அறுசுவைகொண்ட கறியும் தயிரும் மஞ்சளும் கலந்து பெறப்படும் போது “நோர்ப்புச் சோறு” என பெயர் பெறுகிறது.

மகாமண்டபத்தின் நடுவில் சக்திவேலுக்கு பூசை செய்து தேவாதிகள், தீ மிதிப்போர் ஆகியோருக்கு நூல் கட்டப்பெற்று நோர்ப்பு கட்டும் இடத்திற்கு செல்வர். மதிலுக்குப்பின்னால் மேற்கு பக்கம் உள்ள மாரியம்மன் பந்தரில் முன்புறமாக நின்று நோர்ப்புச் சோற்றினை கட்டுவர். மஞ்சள் சீலையால் கட்டப்பெற்ற அச்சோற்றை தலைமைப் பூசகரால் ஆலயத்திற்கு தென்மேற்கு பக்கமாக கொண்டுவரப்பெற்று அத்திசைமுலையில் நோர்ப்புக்கட்டி பூசை செய்வார்கள். அதன் பின்னர் ஆலயத்தில் மகேஸ்வர பூசை நடைபெறும்.

கடற் குளித்தல்:-

நோர்ப்பு நிகழ்வு முடிவுற்றதன் பின்னர் சுமார் நான்கு மணியளவில் இடம்பெறும் தீர்த்தமாடும் நிகழ்வே “கடற்குளித்தல்” எனப்படுகிறது. ஆலயத்தில் வடக்குப்புறமாகவுள்ள ஆற்றில் சிங்கவாகனத்தில் அம்மன் சென்று அவ்வாற்றிக்கு உட்பட்ட பீடத்தில் அம்மனை எழுந்தருளப்பண்ணி, கங்காதேவி பூசையின் பின்னர் தெய்வம் ஆடுபவர்களும், தீப்பாயவுள்ள அடியார்களும் எண்ணெய் வைத்து நீராடுவர். பின்னர் தேவாதிகள் ஆடிவர, பக்தர்கள் பக்திகோஷமெழுப்ப ஆலயத்தை வந்து சேர்வர்.

பின் தலைத்தெய்வம் தீக்குளிக்கான நிலையத்தை எடுப்பார். ஏனைய தேவாதிகள் அடியார்களுக்கு கட்டுரைப்பார்கள். அதன் பின்னர் அன்றிரவு ஆலயத்தில் முக்கியமான நிகழ்வுகள் நடைபெறும். முதற் கண்ணாக “ஊர்காவற் பண்ணுதல்” நடைபெறும்.

ஊர்காவற் பண்ணுதல்:-

தீர்த்தமாடிய பின்னர் இரவு சுமார் ஏழு மணியளவில் ஊர்காவற் பண்ணுதல் நிகழ்வு இடம் பெறும்

தேவாதிகள் ஆடிவர பக்தர்கள் புடைசூழ அம்மனின் வேடம் புனைந்த பூசகர் அம்மனின் முகக்களை,வாள்,சூலம் முதலியவற்றை தன் கைகளில் ஏந்தியபடி ஊர் வீதியுலா நடைபெறும். பெரியபோரதீவு, முனைத்தீவு, பட்டாபுரம் கிராமங்களின் வீதிகள் இவ்வுலாவில் இடம்பெறும். செல்லும் வீதிகள் தோறும் மக்கள் பூரண கும்பங்கள் வைத்து பக்தி பரவசத்தோடு வழிபடுவார்கள். அவ்வாறு செல்லும்போது நாற்சந்திகள் தோறும் காவல் தேங்காய் வெட்டப்படும். ஊர்காவற் பண்ணுதல் முடிவுற்றதும், ஆலயத்திற்கு வந்து ஆலய முன்பக்க வீதியில் அமைத்த தீக்குளிக்கான குழியில் தீமுட்டும் நிகழ்வு நடைபெறும்.

தீ முட்டுதல்:- (தீ வளர்த்தல்)

இந்நிகழ்வு செவ்வாய்க் கிழமை இரவு சுமார் பதினொரு மணியளவில் இடம் பெறும்.உற்சவத்தின் இறுதி நாளாகிய புதன் கிழமையன்று நடைபெறவுள்ள தீ மிதிப்புக்கான தீக் குழியில் தீ மூட்டி வளர்த்தலே இன்றைய நிகழ்வாகும்.

தேவாதிகளில் தலைமைத் தெய்வம் என்னும் வடபத்திர காளிக்குரியவர் தெய்வமாடுவார். சிவப்புச் சீலை அணிந்து “உரு” ஏறியவராய் ஆலயத்துள் இருந்து அக்கினித் தழலை தன் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு வருவார். தீக்குழியின் நான்கு மூலைகளும் நான்கு வீரக்கம்பத் துண்டுகளையும் நட்டு பூசை செய்து தேவாதி கொண்டு வரப்பட்ட அக்கினியினால் தீ மூட்டப் பெறும். ஆலய தலைமை பூசகர் இதனை நடத்தி வைப்பார்.

பலிப்புசை:-

புதன் கிழமை அதிகாலை நாலுமணியளவில் இப்பூசை நடைபெறும்.

முதலில் “மது” கொடுக்கும் நிகழ்வு நடைபெறும்.அது சும்மாடு கட்டுக் குடியினரில் ஒருவர் மூலமாக மதுப் போத்தலை கொண்டு வரச் செய்து அதனை கிரியைக்கு உட்படுத்தி மதுவை சிரட்டையொன்றில் இட்டு, மகா மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்ட மடைகளின் முன்பாக மது கொணர்ந்தவரை இருக்கச் செய்து, பூசகரின் கிரியைகளுடன் ஒன்பது தரம் ஒதி அழைத்து தோலுரித்த மூன்று வாழைப்பழங்களை மதுப் பாத்திரத்தில் இட்டு பலிமந்திரம் கூறி அம்மனுக்கு சமர்ப்பிப்பர்.

இதன் பின்னர் பலி கொடுக்கும் நிகழ்வு நடை பெறும். இந்நிகழ்வின்போது ஆலயத்திற்கு எதிரேயுள்ள வீரபத்திரர் கோயிலுக்கு முன்பாக ஆடு,கோழிகள் பலி கொடுக்கப்படும்.

1980 ஆம் ஆண்டு முதல் உயிர்ப் பலி கொடுக்கும் முறை நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. மதுவுக்கு பதிலாக தேனும், உயிர்ப் பலிக்கு பதிலாக பூசணிக்காயும் பலிக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தீப்பாய்தல (தீ மிதிப்பு)

உற்சவத்தின் இறுதி நாளான புதன் கிழமையன்று அதிகாலையில் தீப்பாய்தல் நடைபெறும்.பத்ததி முறையின்படி குழி வெட்டப்பட்டு தீ வளர்க்கப் பெற்ற தீக் குழியில் தீப்பாய்தல் (தீ மிதித்தல்) நடைபெறும். முதலில் தலைப் பூசகரும்

தேவாதிகளும் பஞ்ச தீபத்துடன் வந்து தீக் குழியை காவல் பண்ணிக் கொண்டு செல்வர். பின்பு பூசகர் முன் செல்ல, தேவாதிகள் பின் தொடர, பக்த அடியார்கள் அணியாகச் செல்ல தீய்ப்பாய்தல் அம்மாளின் அருளாட்சியுடன் முடிவடையும். தீப்பாய்தலாகிய தீக் குளிப்பை முடித்துக் கொண்ட தேவாதிகள் மக்களுக்கு கட்டுரைப்பர். பின்பு தேவாதிகள் மஞ்சள் நீராடி தலங்களுக்குரிய பலி கருமங்களை முடித்துக் கொண்டதும் “ஆணைகூறுவார்கள்”. சுயநிலைக்குத் திரும்புதல் ஆணை கூறுதலாகும்.

அதன் பின்னர் முன்னர் கட்டப்பெற்ற நோர்ப்பினை அவிழ்த்து எட்டுத்திக்குகளிலும் உள்ள காவல் தெய்வங்களுக்கு பலி முறையாக ஏறியப்படும்.

இதன் பின்னர் ஆயுத பூசை நடைபெறும் ஆலயத்தின் கிழக்குப் பக்கமாக வெளி மண்டபத்தில் மடைகளுடன் அம்மனுக்குரிய ஆயுதங்கள் எல்லாவற்றையும் வைத்து பூசை நடைபெறும்.

அப்பூசை முடிந்ததும் தேங்காய் ஒன்றை வெட்டி நடந்தேறிய உற்சவப் பூசையின் திருப்தி பற்றிய குறிப்பினைத் தெரிந்து கொள்வார்கள். அது முடிவுற்றதும் ஆலயத்திற்குள் சென்று அம்மனை தாலாட்டிப் பாடி வாழிபாடுதலுடன் கதவு பூட்டப்பெற்று உற்சவம் முடிவுறும். பின்பு அம்மனை உரியவாறு பெட்டக அறையில் பெட்டகத்திற்குள் இருந்தருள வைப்பர்.

சிங்கவாகனமும் திருவிழாவும்:-

இவ்வாலயத்திற்கு முற்காலத்தில் சிங்கவாகனம் மண்டுர் கோட்டைமுனை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்திலிருந்து அக்கால

எஸ். தில்லைநாதன்

உரிமையாளராக இருந்த திரு முருகன் அதிகாரி பொ.த.ஆறுமுகம் அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டதாகும். பண்டுமுதலாக சடங்கு நடைபெற்றுவந்த இவ்வாகனம் வந்த பின்னரே திருவிழாவாக மாற்றப்பட்டதாக தெரியவருகின்றது. மேற்படி பொ.த.ஆறுமுகம் அவர்களால் மண்டுர் ஸ்ரீகந்தசுவாமி ஆலயத்திற்கும் மயில்வாகனம் அன்பளிப்புச் செய்யப்பெற்றது.

கௌரவிப்பும் முன்னீடும்:-

உற்சவகாலப்பூசைகளின் போது அம்மனின் வீதியுலா வேளையில் அப்பூசைக்குரிய உபயகாரரின் குடியாரில் முதிர்ச்சி அடைந்த ஒருவரை அழைத்து அவருக்கு மலர் மாலை அணிவித்து, வெண்சாமரை கொடுத்து வாகனத்தில் ஏற்றி அம்மனுக்கு சாமரை வீசும் பணியைக் கொடுப்பார். இச்செயலானது அக்குடியினருக்கு கொடுக்கப்பெறும் கௌரவமாகும்.

திருவிழா முடிவுற்றதும் கோயிலின் முன் புறத்தில் மேசை ஒன்றை வைத்து அதன் மேல் அம்மனுக்குரிய பிரசாதங்களை கொணர்ந்து வைத்து முறையே தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், குடிவழமையில் ஒவ்வொருவரையும் தலைமைப் பூசகர் அழைத்து பிரசாதங்களை முன்னீடாக வழங்கி கௌரவிப்பார். இவ்வாறு இறுதியாக தேசத்தின் சார்பில் ஒருவரும் கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

கலை காலாசர நிகழ்வுகள்:-

உற்சவத்தின் பதினொராவது நாளான திங்கட்கிழமை இரவு ஆலயத்தின் கலையரங்கில் கலைக் கலாசார நிகழ்வுகள் விரிசையாக நடைபெற்று வருகின்றன. தமிழர் பண்பாட்டு அம்சங்கள் வெளிக் கொணரப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எட்டாம் சடங்கு:-

வருடாந்த உற்சவ கதவு பூட்டப்பட்ட எட்டாம் நாளான செவ்வாய்கிழமை கதவு திறந்து பூசை நடை பெறும். இப்பூசையில் ரொட்டிகள் பிரதான நைவேத்தியமாக கொள்ளப்பெறும்.

தேவாதிகளால் அடியார்களுக்கு கட்டுரைக்கப்பெறும். பின்னர் வைரவருக்குரிய காவியம், அகவல் என்பன பாடுதலுடன் வழிபாட்டுடன் எட்டாம் சடங்கு நிறைவுறும். அதன் பின் ஆலயத்திலிருந்து அம்மனை கொணர்ந்து பெட்டகத்தினுள் இருந்தருளச் செய்வார்.

இவ்வாலயத்தின் தலைமைப் பூசகராக (பிரதான குருவாக) சேவையாற்றும் விஸ்வப்பிரம்மம் வை. இ. எஸ். காந்தன்குருக்கள் அவர்களது பூசைக்கிரியை சிறப்பும் பக்தி நிலைப் பதிப்பும் இவ்வாலயத்தில் அமைந்திருப்பது அம்மனின் திருக்கருணையல்லவா.

இவ்வாலய அம்மன் சேவையில் தலைமைப்பூசகர் விபரங்கள்
ஸ்ரீமான் சொக்கநாதக்கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான் வேலாயுதக்கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான் இராமநாதக்கட்டாடியார்
ஸ்ரீமான் சின்னத்தம்பி நம்பியார்
ஸ்ரீமான் வேலாயுதர் நம்பியார்
ஸ்ரீமான் தம்பிமுத்து வண்ணக்கர்
ஸ்ரீமான் காளிக்குட்டி நம்பியார்
ஸ்ரீமான் தீராம்பர நம்பியார்
ஸ்ரீமான் பொன்னம்பல நம்பியார்
விஸ்வப்பிரம்மம். வை. இ. எஸ். காந்தன் குருக்கள் (தற்காலம்)

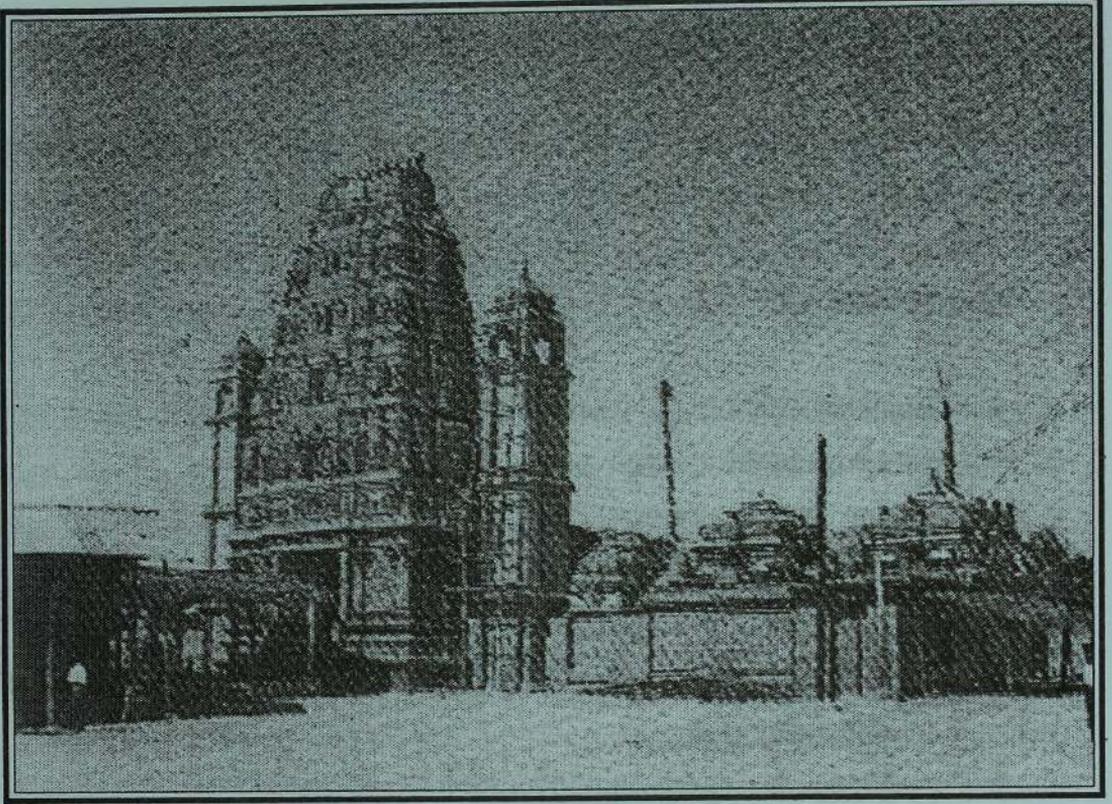
(திரு சொக்கநாதக் கட்டாடியாருக்கு முன்பு சேவையாற்றியோர் விபரம் அறியமுடியவில்லை)

உசாத்துணைகள் :-

1.
 - ◆ பெரியகல்வெட்டு (கம்மாளர் பட்டயச்சான்று)
 - ◆ காவியங்கள் , அகவல்கள் , பாடல்கள்
 - ◆ கனவு கண்டபத்ததி(பிரதியாக்கம் விஸ்வப்பிரம்மம் வை.இ.எஸ்.காந்தன்குருக்கள்)
 - ◆ மட்டக்களப்பு மான்மியம் - வித்துவான் FXC நடராசா
 - ◆ மட்டக்களப்பு சைவக்கோயில்கள் - பண்டித வித்துவான் வி.சீ.கந்தையா
 - ◆ அலுவலக ஆவணப்பதிவுகள்

2. நேர்காணல்

1. சம்பந்தப்பட்ட பெரியார்களின் நேர்மொழித்தகவல்கள்
2. நேர்அவதானிப்பு

கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம்

“திருவருள் நிலையென நாத்திகரும்
தெளிந்துண்மை கண்டுனைத் தொழுதெழுவே
திருமுன்னர் நின்றகல் ஆனேறும்
தின்று புல் அசை போடச் செய்பரனே

ஒரு முதலே எல்லா மதங்களுக்கும்
ஒளிதரும் எங்கள் தான்தோன்றியப்பா
திரு நிறை தேவியும் நீயுமெங்கள்
சிறுகுடில் தொறு மெழுந்தாண்டருளே”

- புலவர்மணி. ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை -

ஈழத்திருநாட்டில் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயங்கள் இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று முல்லைத்தீவு மாவட்ட புதுக்குடியிருப்பு ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம். மற்றையது மட்டக்களப்பு மாவட்ட கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம்.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தின் மட்டக்களப்பு நகரின் தெற்குத் திசையில் சுமார் பதின்மூன்று கிலோமீற்றர் தூரத்தில் மட்டக்களப்பு வாவினின் மேற்குக்கரையை அடுத்து கொக்கட்டிச்சோலை என்னும் பழம்பதி உள்ளது. இது மட்டக்களப்பு மாநகருக்குத் தெற்கே புராதன ஓடத்துறையான மண்முனைத் துறைக்கு தென் மேற்கே அமைந்துள்ளது. இக் கிராமம் மண்முனை தென்மேற்கு பிரதேச செயலக பிரிவிற்கு உட்பட்டதாகும். இக்கிராமத்திலேதான் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் கோபுர தரிசனம் உயர்வுற்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கொக்கட்டி மரங்கள் செறிந்த சோலையாக இருந்த இடமாதலால் கொக்கட்டிச்சோலை எனும் பெயர் தோன்றலாயிற்று. கொக்கட்டி மரத்தின் கீழ் சுயம்பு வடிவமாக சிவன் எழுந்தருளியிருந்தமையினாலும், கொக்கட்டிச்சோலையில் தலம் அமைந்தமையினாலும் கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் எனப் பெயர் கொள்ளலாயிற்று.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், போரதீவு ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில், மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம், வெருகல் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில் என்பன தேசத்துக் கோயில்கள் ஆகும். இவை திருப்படைக் கோயில்கள் எனவும் அழைக்கப்பெறும்.

பண்டைக்கால அரசர்களின் மானியமும், சீர்வரிசையும் பெற்ற கோயில்கள் தேசத்துக் கோயில்களாக விளங்குகின்றன. இவ்வரிசையில் மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் மட்டுமே சிவன் கோயிலாக தனியிடச் சிறப்பைப் பெறுகிறது.

இப்பதி தொன்றுதொட்டு சைவமும் தமிழும் வீற்றிருந்த பூமி. சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்த மேன்மைகொள் பதி. மிகுசைவத்துறை விளங்கும் புண்ணிய தலம். இத் தலம் மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரேயொரு சிவன் கோயிலாகவும், தேரோடும் திருத்தலமாகவும் விளங்குகின்றது.

இவ்வாலய வரலாற்றுச் சிறப்பினை கல்வெட்டுக்கள் புராண வரலாற்று ஏடுகள், வரலாற்று நூல்கள், கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் ஆகியன சிறப்புற எடுத்தியம்புகின்றன.

கலிங்க (ஓரிசா) தேசத்திலிருந்து வந்து மண்முனைப்பிரதேசத்தை அரசு புரிந்து வந்தவளான கலிங்க தேசத்தரசன் குகசேனனுடைய புத்திரி உலக நாச்சியின் ஆட்சிக்காலத்தில் காடுகளை அழித்து களனிகளாக மாற்றும் வேலைத்திட்டம் நடைபெற்றது. காடுகளை அழிக்கும் அவ்வேளை கொக்கட்டி மரப்பொந்தொன்றில் தேன் இருப்பதைக்கண்ட வேடர்குல திடகன் என்பவன் கொக்கட்டி மரத்தைவெட்ட வெட்டுவாயில் இருந்து குருதி குபீர் எனப்பாய்ந்தது. அதைக் கண்ட அவன் தனது உடையினால் வெட்டுவாயைக் கட்டிவிட்டு உலகநாச்சியிடம் செய்தியைக் கூறினான். உலகநாச்சியும் அந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்த்தபோது மரத்தடியில் ஒரு இலிங்கம் இருந்தது. உலகநாச்சியார் அதனை சிவலிங்கம் என

உணர்ந்து ஆலயம் அமைத்து வட நாட்டு கொல்லடத்திலிருந்து பட்டர் மூவரை வரவழைத்து பூசை பண்ணுவித்தாள்.

இச் சிவலிங்கம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே வழிபட்டு வந்த இலிங்கம் எனவும் அது கால ஓட்டத்தினால் மண்ணால் மூடப்பட்டதாகவும் தொல் பொருள் ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர்.

உலக நாச்சியினால் இவ்வாலயம் நிறுவப்பட்டதென்றோ, புதுப்பிக்கப் பட்டதென்றோ நாம் கருதினாலும் கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதென்றே அதன் காலத்தை நிர்ணயம் செய்யலாம்.

மேலும் இவ் ஆலயம் குளக்கோட்டன், கலிங்கமாகோன், விமலதர்மசூரியன், விக்கிரம இராஜசிங்கன் முதலிய மன்னர்களால் பரிபாலிக்கப்பெற்ற ஆலயமாக விளங்கியுள்ளது.

ஆலய அமைப்பு :

தான்தோன்றீஸ்வரரது ஆலயம் கிழக்கு நோக்கியதாக சிகர கோபுரத்துடன் அமைந்துள்ளது உள் வீதியில் மேற்படி ஆலயத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் பிள்ளையார் கோயிலும், மேற்கில் அருணாலேஸ்வரர் கோயிலும், அதே வரிசையில் அதனையடுத்து விஸ்ணு கோயிலும், அதற்கு அண்மையில் நாகதம்பிரான் கோயிலும், அதனையடுத்து வடமேற்கு மூலையில் முருகன் கோயிலும் அமைந்துள்ளன.

அவ்வாலயத்தின் வடபக்கமாக சண்டேஸ்வரர், கோயில் நவக்கிரக கோயில் என்பனவும் வடகிழக்குத் திசையில் வைரவர் கோயிலும் இதனை அண்மித்த வகையில் யாகசாலை,

ஆகம சாலை,வசந்த மண்டபம் என்பனவும் அமைந்துள்ளன. சண்டேஸ்வரர் கோயிலுக்கும் அம்பாள் கற்பக்கிரகத்திற்கும் இடையில் தீர்த்தக்கிணறு உள்ளது. தான்தோன்றீஸ்வரரது ஆலயத்துடன் சேர்ந்து தெற்கு வாசல் கொண்டதாக அம்பாள் கோயில் அமைந்துள்ளது. ஆலய கர்ப்பகக்கிரக அறையை சுற்றிவர வெளிப்புறத்தில் இந்திரன், பிரம்மா, விஸ்ணு தவிர்ந்த திக்கு பாலகருக்கான பலிபீடங்கள் உள்ளன. மகா மண்டபத்துள் நந்தியும் பிரம்ம பலிபீடமும், அக்கினி பீடமும் உள்ளன.நிருத்த மண்டபத்துள் இந்திர பலிபீடமும், அஷ்ட கோடி வைரவர் பீடமும் உள்ளன.ஸ்தம்ப மண்டபத்துள் நந்தி, பலிபீடம், கொடித்தம்பம், தம்பப்பிள்ளையார் என்பன உள்ளன. சைவ ஆகம நூல்கள் திக்குப்பாலகரை எட்டாகவும் அவற்றோடு மேல், கீழ் ஆக முறையே பிரம்மா,விஷ்ணு ஆகியோரையும் சேர்த்து பத்தாகவும் கூறுவது நோக்கற்பாலதாகும்.

நீர்வாக அமைப்பு :

இவ் ஆலய பரிபாலனம் முக்குக வம்சத்தைச் சேர்ந்த காலிங்காகுடி, உலகிப்போடி, படையாண்டகுடி ஆகிய மூன்று பிரதிநிதிகளாலான வண்ணக்குமாரின் பரிபாலன சபையினால் நடைபெற்றுவந்துள்ளது. குறித்த குடியினரே தமக்குள் ஓர் வண்ணக்கரை தெரிவு செய்வர். இப்பதவி ஆயுட்காலம் வரை நீடிக்கும் தன்மையது. தாய் வழி குடி வழியும், தந்தை மற்றைய இரு குடி வழிகளில் ஒருவராயும் இருத்தல் வேண்டும் என்ற நியதியுடன், சைவசன்மார்க்க நெறியில் வாழ்பவராயும் இருக்க வேண்டும் எனவும் இதில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாதென மாகோன் வகுத்த திட்டத்தின படியே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1976ஆம் ஆண்டின் இவ்வாலய தேச மகாசபைக் கூட்டத்தில் மேற்படி மூன்று வண்ணக்குமாருடன் கோயிற்

தொண்டோழியகாரர், சட்டிகுடியார், பெத்தாங்குடியார், கோப்பிகுடியார், கச்சிலாகுடியார், படையாண்டகுடியார் காலிங்காகுடியார், உலகிப்போடி குடியார் ஆகிய எட்டுத்திருவிழா உபய காரரிடையே யிருந்தும் தலா இருவர் வீதம் தெரிவு செய்யப் பெற்ற பதினாறு நிருவாக சபை உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து பத்தொன்பது பேர் கொண்ட நிருவாக சபை உருவாகியது. இச் சபையில் காலிங்காகுடி வண்ணக்கர் தலைமைப் பதவியையும், உலகிப்போடி குடி வண்ணக்கர் பொருளாளர் பதவியையும், படையாண்ட குடி வண்ணக்கர் செயலாளர் பதவியையும் பெற வேண்டும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

காலிங்கா குடியில் ஏறாவூர் பிரிவு எனவும் சத்துருக் கொண்டான் பிரிவு எனவும் இரு பிரிவுகள் உள்ளன. இவ்விரு பிரிவினருள் ஒரு பிரிவினர் வண்ணக்கர் பதவியினை வகித்து அப்பதவி வெற்றிடமாகும் போது மற்றைய பிரிவினரே அப்பதவியை வகிப்பார்.

உலகிப்போடி குடியில் போடி குடி, பெரிய தெரு என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. இவ்விரு பிரிவுகளிலும் போடி குடி பிரிவினரே வண்ணக்கர் பதவியினை வகித்து வருகின்றனர்.

படையாண்ட குடியில் அம்பிளாந்துறைவன்னியனார் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆரியர், சூரியர், வீரியர் என மூன்று பிரிவாக உள்ளனர். இவர்களில் வீரிய பிரிவினரே வண்ணக்கர் பதவியினை வகித்து வருகின்றார்.

இவ்வொழுங்கு முறை ஆதிகாலம் முதலாக இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். வண்ணக்குமார் ஆயுட்கால வண்ணக்கர்களாக இருந்து

வருகின்றனர். தேசத்துக் கூட்டத்திற்கு தேசத்து வன்னிமை தலைமைதாங்குவார். இக்கூட்டத்தீர்மானப்படி ஆலய அலுவல்களை மேற்பார்வை செய்வதுடன் ஆலயத் தொண்டுழியர்களது பணியையும் மேற்பார்வை செய்து ஆலயத்தை நிருவாக சபையுடன் இணைந்து செவ்வனே நடாத்துவார்.

தேச வன்னிமையாக இருந்த கலிங்க வேளாளர் வன்னியர் வம்சம் சந்ததியற்றுப் போனதால் அப்பதவியானது பிற்பட்ட காலத்தில் வேளாளர் வம்ச அத்தியா குடியினருக்கு வழங்கப்பட்டது. பண்டைய நாளில் தேச வன்னிமையின் கடமைகள் மிக முக்கியம் பெற்றிருந்தன. காலவோட்டத்தில் அதன் மரபு வழி உரிமைகள் பேணப்படாததால் அவை அருகி விட்டன. வேளாளரும் தமது கடமையில் இருந்து ஒதுங்கி விட்டனர். இவ்வாலய தொண்டுழியக் கருமங்களில் வேளாளர், கோயிலார், பண்டாரிகள் ஆகிய மூன்று சாதியினர் செயற்பட்டுள்ளனர். வேளாளரில் அத்தியாகுடியினரும் வைத்தியா குடியினரும் உருத்துடையவர்களாய் இருந்துள்ளனர். இவர்களின் தொண்டுழியத்துக்காக அக்கால மன்னர்களால் முறையே அத்தியாமுன்மாரிக் காணியும் அக்கரை மேட்டுக் காணியும் மானியமாக வழங்கப்பட்டன என தெரிய வருகிறது. இவ்வாலயத்தில் திருவிழாக் காலத்தில் வேளாளர் சுவாமி தூக்கும் சேவையில் மட்டும் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. முற்காலத்தில் கௌடா வீட்டுப் பொறுப்பும் வேளாளரிடம் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாலயத் தொண்டுழியங்களை தற்போது கோயிலார் மட்டுமே செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் பொன்னாச்சி வயிற்புவார், வேடகத்தறை, கங்காணிக் கூட்டம், மம்மாலிக்கூட்டம் என நான்கு உப பிரிவுகளை உடையவர்களாக உள்ளனர். இவர்களிலிருந்தே தொண்டுழியர்களை தெரிவு செய்வது வழக்காகும். இவர்களால் நிரந்தரமாகச் செய்யும்

ஊழியத்தை(சேவையை) “தொண்டுழியம்” என்றும், உற்சவ காலத்தில் செய்யும் ஊழியத்தை “தொழும்பறை ஊழியம்” என்றும் வகுத்து திருப்பணிகளை செய்து வருகின்றனர். இக்கோயிலார் தம்மை “மருங்கூர் வேளாளர்” எனக் கூறிக் கொள்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பூசகர்:-

இவ்வாலயத்தில் பூசை செய்வோர் சங்கமர் குலத்தைச் சேர்ந்த சைவக்குருக்கள் பரம்பரையினரே. இவர்கள் இந்திய கர்நாடக பிரதேசத்திலிருந்து குளக்கோட்ட மன்னரால் வருவிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. இவர்கள் வீர சைவர்களின் குரு பீடத்துக்குரியவர்கள். காலை, மாலை, உச்சி (நண்பகல்) ஆகிய முக்காலத்தும் சிவலிங்க பூசை தவறாது செய்யும் இயல்பினர். தம் மேனியில் சிவசின்னங்களை ஆபரணமாகக் கொண்டவர்கள். களுவாஞ்சிகுடிப் பாகை, வந்தாறுமுலைப்பாகை என இருபாகை வழியில் சுழற்சி முறையில் பூசை செய்து வருகின்றனர்.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் வீரசைவ வழிபாட்டு முறையிலான ஓர் ஆலயம் கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயமே.எனினும் பிற்காலத்தில் வீர சைவ முறையும் ஆகம வழிபாட்டு முறையும் கலந்த வழிபாட்டு முறையாக பூசையும் விழாக்களும் நடைபெற்று வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

வருடாந்த உற்சவம்:-

ஆவணி உத்தரத்தில் கொடியேற்றப்பட்டு பூரணையை அடுத்து வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமையை தேரோட்டமாகவும், மறு நாள் திங்கட் கிழமையை தீர்த்தோற்சவமாகவும் கொண்ட பதினாறு

நாட்கள் உற்சவ காலங்களாகும். பூரணையின் மறு நாள் ஞாயிறு தினமாக வராது, பின்பு வந்தால் உற்சவ திரு விழாக் காலமும் அதிகரிக்கும். அந்நாட்களின் திரு விழாக்கள் ஆலயப் பொறுப்பில் நடைபெறும்.

முற்காலத்தில் பங்குனி உத்தரத்தை தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு உற்சவம் நடைபெற்று வந்ததாக ஆலய வரலாற்றுக் குறிப்பு தெரியப்படுத்துகின்றது.

திரு விழா நடைபெறும் நடைமுறை:
1916 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதி:-

திரு விழாப் பொறுப்பு திரு விழா

ஆலயம்	:	1 - 3
கோயிலார்	:	4
தேசத்து வன்னிமை	:	5
வேளாளர்	:	6
பெத்தாங்குடியார்	:	7
கோப்பி குடியார்	:	8
கச்சிலாகுடியார்	:	9
பணிக்கனாகுடியார்	:	10
படையாண்ட குடியார்	:	11
காலிங்கா குடியார்	:	12
உலகிப்போடி குடியார்	:	13
செட்டிமார்	:	14
பொது	:	15 தேரோட்டம்
பொது	:	16 தீர்த்தோற்சவம்

பணிக் கனாகுடி, செட்டிமார் ஆகியோர் தமது சனப்பற்றாக்குறை காரணமாக திருவிழாவை கைவிட வேண்டியதாயிற்று. ஆனால் செட்டிமார். திருவிழாவை பழகாமத்து வேளாளரில் செட்டிகுடியார் பொறுப்பேற்று நடாத்தினர். தேசத்து வன்னிமை சந்ததியார் இல்லாத நிலை தோன்றவே அவ்வுரிமையினைப் பழகாமத்து அத்தியாகுடி வேளாளர் பெற்றுக் கொண்டனர். இதனால் ஐந்தாம், ஆறாம் திருவிழாக்கள் ஒன்றாகின. பின்னர் வேளாளரும் ஆலயத்தை விட்டு ஒதுங்கியமையால் முக்குக குல சட்டிகுடியாருக்கு இத்திருவிழா வழங்கப்பட்டது.

தற்காலம்

ஆலயப் பொறுப்பு	:	1 - 5
கோயில் தொண்டூழியர்	:	6
வேட குடியார்	:	7
சட்டி குடியார்	:	8
பெத்தாங்குடியார்	:	9
கோப்பிகுடியார்	:	10
கச்சிலா குடியார்	:	11
படையாண்ட குடியார்	:	12
காலிங்கா குடியார்	:	13
உலகிப்போடி குடியார்	:	14
பொது	:	15 தேரோட்டம்
பொது	:	16 தீர்த்தோற்சவம்

வருடாந்த உற்சவ வீதி உலாவில் பிள்ளையார் மூலிகத்திலும், முருகன் மயூரத்திலும், சந்திரசேகரர் இடபத்திலும் சோமாஸ்கந்தர் சப்பறத்திலும் எழுந்தருளுவார்.

திருவிழா நடத்துவோர்களால் தொண்டுழியம் செய்பவர்களுக்கு எண்பது மரக்கால்(02 அவ 20 மர) நெல்லும் பிரசாதத்திற்காக இருபது மரைக்கால் நெல்லும் வழங்கப்படுகின்றன. திருவிழா நாள் அன்று காலையில் சம்பிரதாய விகிதாசாரப்படி கொடுக்கப்படும். அதனை குருக்கள் மூவர், வண்ணக்குமார், தொண்டுழியக் காரர் நால்வர், தொழும்பறை ஊழியக்காரர் ஐவர், நெல்லுக்குத்தும் பெண்கள் ஐவர், கௌடா வீட்டுக்காரர், அமுது வைக்கும் பையன் இருவர், அயிலாந்தி அமுது வைப்பவர், கங்காணி, அன்னக்கொடி பின்னுபவர், உள்விளக்கு வெளி விளக்கு காரர், பட்டிக்காரன் திருநீற்று ஐயர்,கொடிமரத்தில் ஏறுபவர், பாதுகை(நாற்காலி) தூக்குபவர், மணிக்காரன், வீதி அதிகாரி, அயிலாந்தி தவில், அயிலாந்தி குழல், மாலை கட்டுபவர், விளக்குப்பார்ப்பவர்கள், கோயில்வண்ணான், பரிவட்ட வண்ணான், அம்பிளாந்துறை வண்ணான், பெரியதேருக்கு ஆலாத்திப் பெண், தம்பட்டம், குல விளக்கு, கொடி சந்திர சூரியப் பிறை, முகக்களை ஆகியோருக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது.

சிறிய தேரைக் கோர்த்தல் களற்றுதல், பணியை தொழும்பறை ஊழியரும், சித்திரத் தேரை கோர்த்தல், களற்றுதல் பணியை சுவாமி தூக்கும் வேளாளரும் நிறை வேற்றுவர். இதற்கான சம்பிரதாய வேதனமும் வழங்கப்படுகின்றது.

தேரோட்டம் :

இவ்வாலயத்தின் வருடாந்த உற்சவத்தின் தேரோட்டம் மிக முக்கியமானது இரதோற்சவம் என்பது இதன் மறு பெயராகும். தீர்த்தோற்சவத்திற்கு முதல் நாள் ஞாயிறன்று தேரோட்டத் திருவிழா நடைபெறும் மதியபூசையுடன் சுமார் பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் ஆரம்பித்து மாலை ஆறு மணி வரையும் நடைபெறும்.

சோழ நாட்டிலிருந்து தர்மசிங்கன் மன்னனால் பொற்தேர், சித்திரத்தேர், சிறியதேர் ஆகிய மூன்று தேர்கள் வரவழைக்கப்பெற்று இவ்வாலய உற்சவத்தை நடத்தியதாக கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு நடைபெற்றுவரும் காலத்தில் ஒரு வருட உற்சவ தினத்தன்று மூன்று தேர்களும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வீதி வலம் வருகின்ற வேளையில் இறுதியாகச் சென்ற பொற்தேர் வீதியின் தென் மேற்கு மூலையை அடைந்ததும் அசையாது நின்றுவிட்டது. முயன்றும் பலன் கிட்டவில்லை. இரவாகியது. மறுநாட் காலையில் இழுக்கலாம் என்ற தீர்மானத்துடன் மக்கள் கலைந்து சென்றனர். மறு நாட் காலை வந்து பார்த்தபோது அசையாது நின்ற தேரைக் காணவில்லை. தேர் சென்ற தடத்தின் வழியாக சென்று பார்த்தபோது அது மட்டக்களப்பு வாயில் போய் மூழ்கியிருந்தது. அவ்வருடத்திலிருந்து மற்றைய இரண்டு தேர்களும் தொடர்ந்தும் தேரோட்ட நிகழ்வில் இடம்பெறலாயிற்று. தேர் மூழ்கிய இடத்திற்கு “தேர்தாண்ட பள்ளம்” என இன்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தற்போது இழுக்கப்படும் சித்திரத்தேரும் சிறியதேரான பிள்ளையார் தேரும் அதி உன்னதமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளை உடையவை. சித்திரத்தேரானது ஆறு சில்லுகளை உடையது. இத் தேர்களில் சித்திரவேலைப்பாடுகள் இல்லாத இடமே இல்லை எனலாம். புராண வரலாறுகள் சிறப்பாக காட்டப்பட்டுள்ளன. திராவிடத் தன்மையையும் காட்டுகின்றன. எண்கோண அமைப்பிலேயே இத்தேர்கள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. சித்திரத்தேரில் அதிகளவு சிறிய உருவச் சிற்பங்களைக் காணலாம். அத்தகைய சிற்பங்களை பிள்ளையார் தேரில் காண முடியவில்லை. இவ்விரு தேர்களும் அளவு, அமைப்பு முறைகளில் வேறுபடுகின்றன.

சித்திரத்தேரில் சோமஸ்கந்தரும், பிள்ளையார் தேர் எனக் கூறப்படும் சிறிய தேரில் பிள்ளையாரும் முருகனும் எழுந்தருளுவர்.

இத் தேர்களை இழுப்பதற்கு பத்து அங்குல சுற்றளவும் சுமார் இருநூறு அடி நீளமும் கொண்ட தும்புக்கயிற்று வடம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ் வடம் தொடுக்கும் உரிமை ஆரையம்பதி குருகுலக் கரையாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வடத்தினை நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் பிடித்து இழுத்து தேர்களை நகரச் செய்வர். மெல்ல மெல்ல நகர்ந்துவேகமாகச் செல்லும் தன்மை எம்பெருமானின் திருவருளல்லவா? தேரோட்டம் காண்போர் பாவ ஓட்டத்திற்கும் உரியவர்களாகி விடுகின்றனர் என்பர் இங்குள்ள பெரியார்கள்.

தேரோட்ட நிகழ்வு முடிந்து தேர்கள் உரிய இடத்திற்கு வந்ததும் தேர்களில் உள்ள சுவாமிகளை இறக்கி மண்டபத்துள் (முகப்பில்) பட்டுப்பீதாம்பரத்தில் அமர்ந்தருள் செய்வர். அன்றிரவு தேர்கள் ஓடிய வீதியில் மட்டக்களப்பு தமிழக பண்பாட்டு கலை அம்சங்களான நாட்டுக்கூத்து முதலானவைகள் நடைபெறும்.

திருவேட்டை நிகழ்வு (சூகரவேட்டை)

தேரோட்ட நிகழ்வு நடந்து அன்றிரவு சுமார் பத்து மணியளவில் சிவபிரான் இடபாருடராய் வேளாளரால் சுமந்துவர சுவாமி திருவேட்டையாடப்பறப்படுவார். இது சூகரவேட்டை எனவும் பெயர்பெறும் “சூகரம்” என்னும் சொல்லுக்கு “பன்றி” என்பது பொருள். பன்றியை வேட்டையாடும் கருவியாகியவேலாயுதம் வேறோர் ஏடகமொன்றில் வைத்து எடுத்துச்செல்லப்பெறும். கொக்கட்டிச்சோலைக்கு வடக்கே முனைக்காடு என்னும் ஊரின் எல்லையில் வீரபத்திரர் ஆலயத்திற்கு முன்பாகவுள்ள கடி மரங்களும் கடு மரங்களும் செறிந்து அழகுபொலிந்த இடத்தில் திருவேட்டை நிகழ்ச்சி நடைபெறும். (கடி மரம் - காவல் மரம் அழகிய பூவைத்தரும் மரம். கடுமரம்-பூவாது காய்க்கும் மரம்)

விடியும் மட்டும் சூகர வேட்டைத்திருவிழா நடைபெறும். திருவேட்டையின் போது பாடப்படும் பாடலுக்கேற்ப பாவனையுடன் வேட்டையாடுவது கண்கொள்ளாக்காட்சி ஆகும். சூகர வேட்டைநிகழ்வு முடிவுற்றதும் வீரபத்திர சுவாமி ஆலயத்துக்கருகில் தென்புறமாக வடக்கு நோக்கியும், சீரழகு பொலிந்த பந்தரின் கீழ் சுவாமி எழுந்தருளி இளைப்பாறுவார். திருவேட்டை நிகழ்வு 2001ஆம் ஆண்டு வரையும் தேரோட்டம் நிறைவுற்று மறுநாள் காலை வேளையிலே நடைபெற்றது. 2002ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் திருவேட்டைப் பாடலுக்கு இசைவாக தேரோட்ட தினத்தன்று இரவு வேளையிலே விழாவாக நடாத்தப்பெறுகின்றது. இவ்வாறு சிறப்பு படுத்தியவர் அமரர் மகிழை மகேசன் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

குடுக்கை கூறுதல்

திருவேட்டை ஆடி சுவாமி இளைப்பாறும் வேளையில் குடுக்கை கூறுதல் நடைபெறும். இதனை முட்டிகூறுதல் எனவும் அழைப்பர். இது “கஞ்சிமுட்டி”, “வரிசை முட்டி” எனவும் பெயர் பெறும். வரிசைக்குரிய குடுக்கை மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் வாழும் பல்வேறுபட்ட வகுப்பினர்களுக்கும், குடிவழி மரபினருக்கும், தொண்டூழியம் புரிபவருக்கும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் அவர் அவர் மரபுக்குரியோர் கௌரவிக்கப்படுகின்றனர். பங்கு கூறும் விதம், சீர்வரிசை என்பன பற்றி பங்குகூறும் கல்வெட்டு, திருப்படைக் களஞ்சியம், திருவேட்டைப் பத்ததி என்பன விரிவாக எடுத்தியம்புகின்றன. இதன் பின் சுவாமி தமது ஆலயத்துக்கு எழுந்தருளுவார். இதனை அடுத்து காலை பத்து மணியளவில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். இங்கு தேரோட்ட உற்சவமே முக்கியமாக கருதப்படுகின்றது. பங்குனி உத்தரத்தில் தீர்த்தமாரும் காலத்தில் தீர்த்தக்குளத்திலேயே அது நடைபெற்றது

எனவும், ஆவணி மாதத்திற்கு மாற்றப்பட்டதன் பின்னர் ஆலயத்திற்கு முன்புறமாக கிணற்றில் தீர்த்தமாடும் வழக்கம் தோன்றியது எனவும் தெரிய வருகின்றது. வரட்சியான காலமாகிய ஆவணியில் குளத்தில் நீர் வற்றுதலே இதற்கு காரணமாக கூறப்படுகின்றது. ஆலயத்திற்கு கிழக்குத் திசையிலே தீர்த்தோற்சவம் இடம் பெற்றகுளம் “சுவாமி தீர்த்தமாடுகிற வில்லு” என்று இன்றும் அழைக்கப்படுவது. இதனை உறுதி செய்வதாக உள்ளது. தீர்த்தோற்சவ நிகழ்வில் குருக்கள் அட்சர தேவரோடு கிணற்றில் இறங்கி அட்சர தேவரை தீர்த்தமாட்டி அங்கு பக்தர்கள் அந் நீரைதெளித்து தீர்த்தோற்சவ நிகழ்வை நிறைவு செய்வர். அன்றிரவு சண்டேஸ்வரர் பூசையும் காவல் தெய்வங்களுக்கான விசேட பூசையும் நடைபெறும். பின்பு நள்ளிரவில் குருக்கள் இரகசியமாக நடாத்தும் கிரியையுடன் கொடியிறக்கி மகோற்சவம் முற்றுவிக்கப்படும்.

விசேட காலங்கள்

கார்த்திகை மாத கார்த்திகைத் திருவிழாத்தினத்தில் பிள்ளையார் வெளி வீதியில் உலாவருவார். ஒன்பது முழம் உயரமுடைய பனிச்சமரம் ஒன்றினை நாட்டி மேல், மத்தியில் பிரதான தீபங்களும், நான்கு பக்கமும் நான்கு சிறிய தீபங்களும் ஏற்றப்பட்டு அருட்சோதியாய் ஒளிரும். இத்திருவிழாவை சேவகப்பற்று கண்டத்து போடிமார் பண்டு முதலாக சிறப்புடன் நடத்திவருகின்றனர்.

பண்டைய வழக்கப்படி பல பரம்பரையினர் பூசைகளை நடத்தாத படியால் பூசை உரிமைகளில் மாற்றங்களை காணமுடிகிறது. தற்போது பின்வருமாறு நடைபெறுகிறது.

தைப்பொங்கல்	- கோட்டையார் பரம்பரையினர் (திரு.கு.கனகசபை - இலுப்படிச்சேனை)
தைப்பூசம்	- காலிங்கா குடியினர்
மாசி மகம்	- கச்சிலா குடியினர்
சிவராத்திரி	- உலகிப்போடி குடியினர்
பங்குனி உத்தரம்	- கந்தப்போடி வண்ணக்கர் பரம்பரை -
அம்பிளாந்துறை	
சித்திரை வருடப்பிறப்பு	- திரு. ஏரம் பமுர்த்தி பரம்பரை -
கொக்கட்டிச்சோலை	
சித்திரைக்கதை	- திரு. சி. சீனித்தம்பி குடும்பத்தினர் -
கொக்கட்டிச்சோலை	
ஆனிஉத்தரம்	- திரு. ஏ. புவனேச சிங்கம் பரம்பரையினர்
- கொக்கட்டிச்சோலை	
ஆடி அமாவாசை	- திரு. க. நல் லையா குடும்பம் -
முனைக்காடு	
திருக் கார்த்திகை	- சேவகப்பற்று போடிமார்
பெருங்கதைப் பூசை	- திரு. க. குமரகுரு குடும்பத்தினர் -
கொக்கட்டிச்சோலை	
திருவாதிரை	- படையாட்சி குடியினர்

இவ்வாலயத்தில் புதிர் எடுத்தல், புதிர் கொடுத்தல், புதிர் உண்ணல் விசேடமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

புதிர் எடுத்தல் :

பெரும்போக விளைவில் ஆலய வயலில் இருந்து நெற்கதிர்களை கொண்டு வந்து குருக்களும், கௌடா வீட்டுக்காரரும் புதிர் எடுக்கும் பெட்டியை தலையில் ஏந்திய வண்ணம் மேள தாளத்துடன் புற வீதியால் வலம் வந்து ஆலயத்துள் கொண்டு செல்வர்.

புதிர் கொடுத்தல் :

புதிர் எடுத்தலின் பின்பு வேறோர் தினத்தில் இந்நிகழ்வு நடைபெறும். பல இடங்களிலிருந்தும் ஆலயத்திற்கு கொண்டு வரப்பெற்ற புது நெல்லை தொண்டுழியக்காரர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு புதிர் உண்ண வழங்குவர். இதற்காக சுமார் நான்கு அவண நெல் செலவுசெய்யப்படுகின்றது.

புதிர் உண்ணல் :

புதிர் கொடுத்தபின் வேறோர் தினத்தில் சுபவேளையில் புதிர் உண்ணல் நிகழ்வு இங்கு நடைபெறும். புதிர் உண்ணலுக்காக கறி அமுது படையல் செய்யப்படும். இந்நிகழ்ச்சிக்கு மட்டுமே இவ்வாலயத்தில் கறி அமுது படையல் செய்யப்படுகின்றது. கறி அமுது பிரசாரத்தைப் பெற்று புதீராக உண்பதற்கு நாலாபக்கங்களிலும் இருந்து மக்கள் வந்து சேர்வர்.

விரதங்கள்

சீவராத்திரி விரதம் :

இவ்விரத பூசையை உலகிப்போடி குடியினர் நிறைவேற்றுகின்றனர். இன்றைய சாமத்தோறும் நடைபெறும் பூசையில் அன்னம், சோளம், பூசணிக்காய், கிழங்கு வகைகள் என்பன பிரசாதமாக வைக்கப்படும். இப்பிரதேசத்தில் விளைவுபெற்றவைகளே பிரசாதமாக வைக்கப் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். கந்தசஷ்டிவிரதம், திருவெம்பாவை, கேதாரகௌரிவிரதம், விநாயகர்சதுர்த்தி, நவராத்திரி, ஆவணி ஞாயிறு, புரட்டாதிச்சனி, ஐப்பசி வெள்ளி ஆகிய காலங்களில் விசேட பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

நேர்கடன்

நேர்கடனாக ஆடு, மாடு முதலிய உயிரினங்களையும் தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் முதலியவற்றிலான பொருட்களையும் வழங்குகின்றனர். அதுமட்டும் அன்றி அங்கப்பிரதட்சணம், அன்னதானம் வழங்கல், மாவிளக்கேற்றல், கற்பூரச்சட்டி ஏந்தல், காவடி எடுத்தல், வாய்அலகு இடுதல் முதலியவற்றாலும் தமது நேர்க்கடனை செலுத்துகின்றனர்.

அற்புதங்கள்

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆலயத்தை அழிக்கும் பொருட்டு போர்த்துக்கேய தளபதி தனது பரிவாரங்களுடன் வந்தடைந்து ஆலயத்துள் நுழைந்ததும் உள்ளிருந்த நந்தியை கண்ணுற்றான். ஆவேசத்துடன் அது என்ன? என்று கேட்டான். பீதியுடன் நின்ற குருக்கள் எம் பெருமானை வணங்கிய நிலையில் “நந்தி” என்றார். தளபதியோ “புல்லுத் தின்னுமா?” என்று கேட்டான். மொழிபெயர்ப்புக்காரனும் கேள்வியைக்கேட்டு உறுமினான். பயத்தினால் “ஆம்” என்றார் குருக்கள். தளபதியும் “கொடுபார்க்கலாம்” என்றான். குருக்களும் “இப்போதுதான் தின்றது, பசி வந்தால் தான் தின்னும்” என்றார். “சரி நாளை வருகிறேன். நான் வரும் வரைக்கும் புல்லுக் கொடுக்காதே புல்லை வைத்திரு” எனக்கட்டளையிட்டு தளபதி சென்றான்.

குருக்கள் தன்நிலை அறிந்து சிவலிங்கப் பெருமானிடம் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் துன்ப நிலையை போக்குமாறு மன்றாடி எம்பெருமான் முன்நிலையில் அசையாது தியானத்துற்றார். சிவன்துன்பம் துடைக்கும் இறைவன் அல்லவா? அசரீரி வாக்கு “அஞ்சேல் அஞ்சேல்” என அங்கு நின்றோர் அறியும் படியாக எழுந்தது.

மறுநாள் வந்த தளபதி குருக்களிடம் “புல்லைக் கொடு தின்பதைப் பார்ப்போம்” என்றான். குருக்கள் தன்னிடம் இருந்த அறுகம் புல்லைக் கொடுத்தார். என்ன அதிசயம் கல் மாடு கம்பீரமாக எழுந்து நின்றது. கொடுத்தபுல்லைத் தின்றது. தின்றது மட்டும் அல்லாது வாலை உயர்த்தி சாணமும் இட்டது. இக்காட்சியைக்கண்ட தளபதி வீழ்ந்து வணங்கினான். வெட்கி, பக்தியுடன் வெளியேறினான். மற்றைய நாள் ஆலயத்திற்கு பெரு நிதி வழங்கிச் சென்றான். என்னே எம் பெருமானின் கருணை!

அதுமட்டுமா? ஊமைகள் பேசுகின்றனர். தீராத நோய்கள் தீர்கின்றன. ஆற்றொணா துன்பங்கள் நீங்குகின்றன. இவையெல்லாம் உண்மையான பக்தர்களுக்கு அவர் காட்டும் இன்னருளாகும். அவர்காட்டும் அற்புதங்கள் சொல்லில் அடங்காதவை.

ஆக்க இலக்கியங்கள்

சின்னவப்புலவர், புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகியோரின் திருப்பதிகங்களும், மகிழை மகேசன் பண்டிதர் செ.சிவப்பிரகாசம் ஆகியோரின் திருஊஞ்சல் பாடல்களும், மகிழை மகேசன், பேராசிரியர் மா.செல்வராசா, எம்.டி. இராகவன், போன்ற அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் ஆக்க இலக்கியங்களாக மிளிர்கின்றன.

இவ்வாலய குருமார் விபரம்

இவ் ஆலய குருமார் முற்காலத்தில் மூத்தபாகை, இளைய பாகை என இரு பாகை அடிப்படையில் சேவையாற்றியுள்ளனர். என அறிய முடிகின்றது. அக்கா மூத்தபாகை ஆகவும் தங்கை இளைய பாகை ஆகவும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இம்முறை ஒழுங்காக கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என அறியமுடிகின்றது.

- ❖ சிவஸ்ரீ.காத்தமுத்து குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.கண்ணமுத்து குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.குமாரவேலி குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.குழந்தைவேல் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.தம்பையா குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சாமித்தம்பி குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சின்னக்கோன் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.கணபதிப்பிள்ளை குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.செல்லையா குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.கந்தையா குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.ஞானாபரணம் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சோதிலிங்கம் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சின்னத்தம்பி குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.ஞானசேகரம் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.கணபதிப்பிள்ளை குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.லோகநாதன் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.கந்தசாமி குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சச்சிதானந்தம் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சீதாராம் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.லோகநாதன் குருக்கள்
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சச்சிதானந்தம் குருக்கள் (தற்காலம்)
 - ❖ சிவஸ்ரீ.சோதிலிங்கம் குருக்கள் (இவர் கந்தையா குருக்கள் ஞானாபரணம் குருக்கள் இருவரோடும் கடமையேற்று இன்று வரை கடமையாற்றி வருகின்றார் (தற்காலம்)
- சில குருமாருடைய பெயர்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

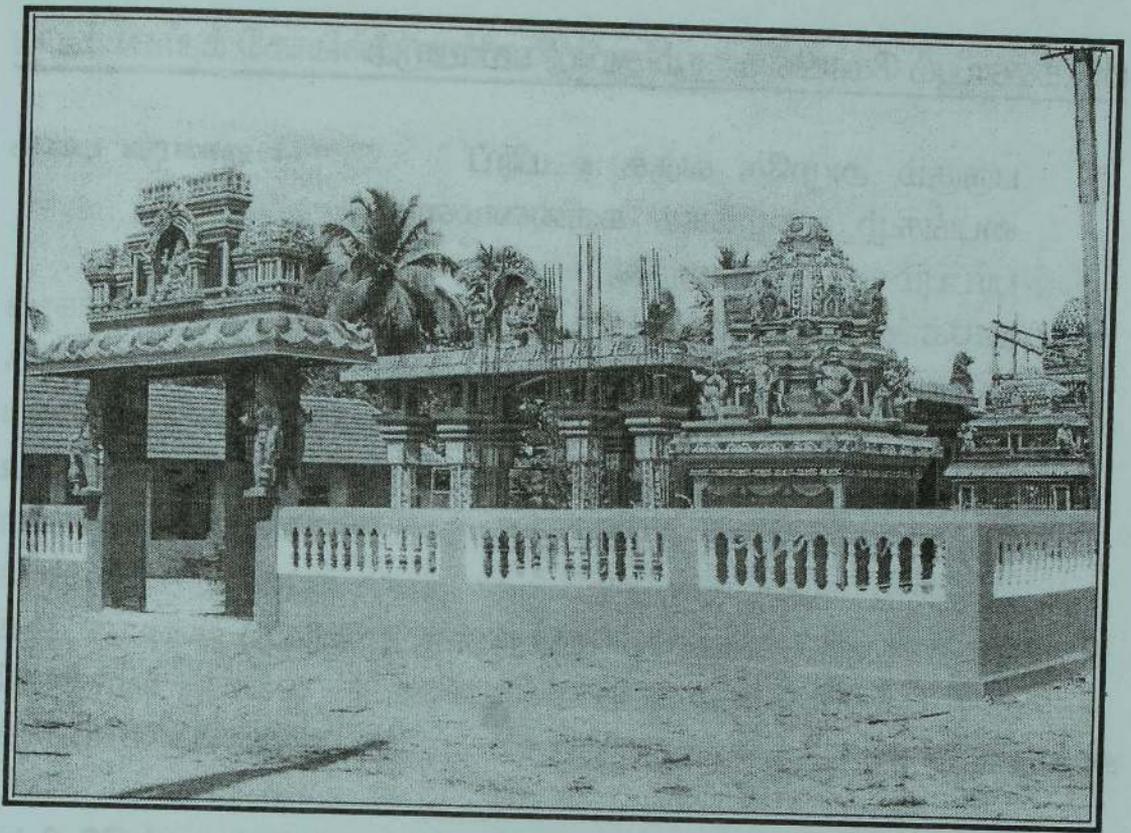
உசாத்துணைகள்

1. ♦ பங்கு கூறும் கல்வெட்டு
- ♦ பெரிய கல்வெட்டு
- ♦ அரச அலுவலக ஆவணங்கள், பதிவுகள்
- ♦ மட்டக்களப்பு மான்மியம், வித்துவான் F.X.C நடராசா
- ♦ இலங்கை இந்துக்கோயில்கள் - பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்
- ♦ மாகோன் வரலாறு - செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி B.A.(Hons.)
- ♦ இலங்கையில் இந்துசமயம் - (ஆங்கில நூல்) வண-ஜேம்ஸ் காட்மன்
- ♦ தேரோட்டம் - ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வர ஆலய மஹாகும்பாபிஷேகம் சிறப்புமலர்
- ♦ சடத்தலம் - வீரசைவத்தத்துவம் - கருணாநிதி.மு
- ♦ க.பொ.அருணாசலம் நினைவு மலர்- கொழும்பு

2. நேர்காணல்

- ♦ சம்பந்தப்பட்ட பெரியார்களிடம் பெற்ற தகவல்கள்.
- ♦ நேர் அவதானிப்புக்கள்

சுபம்

துறைநீலாவணை ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம்

உருகுமடியார் உள்ளூர்
உள்ளே ஊறும் தேன் வருக
உண்ணத் தெவிட்டாச் சிவானந்த
ஒளியே வருக புலன்வழி போய்த்

திருகும் உள்ளத்தார் நினைவினுக்குச்
சேயாய் வருக எனையாண்ட
செல்வா வருக உமையீன்ற
சிறுவா வருக இருவிழியாற்

பருகும் அமுதே வருக உயிர்ப்
பைங்கூழ் தழைக்கக் கருணைமழை
பரப்பும் முகிலே வருக நறும்
பாகே வருக வரை கிழித்த

முருகு வேட்கு முன்னுதித்த
முதல்வர் வருக வருகவே
முரிக் கலைசைச் செங்கமுநீர்
முனியே வருக வருகவே

(சிவஞான முனிவர்)

அமைவிடம் :-

நீர மகளிர் இன்னிசை பாடும் மட்டக்களப்பு வாவினின் கிழக்குக் கரையில் வயலும், விருட்சங் களும் அமைந்த சூழலில் துறைநீலாவணை ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம் உருவாகி யுள்ளது. இந்தச் சூழல் அமைவானது.

“மணங்கமழ்ந்து பொன்னுந்தி
வருபுனல்நிவாமல்கு கரைமேல்
அணங்குஞ் சோலை நெல்வாயில்
அரத்துறை யடிகள் தம் அருளே”

என திருஞான சம்பந்த நாயனார் பாடிய தேவாரப் பதிகத்தில் காணப்படும் திருவரத்துறைத்தலம் எமதுமனக் கண்ணில் காட்சிப்படுகிறது. சம்பந்தர் முத்துச் சிவிகையும், முத்துக்குடையும் பெற்ற தலம் திருவரத் துறைத்தலம்.

ஆலய வரலாறு :-

சுமார் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் மட்டக்களப்பு வாவிவின் மேற்குப் பிரதேச காட்டுப் பகுதியிலிருந்து அவ்வாவிவின் கிழக்கு கரையாக அமைந்துள்ள துறைநீலாவணை ஊரின் யானைகள் வரலாயின. அங்ஙனம் வந்த யானைகள் மக்களுக்கும், உடமைகளுக்கும் தீங்கு விளைவித்தன. அவ்வேளையில் அக்கால ஊர் வண்ணக்கராக பதவி வகித்த காலஞ்சென்ற திரு. வீ.தோ.பொ.த. ஆறுமுகபிள்ளை அவர்களது கனவில் கிடைத்த கட்டளைப்படி யானைகள் கரையேறி நுழையும் சூழலில் உள்ள வெள்ளை நாவல் விருட்சத்தின் கீழ் பிள்ளையார் ஆலயம் உருவாக்கப்பெற்றது.

இவ்வாலயம் உருவாக்கப்பட்டதும் யானைகளினால் ஏற்பட்ட தீங்கு நீங்கின வாயின. இரவில் வரும் யானைகள் ஆலயத்துக்கு யாதொன்றும் செய்யாது ஆலயச் சூழலில்தங்கி வந்த வழியிலே செல்லலாயின. ஓரிரு மாதங்களின் பின்னர் யானைகள் வருவதும் நின்று விட்டன. இதன் காரணமாக தற்காலிக கொட்டிலாக இருந்த ஆலயம் நிரந்தரமாக்கப்பெற்றது. அக் காலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் பிரபல்யமாக விளங்கிய கார்த்திகேச ஐயர் அவர்களின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாண அச்சவேலியிலிருந்து பிராமணக் குடும்பம் ஒன்றினை பூசைக் கருமங்களுக்காக வரவழைத்தார். அதில் வயோதிப நிலையிலிருந்த தந்தையும் இரு புதல்விகளும் அடங்குவர். இப்பெண்களில் ஒருவர் நைட்டிகப் பிரமச்சாரி. அவரது பெயர் நாகலெட்சுமி அம்மையார். நாகலெட்சுமி அம்மையாரே பூசைக் கருமங்களில் செயற்பட்டார். அவரை நாகாத்தை அம்மையார் என்றே அழைக்கலாயினர். பின்னர் நாகாத்தை என்னும் பெயர் நிலையாயிற்று.

வட இந்தியாவிலிருந்து பெற்ற பிள்ளையார் விக்கிரகம் :-

இவ் ஆலயத்திற்கு பெரிய பிள்ளையார் கோயில், தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம் என்னும் திருநாமங்கள் வழங்கப்பெறுகின்றன. காலவோட்டத்தின் காரணமாக ஆலயம் புனருத்தாரண வேலைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதாயிற்று. புனரமைப்புச் செய்வதுடன் புதிதாக பிள்ளையார் விக்கிரகம் ஒன்றையும் வட இந்தியாவிலிருந்து பெற்று பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென ஆலய நிர்வாக சபை விரும்பியது. அவ்வேளையில் ஆலய பிரதான குருவாக சேவை ஆற்றிய சுன்னாகம் கு. கா. கங்காதரக் குருக்கள் அவர்களது இணக்கப்படி அதனைப் பெற்று வருவதற்கான பொறுப்பு அன்னாரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இவை பற்றிய தீர்மானம் 1929ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 05ஆந் திகதி நடைபெற்ற ஊர்ப் பொதுக்கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அதன்படி கங்காதரக் குருக்கள் அவர்களால் அ. சண்முகம் ஐயர் அவர்களின் உதவியுடன் 1930ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 23ஆம் திகதி பிள்ளையார் விக்கிரகம் கொண்டுவரப் பெற்றது. அதன் அடிப்படையில் அப்போதைய வண்ணக்கர் காலஞ்சென்ற திரு. க. தோ. வேலாயுதன் அவர்களின் வீட்டின் சுவாமி அறையில் இதற்காக அமைக்கப்பெற்ற நெற்பட்டறையினுள் அப் பிள்ளையார் விக்கிரகம் வைக்கப் பெற்றது. ஆலய பிரதிஷ்டைக்காக பெறப்பட்ட விக்கிரகங்களை ஆலயம் தவிர்ந்த வேறிடங்களில் வைக்கப்பட வேண்டியதாயின் நெற்குவியலில் வைப்பதும் ஆகம விதிகளில் ஒன்றாகும். விக்கிரகம் கொண்டு வந்த செலவு இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்றிருபது ரூபா. அக்காலத்தில் இத்தொகை பெருந்தொகை ஆகும்.

1932ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 20ஆம் திகதி தமிழுக்கு சரியாக தைமாதம் 07ஆம் திகதியன்று மகா கும்பாபிஷேகத்திற்காக அப்பிள்ளையார் விக்கிரகத்தை எடுக்கச் சென்ற போது, நெற்பட்டறையின் மேற்பாகத்தில் வைக்கப்பெற்ற விக்கிரக மானது பட்டறையின் கீழ் பாகத்தில் சென்றிருந்த தாகவும், அதனைப் பலர் தூக்கி எடுக்க முடியாத நிலையில் அது நிலை கொண்டிருந்ததாகவும் அக்கோயிலின் குருக்கள் அதற்கு வழிபாடியற்றி “தில்லையம்பலப் பிள்ளையாரே எழுந்தருளுக” என்று வந்தனை செய்து தமது இரு கைகளாலும் தூக்கிய போது எவ்வித சிரமும் இன்றி இலகுவாக தூக்கப் பெற்றதாகவும் கூறுவர். பிள்ளையாரின் அற்புதச் செயல்தான் என்னே! இக்கும்பாபிஷேகத்திற்காக ஊர் மக்களிடம் தலா ஒரு ரூபா ஐம்பது சதம் (1ரூ 50ச) அறவிடப் பெற்றது. ஆலய புனரமைப்பும் மகாகும்பாபிஷேகமும் மங்களகரமாக நடந்தேறின. மேற்படி அறவிடப் பெற்ற நிதி போதாதிருந்ததனால் மேலதிக நிதியை காணிமுகாமைகள் எண்மரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். இது பற்றிய செய்தியை ஊரின் பொதுக்கூட்ட குறிப்புப் புத்தகத்தின் 1933 ஆண்டு பங்குனி மாத 20ஆம் திகதிய கூட்டக் குறிப்பு தெரிவிக்கின்றது.

முற்காலத்தில் ஊரின் பொதுக் காரியங்களுக்கு ஊழியக் காணிப் பங்காளரின் சம்மதத்தின் பேரில் காணிமுகாமைகள் எண்மரும் நிதிஉதவி செய்பவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். இங்ஙனம் காணிமுகாமைகளால் உதவும் நிலைமை 1976 ஆண்டு வரையுமே இருந்ததாக காணமுடிகிறது. துறைநீலாவணை ஆலய பரிபாலன சபைக்கும் காணி முகாமைகளுக்கும் 1976ஆம் ஆண்டு கல்முனை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் காணி உரிமை சார்ந்த வழக்கொன்று நடைபெற்றது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பு காணிமுகாமைகளுக்கு சாதகமாக அமைந்தது. எனினும் அன்றிலிருந்து காணி முகாமைகள்

முற்காலம் போன்று உதவாது ஒதுங்கும் நிலை காணப்பெறுகிறது.

முற்காலத்தில் இவ்வூரின் சகல ஆலயங்களும் ஒரே நிருவாக சபையினரால் பரிபாலனம் செய்யப் பெற்றது. பின்னர் நாட்டின் திருப்தியற்ற சூழ்நிலையானது இவ் ஆலயத்தின் நிருவாகம் வேறாக நிலைபெற சாதகமாயிற்று. புதிய நிருவாகத்தின் முயற்சியினால் ஆலயம் புனரமைக்கப் பெற்று 2007இல் மகாகும்பாபிஷேகம் கண்டு புதுமெருகுடன் மிளிர்கிறது. இது இறைவனின் கடாட்சமே!

இவ்வாலய உள் வீதியில் முருகன், வயிரவர், நவக்கிரகங்கள், நாகதம்பிரான் ஆகியவற்றுக்கான கோயில்கள் உள்ளன.

தீர்த்தக் குளம் :-

இவ் ஆலயத்தின் முன்பக்கமாகவுள்ள பிரதான வீதியின் கிழக்குத் திசை மருங்காக உள்ள குளமே பண்டைய தீர்த்தக் குளமாகும். இக்குளம் முற்காலத்தில் செந்தாமரைக் குளமாக – தாமரைப் பொய்கையாக விளங்கியது. இக் குளத்துக்கு “பெரிய திருக்குளம்” என்னும் திருநாமமே அக் காலத்தில் பாவனையில் இருந்தது.

சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்தோன்றிய பரிபாடல் பாடலில்

“மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்

பூவோடு புரையும் சீரூர் பூவின்

இதழகத் தனைய தெருவம் இதழகத்து

அரும் பொகுட்டனைத்தேஅண்ணல்- கோயில்

தாதின் அனையர் தண்தமிழ்க் குடிகள்”

என வருவதில் உவமை தவிர்த்து உருவகம் காணுகையில் இக்கோயிலின் தாமரைப் பொய்கையாகிய இக்குளம், கோயில், மக்கள் என்பன காட்சி பெறுகின்றன.

இக்குளம் உருவத்தில் சிறியது. ஆனால் பெருமையில் பெரிதாக விளங்கியது. அழகும், அருளும் பொலிந்திருந்தன. இக் குளத்து நீரில் நோயுற்ற பிள்ளைகள், தோஷத்துக்குட்பட்ட பிள்ளைகள் முதலியோரை நீராட்டுவதனால் அவர்களது துன்பங்கள் நீங்கப் பெற்றன. அதன் காரணமாக “பிள்ளை வளர்த்தான் குளம்” எனும் திருநாமமும் இதற்கு உரியதாயிற்று. தற்காலத்தில் இத் திருநாமமே நடைமுறையில் உள்ளது.

இவ் ஆலய தீர்த்தோற்சவம், விரதகால கும்பம் சொரிதல் முதலிய நிகழ்வுகள் இக்குளத்தி லேயே நடைபெற்று வந்துள்ளன. பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஓரிரு வருடங்கள் வரட்சி காரணமாக இக்குளத்து நீர் வற்றியதன் பொருட்டு ஊரின் நடுவணாகவுள்ள பிரதான வீதி ஊடாகச் சென்று ஊரின் வடபால் அந்தத்தின் மட்டக்களப்பு வாயியில் தீர்த்தமாடல் நடைபெற்றது. பின்னர் அதுவே நிலை கொள்ளலாயிற்று.

இவ்வாறு சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த இக்குளம் தற்போது தூர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. அதனை புனரமைப்புச் செய்து மீண்டும் தாமரைக்குளமாக உருவாக்கின் ஊருக்கும் ஆலயத்திற்கும் மேலும் கவின் நிலை ஓங்கும்.

மாத பூசை :-

ஆகம முறையில் நித்திய பூசை நடைபெற்று வரும் இவ் ஆலயத்தில் இவ்வூரின் சீர்பாதகுல பதின்மூன்று குடிமக்களாலும்

தனித்தனி மாத பூசைகள் நடைபெற 1930ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 27ஆந் திகதிய ஊர்ப் பொதுக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கியைய தனித்துவமான மாத பூசைகள் நடாத்தப் பெற்று வந்துள்ளன. அப்பூசை ஒழுங்கு விபரம் பின்வருமாறு.

1. சிந்தாத்திரன் குடி - சிவராத்திரிப் பூசை
 2. பாட்டுவாழி குடி - சித்திரைக் கதைப் பூசை
 3. முடவன் குடி - சித்திரை வருடப்பிறப்புப் பூசை
 4. படையாண்ட குடி - கார்த்திகைப் பூசை
 5. கோப்பி குடி - திருவாதிரைப் பூசை
 6. பொட்டப்பழைச்சி குடி - மார்கழிப் பூசை
 7. கால தேவன் குடி - ஆடி அமாவாசைப் பூசை
 8. செம்பகனாச்சி குடி - ஆனி உத்தரப் பூசை
 9. வெள்வேலன் குடி - ஆவணி மூலப் பூசை
 10. பரதேசி குடி - தைப் பூசை
 11. வைதியடப்பன் குடி - தைப் பிறப்புப் பூசை
 12. வெள்ளாயி குடி - நவராத்திரி பூசை
 13. நரையாயி குடி - திரு வெம்பாவைப் பூசை
- (ஊசாடிகுடி கோப்பிகுடி என இடம்பெற்றுள்ளது)

மேற்படி பல குடிகளின் நலன் கருதி இப்பூசைகளை செய்யும் செலவுகளுக்காக இவ்வூரின் அருகாமையிலுள்ள தரவை முன்மாரிக் கண்டத்தில் நெல் வயல்களும், ஆலயக் குருக்களுக்காக அன்னமலையைச் சேர்ந்த கவுடா தீவு நடுக்கண்டத்தில் நெல் வயலும் வழங்கப் பட்டன. குடி மக்களுக்கு வழங்கிய அக்காணி “குடிக்காணி” என பின்னர் கூறப்படலாயிற்று.

தல அற்புதச் சிறப்பு

இவ்வூரின் தெற்குத் திசையில் பிரதான வாயிலாக மயானம் அமைந்துள்ளது. ஒரு கிராமத்தின் தெற்குத் திசையில் மயானம் இருக்க வேண்டும் என மனுதர்ம சாஸ்திர நூல் விதித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வூரின் மேற்படி மயானம் அண்மைக்காலம் வரை காட்டர்ந்த பகுதியாக இருந்தது. இதனூடாக பிரதான வழி செல்கிறது. அவ்வழியால் பிரயாணம் செய்பவர்களை பயமுறுத்தும் செயல்களும் நடந்துள்ளன. இவ் ஆலயம் தோன்றிய பின்னர் மேற்படி பயங்கரச் செயல்கள் நீங்கிவிட்டதாக கூறுவர்.

இவ்வூரைச் சேர்ந்த தோம்புதோர் காசிநாதன் என்பவர் தமது சகாக்கள் மூவருடன் வெளியூர் சென்று நள்ளிரவில் இம்மயானத்தின் ஊடாக தமது வீட்டிற்கு திரும்பி வரும் போது ஒரே உருவம் பல வேறுபட்ட உருவ மாற்றங்களுடன் எதிர்ப்படுவதைக் கண்டதும் அவர்கள் அவலக்குரல் எழுப்பி சத்தமிட்டபோது இவ் வாலயப்பக்கமாக இருந்து “ஓலம்.ஓலம்” என்ற சத்தம் எழும்பியதாகவும் ஓலம்கேட்டதும் இவ் உருவம் மறைந்து விட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதனை எனது பாட்டனார் க.தோ.வேலாயுதன் அவர்கள் எங்களிடம் கூறியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனது சிறுபராயத்தில் இரவு உணவு உட்கொண்டதன் பின்னர். மேற்படி எனது பாட்டனார் எனக்கும் எனது சகோதரர்களுக்கும் சமயக் கதைகள், இதிகாசக் கதைகள் ஆலய அற்புதங்கள் முதலியவற்றைக் கூறுவது தினசரி வழக்கமாகும். இவ்வாறு அவரிடமிருந்து பெற்றவைகள் பிற்காலத்தில் எமது சமய இலக்கிய கல்விக்கு பெருந்துணை புரிந்தது.

இவ் ஆலயத்திற்கு வட திசையில் ஊரின் அந்தத்தில் ஊரிலிருந்து புறம்பாக அமைந்துள்ள சுமார் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயிலுக்கு வருடாந்த வைகாசிச் சடங்குக்குரிய பூசைப் பொருட்கள் இப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் வைக்கப்பெற்று, பின்னரே பறைமேள தாள வாத்தியங்களுடன் ஊரின் நடுவணாக உள்ள பிரதான வீதியால் கொண்டு செல்வது நடைமுறையாகும். இவ்வாலயம் புதிய மெருகுடன் 1932இல் நிர்மாணிக்கப்பட்டதன் முதலாக இவ்வாறு நடைபெற்றுவருவது வழக்கமாகும்.

இவ்வூரில் முக்கிய பொதுக்கூட்டங்கள் நடாத்தப்பெற்று வருவதும் இவ்வாலய முன்றலிலே ஆகும். இந் நடைமுறைகள் இவ் ஆலயத்தின் முதன்மைச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவனவாகும். இவ்வாலயத்தின் வருடாந்த தீர்த்தோற்சவம் ஆடி அமாவாசைத் தினமாகும்.

ஆலய சேவையின் குருக்கள்மார் விபரம்

(சேவை மூப்பு அடிப்படையில்)

1. நாகலெட்சுமி அம்மையார் (பிராமணநாகாத்தை)
2. பிரம்மஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
3. பிரம்மஸ்ரீ பஞ்சாட்சரக் குருக்கள்
4. பிரம்மஸ்ரீ சதாசிவக் குருக்கள்
5. சிவஸ்ரீ கு.கு. தம்பையாக் குருக்கள்
6. பிரம்மஸ்ரீ கு.ச.முத்துக் குருக்கள்
7. பிரம்மஸ்ரீ மு.கு மாணிக்கக் குருக்கள்
8. பிரம்மஸ்ரீ கு.கா.கங்காதரக் குருக்கள்
9. பிரம்மஸ்ரீ மு.கு.மாணிக்கக் குருக்கள்
10. சிவஸ்ரீ மா.கு. கணேசதுரைக் குருக்கள் (தற்போது)

(பெரும்பான்மையாக பிரமாணக்குருக்கள்மாரே
சேவையாற்றியுள்ளனர் தற்போது சேவையாற்றுபவர்
இந்துக்குருக்கள் ஆவர்)

உசாத்துணை

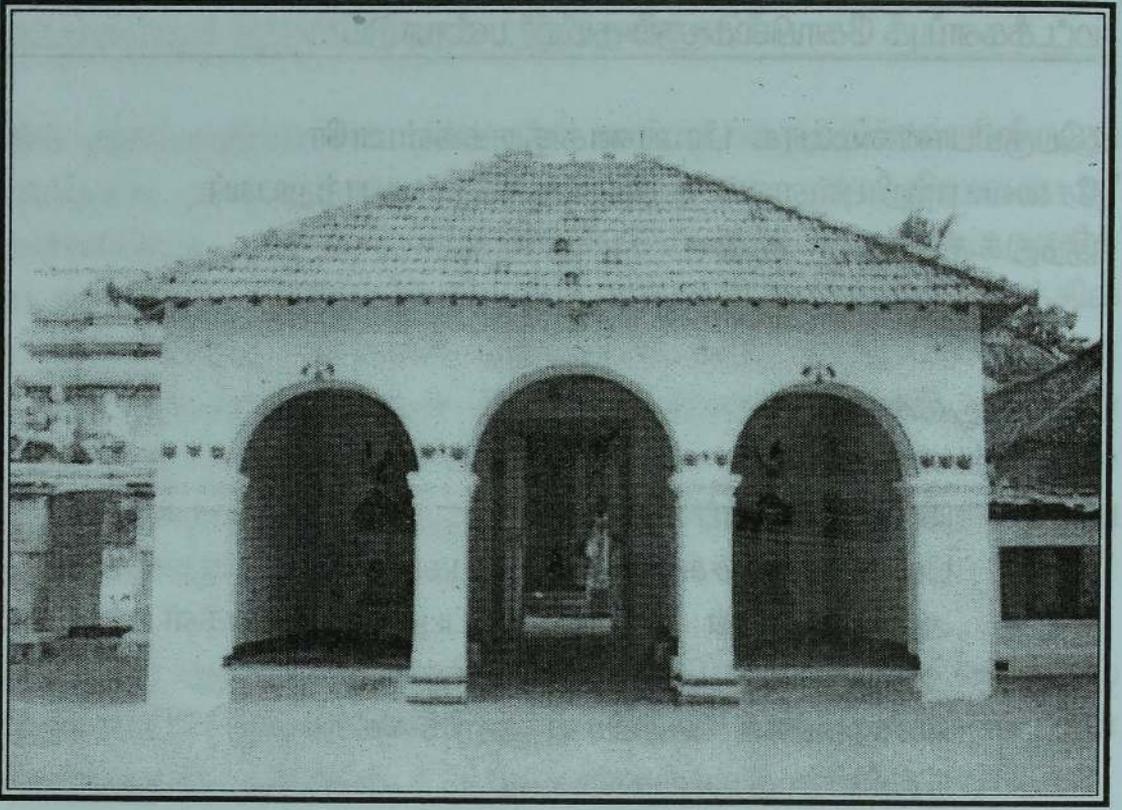
1. ஆவணங்கள்

- அரச ஆவணப் பதிவுகள்
- பனை ஓலைச்சுவடிக் குறிப்புகள்
- ஆலயங்களின் கூட்டக் குறிப்புப் புத்தகங்கள்
- ஆலய வரவு செலவு கூற்றுக்கள்
- விசாரணைக் கொமிசன் அறிக்கை
- நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கள்

2. நேர்காணல்

- ஊர்ப்பெரியார்களின் வாய்மொழித் தகவல்கள்
- நேர் அவதானிப்புக்கள்

- சுபம் -

மண்பூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம்

“கருணை மழை பொழிந்துலகில் அடியார் தங்கள்
கருத்திலின்பப் பயிர்விளைக்கும் தில்லைமண்டுர்
அருணனொளி தலைகவிமும் ஆறுமுகத் தெங்கோமான்
அருளுமுயர் அருள் வெள்ளத் தழுதம் கண்டு

அருமைசெறி பெருமை வழி யதனை யாரும்
அறிந்து பயனது கொள்ளப் பிரணவமோர்
திருவுருவாய் திரையகலாக் கருவறையுள் தோன்றிநிற்கும்
தெய்வீகத் தங்கவேல் துணையதாமே.”

- சைவப்புவவர். எஸ். தில்லைநாதன் -

அமைவிடம்:-

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் மட்டக்களப்பு நகரின் தெற்குத் திசையில் சுமார் முப்பத்திரெண்டு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் மட்டக்களப்பு வாவினின் மேற்குக் கரையை அடுத்து மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம் அமைந்துள்ளது.மண்டூர் மரங்கள் செறிந்து காணப்பட்ட இடமாதலால் மண்டூர் என பெயர் கொள்ளலாயிற்று. மண்டூர் பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மையாக சீர்பாதர், வேளாளர், வேடர், கோயிலார், சிங்களக் குடியினர் வாழ்கின்றனர். இக் கிராமம் போரதீவுப்பற்று பிரதேச செயலக பிரிவில் அமைந்துள்ளது. இக் கிராமம் புராதன ஓடத்துறையான குறுமண்வெளி துறையின் மேற்கு திசையில் அமைந்துள்ளது.

சின்னக் கதிர்காமம்:-

இவ்வாலயத்தின் நிர்வாக அமைப்பு பூசை முறைகள் முதலியன கதிர்காம தலத்தினை ஒத்தனவாக விளங்கப் பெறுவதனால் “சின்னக் கதிர்காமம்” என்னும் சிறப்புப் பெயரும் இதற்கு ஏற்படலாயிற்று. இவ்வாலயத்தில் ஆகம முறைசாரா பழைய தமிழ் முறையான மடாலய முறையில் பூசை முறைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

கப்புகனார் வாயில் வெண்துணி (வாய்ச்சீலை) கட்டியவாறு “மௌனபூசை” நடைபெறும். கருவறையில் தங்கவேல் உருவில் முருகக் கடவுள் அருள் பாலிக்கின்றார்.

இங்கு எப்போதும் கருவறை திறந்து காட்டாது திரைச்சீலையால் மூடப்பட்டதாக இருக்கும். திருவிழாக்காலங்களில் வீதி உலாவின் போதும் திருவுருவங்கள் மூடுவாகனங்களிலேயே கொண்டு செல்லப்படுகின்றன.

தேசத்துக் கோயில் :-

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், போரதீவு ஸ்ரீசித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில், மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம், வெருகல் ஸ்ரீசித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில் என்பன தேசத்துக் கோயில்கள் அல்லது திருப்படைக் கோயில்களாகும். இவைகளில் மண்டூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம் மட்டுமே ஆகம முறை சற்றும் சாராத தமிழர் பண்பாட்டு திராவிட முறையை பூரணமாக சார்ந்த மடாலய முறையில் பூசை கிரியைகள் நடைபெற்று வரும் ஆலயமாகும்.

திருத்தல வேலின் வரலாறு:-

ஈழத்து யாழ்ப்பாண அரசன்வால சிங்கனின் மனைவியும் சோழநாட்டு இளவரசியுமான சீர்பாததேவி வீரமுனையை விட்டு சிங்கை நகருக்குச் செல்லும் போது மாருதப்புரவீக வல்லியரசியின் வழி வந்ததும் தான் வழிபட்டு வந்ததுமான தங்க வேலை வீரமுனையில் குடி கொண்ட சீர்பாதகுல மக்களுக்கு வழிபடும் பொருட்டு வழங்கிச் சென்றாள். சில காலத்தின் பின்னர் வீரமுனை சீர் பாத குல மக்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டினால் சிந்தன் தங்கவேலை எடுத்துக்கொண்டு வீரமுனையை விட்டு வெளியேறினான்.

சில நாள் கழிந்த பின்பு அந்த தங்க வேலினை எடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான். கடைசியாக தான் வைத்த இடத்தைக் கண்டபோது கொத்துப்பந்தரின் கீழ் அது இருப்பதைக் கண்ணுற்றான்.

இக் கொத்துப்பந்தரை அமைத்தவர்கள் “நாதனை வேடுவர்” எனக் கூறப்படும் மண்டூர் பதியில் வாழும் வேடர் குலத்தவர்களே.

சிந்தன் துறைநீலாவணை மற்றும் குறுமண்வெளி ஊர்களில் வாழும் தன் குலத்தாருடனும் இவைகளின் அயல் கிராமங்களாகிய பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு ஊர்களில் வாழும் கரையார் குலத்தாருடனும் சேர்ந்து கொத்துப் பந்தரை மாற்றி ஆலயமாக அமைத்து பூசை வழிபாட்டை மேற்கொண்டதாக “சீர்பாத் வரன்முறைக் கல்வெட்டு” கூறுகின்றது. சிந்தனின் வம்ச வழியினரே இவ்வாலய பிரதம கப்புகனாராக பதவி வகித்து வருகின்றனர். சூரனைச் சங்கரித்த வேலின் கூறு மண்டூரில் தில்லை மரத்தில் வந்து தங்கியதான கர்ண பரம்பரை செய்தியும் வழங்குகின்றது.

ஆலய அமைப்பு:-

மட்டக்களப்பு வாவியை பார்த்தவாறு தெற்கு முகம் நோக்கி சுவாமி ஆலயம் அமைந்துள்ளது. உள்வீதியில் சுவாமியின் ஆலய வலதுபக்கமாக பிள்ளையார் கோயிலும், வடமேற்கில் குமார தம்பிரான் கோயிலும், தெற்கு திசையின் புகுமுகவாயிலின் ஆலய இடதுபக்கம் வைரவர் கோயிலும், ஆலய வலதுபக்கம் தெற்கு திசையில் நாகதம்பிரான் கோயிலும், ஆலயத்தைச்சுற்றி காவலர்களுக்கான ஏழுவட்டக்கற்களும் விளங்குகின்றன.

உள்வீதியில் தீர்த்தக் கிணறு அமையப்பெற்றுள்ளது. இது முருகக்கடவுளது கட்டளைப் பேறாக தோற்றம் பெற்றது என்பது ஐதீகம். இக்கிணற்றுநீர் அள்ள அள்ள குறையாதது. இன்சவையுடையது. இதனது நீர் பூசைத்தேவைகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வெளி வீதியில் சுவாமியினது ஆலயத்தின் வலது புறமாக

கிழக்குத் திசையை நோக்கியவாறு வள்ளியம்மன் ஆலயமும், இடதுபுறமாக மேற்கு திசையை நோக்கியவாறு தெய்வானையம்மன் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன.

நிர்வாகக் கட்டமைப்பு:-

ஆலய பூசை ஒழுங்கு வழுவாது நடைபெறும் பொருட்டு மேற் கூறப்பட்ட நான்கு ஊரவர்களின் முக்கியஸ்தர்களும் பற்று வன்னியனார் உதவியுடன் தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள கோரக்களப்பு எனும் இடத்தில் இருந்து வேளாளர்களைக் கொண்டுவந்து மண்டூரில் குடியேற்றினார்கள். ஆலய வண்ணக்கராக பதவிவகிப்பவரும், சுவாமி தேர்தூக்குபவர்களும் இவ் வேளாள வழித் தோன்றல்களே.

இவ்வாலயம் துறைநீலாவணை, பெரியகல்லாறு கோட்டைக்கல்லாறு, குறுமண்வெளி, மண்டூர் ஆகிய ஐந்து ஊர்ப்பிரதிநிதிகளாலான ஐவர் கொண்ட சபையினால் பரிபாலனம் செய்யப் பெறுகிறது. இச்சபைக்கு தலைவரோ, செயலாளரோ, பொருளாளரோ, இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

மண்டூர் வேளாளர் வம்சத்தில் பெரிய கவுத்தன் குடியைச்சேர்ந்த மண்டூர் பிரதிநிதி “வண்ணக்கர்” எனவும், துறைநீலாவணை, பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு, குறுமண்வெளி ஆகிய நான்கு ஊர் பிரதிநிதிகள் “கணக்கப்பிள்ளைமார்” எனவும் அழைக்கப்பெறுவர். இச்சபையினருடன் இவ்வாலயம் செவ்வனே நடைபெற உறுதுணை புரியும் முக்கிய பதவி அணியினர்களாக கப்புகமார், கவுடாக்காரன், கங்காணி, கோயிலார் எண்மர் ஆகியோரும் விளங்குகின்றனர்.

சீர்பாத குலத்தினனான சிந்தனின் வழிமரபில் வருபவர் பிரதம கப்புகனார் (பெரிய கப்புகனார்) பதவியை வகிப்பார். சிங்களக்குடி கப்புக வம்சவழி மரபில் வருபவர் பூசைக்கப்புகனார் பதவியை வகிப்பார்.

சிங்களக்குடி கப்புக வம்சப் பெண்ணுக்கும் சிந்தாத்திரன்குடி கப்புக வம்ச அல்லது கோயிலார் வம்ச ஆணுக்கும் பிறக்கும் மகன் பூசைக்கப்புகனாராக கடமைபுரியும் உரிமையைப் பெறுவார். ஆனால் தந்தை வழி மரபைப் பாராது பூசைக்கப்புகனாராக இயங்கும் நிலையாக மாற்றும் அடைந்திருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆலய பணிகளை செய்ய கோயிலார் என்னும் சமூகத்தினர் உள்ளனர். இவர்கள் உட்பணிவிடைகாரர், வெளிப்பணிவிடைகாரர், என இருபகுதியினராவர். உட்பணிவிடைகாரர் பகுதியிலிருந்து “கவுடாக்காரர்” பதவியும் வெளிப்பணிவிடைகாரர் பகுதியிலிருந்து “கங்காணி பதவியும் வகிக்கப்பெறுகின்றன.

கவுடாக்காரர் பகுதியில் குழந்தையர் வயிற்றுவார், சிங்களவேலாச்சி வயிற்றுவார் என இரு பிரிவினரிடையேயும் கங்காணி பகுதியில் முத்தாச்சி வயிற்றுவார், அபிராமி வயிற்றுவார், என இரு பிரிவினரிடையேயும் அப்பதவிகள் வெற்றிடமாகும் போது வயிற்றுவார் முறையை அனுசரித்து சுழற்சி முறை அடிப்படையில் அப்பதவி நிரப்பப்படும்.

உட்பணிவிடை செய்வோர்களின் தலைவனாக கவுடாக்காரனும் வெளிப்பணிவிடை செய்வோர்களின் தலைவனாக கங்காணியும் விளங்குவர்.

கோயிலாரின் ஆலயத்திருப்பணிகளாக தரைபெருக்குதல், தூசகற்றல், கழுவுதல், நீர்வழங்குதல், பொருட்கள் கழுவுதல், பத்திர புஸ்பம் எடுத்தல், சந்தனம் அரைத்தல், விறகிடுதல், விளக்கேற்றுதல், நெல்குற்றுதல், மாவிடித்தல், சப்பறம் கட்டுதல், தவில் அடித்தல், தீவட்டி ஏந்துதல், பாதுகை ஏந்துதல், பந்தவிளக்குகள் ஏந்துதல், குடைபிடித்தல், கொடிபிடித்தல், சங்குதல், சூரியப்பிறை, சந்திரப்பிறை முதலிய ஆலவட்டங்களை ஏந்துதல் முதலியன அமைந்துள்ளன.

நித்திய பூசைகளிலும், விழா, விரத பண்டிகைகளிலும். இவர்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகும்.

மகோற்சவ காலத்தில் சப்பறத்தின் தலையலங்காரத்தினை தினசரி ஏற்றி இறக்குதல். கோயிலார், கப்புகமார்களது பிரதான கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

வருடாந்த திருவிழா.

கதிர்காமக் கந்தனின் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெற்று பத்தாம் நாள் அன்று மண்டூர் கந்தனின் வருடாந்த திருவிழா கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகும். இருபத்தொரு நாட்களைக் கொண்டதாக அமைந்த இவ்விழா இருபத்தொராம் நாளாகிய ஆவணி மாதப் பூரணைத் தினத்தன்று நடைபெறும் தீர்த்தோற்சவத்தைத் தொடர்ந்து முன்னிரவு கொடியிறக்கத்துடன் நிறைவு பெறும்.

இத்தலத்தின் பின்புறமாக சுமார் அரை மைல் தூரத்தில் மூங்கிலாறு மட்டக்களப்பு வாவியுடன் சங்கமமாகிறது. இச்சங்கம சுழிமுனையில் வருடாந்த தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

சுவாமி தீர்த்தோற்சவத்துக்காக செல்லும் போதும், தீர்த்தோற்சவம் முடிவுற்று திரும்பும் போதும் சுவாமி தேர் வழியில் தரித்து நிற்காத வழக்கு பண்டைய காலம் முதலாக இன்று வரை பேணப்பட்டு வருகின்றது.

இத்திருவிழா பற்றிய செய்தியை இப்பகுதிப் பிரதேச செயலாளர் கோயில் நிர்வாகிகளுடன் கலந்து பேசி, பின் பிரதேச செயலாளரால், அரசாங்க வர்த்தமானி மூலம் பிரகடனப்படுத்தப்படும். அக்காலத்தில் தேசத்துக் கோயிலின் உற்சவம் தேசத்து வன்னியனார் அனுசரணையுடன் நடைபெறுவது வழக்காக இருந்துள்ளது. அவர் உற்சவ கால தலைமைப் பொறுப்பை வகிப்பவராக விளங்கினார். இதனை ஒட்டியே தேசத்துக் கோயிலான இவ்வாலயத்தின் உற்சவத்தையும் பிரதேச செயலாளர் அவ்வழி நின்று கடமை புரிகின்றார். இத்தலத்தின் மகா சன சங்கத்தலைவரான பிரதேச செயலாளரின் சமூகத்தில் கொடியேற்றம், தீர்த்தோற்சவம், கொடியிறக்கம் என்பன நடைபெறுவது வழக்காறாகும்.

கொடியேற்றத்திற்கு சில நாட்களின் முன்னதாக பிரதேச செயலாளரினால் ஆலய நிர்வாகிகள், ஆலய முக்கிய பதவியணியினர், உள்ளூர் நிறுவனத்தலைவர்கள், துறைசார் மாவட்டத் திணைக்களத் தலைவர்கள் அடங்கிய கூட்டம் அவரது செயலகத்தில் நடாத்தப் பெறும். பக்தர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதன் பொருட்டும், ஆலய உற்சவம் சிறப்போங்கும் பொருட்டும் இக் கூட்டத்தில் செயலாக்கத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படும். இத்தீர்மானங்களின் படி ஒழுங்குகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு உற்சவம் நிறைவேய்தும்.

சீட்டெழுதுதல்:-

கதிர்காமக்கந்தனின் தீர்த்தோற்சவ நாளில் மண்டுர்க் கந்தனின் ஆலய வெளி வீதியில் உள்ள “சப்பிறவம்மி” என்றும் “சித்திரக் கதை வம்மி” என்றும் அழைக்கப்பெறும் வம்மி மரத்தின் கீழ் சீட்டெழுத்தும் வைபவம் நடைபெறும். இவ் வம்மி தற்போது அரச விருட்சத்தால் மூடப்பெற்றுக் காணப்படுகின்றது.

சீட்டெழுதுதல் என்பது பிரதேச செயலாளர், நான்கு ஊரவர்களின் முக்கிய பிரமுகர்கள், ஆலயத்தின் திருவிழா உரிமையாளர்கள் ஆகியோருக்கு ஆலய கொடியேற்றம், தீர்த்தோற்சவம் ஆகிய தினங்களை தெரியப்படுத்தலுக்கான கடிதம் எழுதுதல் ஆகும். இது மரபு ரீதியான செயற்பாடாகும். சீட்டெழுதுதல் என்பது பண்டைய சொல்வழக்காகும்.

விருந்துபசாரம்.

சீட்டெழுதும் நாளில் பிரதம கப்புகனாரின் இல்லத்தில் ஆலய நிருவாகிகள், கப்புகமார், கவுடாக்காரன், கங்காணி, பணிசெய்யும் கோயிலார், மூப்பன் ஆகியோருக்கு பகலுணவு விருந்துபசாரம் நடைபெறும்.

தீர்த்தோற்சவம் முடிந்த மூன்றாம் நாளில் வண்ணக்கரது இல்லத்தில் பகலுணவு விருந்துபசாரம் மேற் கூறியவர்களுக்கு நடைபெறும்.

இவ் விருந்துபசாரத்தில் பல வகைப்பட்ட அறுசுவையுடைய மரக்கறி உணவுடன் தயிர், பழம், பாயாசம்

என்பனவும் இடம் பெற்று விளங்கும். சமையலில் இடம் பெறாத மரக்கறிகளே இல்லை எனலாகும் படியாக அது சிறப்புற்று விளங்கும்.

கொடியேற்ற நாளன்று கொடியேற்ற வைபவத்திற்கு முன்னர் ஆலய மகா சன சங்கத்தலைவராகிய பிரதேச செயலாளரின் தலைமையில் ஆலய வெளி மண்டபத்தில் மகாசனக் கூட்டம் நடைபெறும். இதனை அடுத்து கொடியேற்ற வைபவம் இடம் பெறும். இதன் பின்னர் மகாசனக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு இரவு விருந்துபசாரம் நடைபெறும். துறைநீலாவணை, குறுமண்வெளி ஆகிய ஊரவர்களுக்கு ஓர் இடத்திலும், பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு ஊரவர்களுக்கு இன்னோர் இடத்திலும் இவ்விருந்துபசாரம் இடம்பெறும். துறைநீலாவணை, குறுமண்வெளி ஊரவர்களை ஆலய கிழக்குப் புற வீதியினாலும், பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு ஊரவர்களை ஆலய மேற்குப் புற வீதியினாலும் ஒளிப்பந்தத்துடன் அழைத்துச் செல்வது பண்டைய வழக்காகும். இவ்வழக்கு இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

இவ்விரு பகுதியினருக்கும் குறிக்கப்பட்ட மரபு ரீதியான ஒழுங்கின் படி உரிமையுடைய கோயிலார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இரு இல்லங்களில் விருந்துபசாரம் நடைபெறும். இதற்கான உரிமையுடையவர்கள் சுழற்சி முறையில் தமது விருந்துபசார கடமையினை மேற்கொள்வர்.

தற்காலிக அலுவலகங்கள் (உற்சவ காலம்)

உற்சவ இறுதி மூன்று நாட்களும் ஆலய சூழலில் தற்காலிக நீதி மன்றம் இயங்கும். தற்காலம் நாட்டின் சூழ்

நிலை காரணமாக தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. பிரதேச செயலகம், பொலிஸ் அலுவலகம், சுகாதார அலுவலகம், மின்சாரசபை, போக்குவரத்துச்சபை, முதலுதவிச் சேவை முதலிய இன்னோரன்ன தற்காலிக அலுவலகங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

திருவிழா

திருவிழா உற்சவப் பொறுப்பு

- 1 - 4 ஆலயம்
- 5 மண்டூர் வேளாளர் பெரிய கவுத்தன் குடி
- 6 பெரிய நீலாவணை கண்டங்குடி வேளாளர்(உபயம்)
- 7 மண்டூர் நாவிதர்
- 8 மண்டூர், எருவில், கோடைமேடு, மகிழூர் (முக்குகர்)
- 9 மண்டூர் வேடர்
- 10 மண்டூர், குருக்கள்மடம் - செட்டிவேளாளர்
- 11 மகிழடித்தீவு, எருவில் - முக்குகர்
- 12 வீரமுனை, மண்டூர், குறுமண்வெளி - சீர்பாதர் (பெண்பழச்சிகுடி)
- 13 - 15 துறைநீலாவணை- சீர்பாதர்
- 14 - 16 குறுமண்வெளி - சீர்பாதர்
- 17 - 19 பெரிய கல்லாறு - கரையார்
- 18 கோட்டைக்கல்லாறு - கரையார்
- 20 நாவிதன் வெளி - சீர்பாதர்

வீதி உலா

திருவிழாக்காலங்களில் வீதி உலாவின் போது சுவாமி வள்ளியம்மன் ஆலயத்துள் சென்று தங்கி வள்ளியம்மன் ஆலய பூசை நடைபெற்ற பின்னரே வீதி உலா தொடரும். ஆனால் தெய்வானையம்மன் ஆலயத்தில் இவ்வாறு நடைபெறுவதில்லை.

ஆலய உற்சவங்களுக்கு இன்றியமையாதவை வாகனங்களாகும். 1-4 நாட்கள் வரை ஏடகத்திலும் (உள் வீதி மட்டும்) 5ஆம் நாளில் சுவாமி மயில் வாகனத்திலும், பிள்ளையார் மூலிக வாகனத்திலும் உள் வீதி வெளி வீதிகளிலும் 11 ஆம் நாளில் சுவாமி புஸ்ப விமானத்திலும் பிள்ளையார் யாளி வாகனத்திலும், 13ஆம் நாளில் சுவாமி புஸ்ப விமானத்திலும் பிள்ளையார் யாளி வாகனத்திலும், உலா நடைபெற்று காலைப்பூசை உலாவின் போது தெய்வானையம்மன் சப்பிரத்திலும் வீதி உலாவில் எழுந்தருளுவர். ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் உரிய வாகனங்கள் இருப்பினும் இவற்றை விட சிறப்பாக சில குறிப்பிட்ட வேளைகளில் வேறு சில ஊர்திகளாக மேற்கொள்ளப் படுவனவாகும்.

மாலை கூறுதல்

தீர்த்தோற்சவம் நடை பெறும் இடத்தில் மஞ்சள் காப்பு வழங்கல், பட்டுத்தீர்த்தம் வழங்கல், மாலை கூறுதல் மூலமாக பிரதேச செயலாளர், தேசம் தேசத்துக் குருக்கள், (கௌரவ பதவி வழி) துறைநீலாவணை, பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு, குறுமண்வெளி ஆகிய நான்கு ஊர்கள் (ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருந்து ஊர் பிரமுகர் ஒருவர்) நான்கு கணக்குப்பிள்ளைமார் ஆகியோர் கௌரவிக்கப்படுவர்.

வேடர் பூசை

தீர்த்தோற்சவம் முடிந்து மூன்றாம் நாளில் நண்பகல் வேளையில் சுவாமியின் ஆலயத்திற்குப் பின்னால் உள் வீதியில் வேடர் பூசை நடை பெறும். இதற்கு பல வகை மரக்கறி சேர்த்து

சோற்றன்னம் படையலாக நிவேதிக்கப்படுகின்றது. பண்டைய காலத்தில் தவிட்டுக் கொளியலரிசி அன்னமும், மான் இறைச்சி கறியும் படையல் செய்து வந்துள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. இம் முறை தற்காலத்தில் வழக்கொழிந்து புனித மரக்கறியும், சோற்றன்னமுமே வழக்கில் உள்ளன.

அடுக்குச் சடங்கு

தீர்த்தோற்சவம் முடிந்து மூன்றாம் நாள் இரவில் சுவாமி ஆலயத்தின் பின்பக்கமாக வெளிவீதியில் இச்சடங்கு நடைபெறும். இப்பூசையில் நைவேத்தியமாக பொங்கலும், பலகாரங்களும் படைக்கப்பெறுகின்றன. பூசைக்கு வேறுபட்ட ஒலியில் தவில் அடிக்கப்படும். பூசை புரியும் வேலனார் ஆகிய வேடக்கட்டாடியார் உருக் கொண்டாடி திருவிழாவின் போது ஏற்பட்ட குறைகளை நீக்கி எதிர்காலப் பயன்பாடுகளை கட்டுரைப்பார். அத்துடன் ஆலய பரிபாலகர்களுக்கு ஆசி வழங்கும் நிகழ்வும் நடைபெறும்.

தொண்டூயக் கொடுப்பனவுகள்.

இவ்வாலயத்தில் சேவை புரிகின்ற வண்ணக்கர், பெரிய கப்புகனார், பூசைக்கப்புகனார், கவுடாக்கரான், கங்காணி, கோயிலார் ஆகியோருக்கு சம்பிரதாய கொடுப்பனவுகள் “பரவணி” என்ற சொல்லில் வழங்கப்படுகின்றன.

அ. 1957 ம் ஆண்டுக்கு முன்னர்:-

45 (நாற்பத்தைந்து) ஏக்கர் காணி பரவணிக் காணியாக இருந்துள்ளது.

அவை:

1) மண்டுர் கோட்டைமுனை வெளியில் 20 ஏக்கர்

வண்ணக்கருக்கு 4 ஏக்கர்

பெரியகப்புகனாருக்கு 4 ஏக்கர்

பூசை கப்புகனாருக்கு 4 ஏக்கர்

கவுடாக்காரனுக்கு 4 ஏக்கர்

கங்காணிக்கு 4 ஏக்கர்

(2) கட்டாக்குளம் 25 ஏக்கர்

(பெரிகப்புகனாருக்கு, பூசை கப்புகனாருக்கு, கவுடாக்காரனுக்கு, கங்காணிக்கு, திருப்பணிக் கோயிலாருக்கு)

ஆ) 1957 ம் ஆண்டுக்கு பின்னர்:- 51 ½ ஏக்கர்

அவை:

1. மண்டுர் கோட்டைமுனை வெளி 24 ஏக்கர்

வண்ணக்கருக்கு 4 ஏக்கர்

பெரிகப்புகனாருக்கு 8 ஏக்கர்

பூசை கப்புகனாருக்கு 4 ஏக்கர்

கவுடாக்காரனுக்கு 4 ஏக்கர்

கங்காணிக்கு 4 ஏக்கர்

2. கட்டாக்குளம் 25 ஏக்கர்

(பெரியகப்புகனார், பூசை கப்புகமார், கவுடாக்காரன், கங்காணி, திருப்பணிக் கோயிலார்)

4. சின்னமுன்னமாரி 2 1/2 ஏக்கர் (வண்ணக்கர்)

நித்திய வருமானத்தில் 2/3 பங்கினையும் மகோற்சவத் திருவிழாவில் காவடி வருமானம், அர்ச்சனை வருமானம் அகியவற்றில் 2/3 பங்கினையும் வண்ணக்கர், பெரியகப்புகனார், பூசை கப்புகமார், கவுடாக்காரன், கங்காணி, திருப்பணிக் கோயிலார் எண்மர் ஆகியவர்களுக்கு விகிதாசாரப்படி பிரிவிட்டு வழங்கப்படும்.

வருடாந்த மகோற்சவத் திருவிழாவின் போது ஒரு சுற்று வட்ட திருவிழாக்காரரால் வழங்கப் பெறும் ஒரு அவண நெல்லும், இரு சுற்று வட்ட திருவிழாக்காரரால் வழங்கப் பெறும் இரண்டு அவண நெல்லும், கீழே காட்டப் பெறுவோருக்கு விகிதாசாரப் படி வழங்கப்படுகின்றது. 2007 ம் ஆண்டில் ஒரு அவணத்துக்குரிய பணம் நாலாயிரம் ரூபா வீதம் பணமாக செலுத்தப்பட்டது. வண்ணக்கர், பெரியகப்புகனார், பூசை கப்புகமார், கவுடாக்காரன், கங்காணி, சுவாமி தூக்கும் வேளாளர், உள் பணிவிடைக்காரர், வில்லம்புக்காரன், ஐயன், தேசத்து வண்ணான், பரிவேட்டு வண்ணான், தவில் அடிப்போர், மடப்பள்ளிக் காரன், எண்ணெய்க்காரன், கொடிபிடிப்போர், பந்த விளக்குகள் தூக்குவோர், குடை பிடிப்போர், சூரிய சந்திர பிறை முதலான ஆலவட்டங்கள் தூக்குவோர், பாதுகைக்காரன் (நாற்காலி தூக்குபவன்) முதலியோர்களுக்கு அவை பிரிக்கப்படுகின்றன.

படிகள்:-

வண்ணக்கர், பெரியகப்புகனார், பூசை கப்புகமார் கவுடாக்காரன், கங்காணி, திருப்பணிக் கோயிலார் எண்மர் ஆகியோருக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்படுகின்றன. நெல்லாக வழங்கப்பட்டு வந்து தற்போது பணமாக வழங்கப்படுகின்றன.

தற்காலத்தில் “ஊக்குவிப்புப்படி” என்னும் படியும் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலையில் இவர்களது சேவைக்காக வழங்கப்பட்ட படியாக இது அமைந்ததாகும். படிகள் காலத்துக்கு காலம் உயர்வடைகின்றன.

கார்த்திகைப்படி :-

மேற்காட்டிய ஆறு வகையினருக்கும் 1960 காலப்பகுதிகளில் ஐந்து அவணம் ஐந்து மரைக்காலும் (நூற்றிழுப்பத்தைந்து மரைக்கால்) படியாக வழங்கப்பட்டது. பின்னர் நெல்லுக்குரிய பணமாக வழங்கப்பட்டது. 2007 இல் 25,000 ரூபா (இருபத்தையாயிரம்) ரூபாவாக உயர்வு நிலை அடைந்துள்ளது.

ஊக்குவிப்புப்படி:-

2007 இல் 8,500 (எட்டாயிரத்து ஐந்நூறு) ரூபாவாக அமைந்துள்ளது.

5) கைவிசேடம்:-

மேற்காட்டிய ஆறு வகையினருக்கும் புத்தாண்டு கைவிசேடம் பண்டு தொட்டு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. 2001 இல் எட்டாயிரம் ரூபாவாக இருந்து 2007 இல் பதினேழாயிரம் ரூபாவாக உயர்வடைந்துள்ளது.

விசேட காலங்கள் -

கந்தசஷ்டி விரதம், திருக்கார்த்திகை விரதம், சிவராத்திரி விரதம், சித்திரகுப்த விரதம் (சித்திரை புத்திரனார் விரதம்), விநாயகர் சஷ்டி விரதம், மார்கழித் திருவாதிரை, தைப்பிறப்பு, புதுவருடப் பிறப்பு முதலியன விசேட ஆராதனைக் காலங்களாக நடைபெறுகின்றன.

கந்த சஷ்டி விரதம்:-

வருடாந்த உற்சவக் காலத்தைப் போன்றே கந்த சஷ்டி விரத காலம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இவ்விரத காலத்தின் போது “திருச்செந்தூர் புராண படனம்” நடைபெறுகிறது.இங்கு கந்தப்புராண படனம் நடைபெறுவதில்லை. புராண படனம் பூசை வழிபாட்டுடனான முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக நடைபெறுகிறது.விரத கால ஆறு நாட்களிலும் பகற்பூசையைத் தொடர்ந்தும்,இரவு பூசையைத் தொடர்ந்தும் திருச்செந்தூர் புராண படனம் நடைபெறும். திருச்செந்தூர் புராணம் வென்றி மாலைக்கவிராஜரால் பாடப் பெற்ற தல புராணமாகும். இப் பாடல்கள் பனையோலையில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதப் பெற்று ஏட்டுருவில் இங்கு உள்ளன. குற்றுக்குறியீடுகள் அற்ற வரி வடிவத்தில் சொற்கள் பனை ஓலைகளில் அமையப் பெறும்.இவ்வாலயத்தில் வெவ்வேறு விரத காலங்களில் படிக்கப்பெறும் முறையே பிள்ளையார் கதை, சித்திரை புத்திரனார் கதை, முதலியனவும் ஏட்டுருவிலே உள்ளன. திருச்செந்தூர் புராணம் பின்வரும் அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

காப்பு, வென்றிமாலைச் சருக்கம் ஆகிய வற்றுடன்

1. நைமிசாரணியத்திற்கு சூதமுனி சென்ற அத்தியாயம்
2. வியாசர் சுகருக்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்
3. செந்தூர் வைபவம் உரைத்த அத்தியாயம்,
4. திருவவதார அத்தியாயம்,
5. செயந்தி புர அத்தியாயம்,
- 6 கந்த சுவாமி வள்ளியம்மை இடத்திற் சென்ற அத்தியாயம்
8. வள்ளியம்மை திருக்கல்யாண அத்தியாயம்
9. பிரம்மாவுக்கு வரம் கொடுத்த அத்தியாயம்
10. திரிசுவதந்திரர் வரலாறு உரைத்த அத்தியாயம்
11. மாத பூசை விதி உரைத்த அத்தியாயம்

12. விபூதி அத்தியாயம்
13. விசுவரூப அத்தியாயம்
14. சுவாமியின் மந்திர மகிமை உரைத்த அத்தியாயம்
15. பல கதை உபதேசித்த அத்தியாயம்
16. இயமனுக்கு சிந்து புர வைபவம் உரைத்த அத்தியாயம்
17. பிரமன் உபதேசித்த அத்தியாயம்
18. சுகப்பிரம்மரிஷி பூசை செய்த அத்தியாயம்

ஆகிய பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாகும். காப்பு முதல் வாழி ஈறாக 988 பாடல்களை உடையது. விரத காலத்தின் மூன்றாம் நாள் இரவு சுவாமி வள்ளி திருக்கல்யாணப் படிப்பு நடைபெறும். அன்று இரவு திருமண வீடு போன்றே ஆலயம் காட்சி தரும். மணமகன், மணமகள் வீட்டார் சீர்வரிசையுடன் தாலிகட்டும் கிரியா பூசை சந்தன மண்டபத்தில் (மகா மண்டபத்தில்) விமர்சையாக நடைபெறும்.

அன்றைய விசேட நைவேத்தியம் பல காரம் ஆகும். அன்றைய நாளை “கல்யாணப் படிப்பு” எனவும் “பலகாரப் பூசை” எனவும் கூறுவர். கல்யாண மணவறைப் பந்தரைச் சூழ பல காரக் குவியல்கள் படையல்களாக காணப்படும். விரத காரர் மட்டுமன்றி விரதம் அனுட்டிக்காதவர்களும் மேற்படி பல காரக் குவியல்களில் தமது பலகாரங்களும் சேர்ந்து விட வேண்டும் எனும் முனைப்பில் பலகார சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டி இயங்குவதை அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலும் உள்ளூரில் ஒவ்வொரு இல்லமும் இதில் பங்கு கொள்கின்றன என்றே கூறலாம்.

இன்றைய தாலிகட்டும் பூசைக்கு மண்டூர்கோட்டைமுனை, நாவிதன்வெளி ஆகிய இரு ஊர்களின் சீர்பாத குல உரிமை

வழிக் குடும்பத்தினர்கள் உரிமையுடையவர்களாக உள்ளனர். இவ்விரு ஊர் குடும்பத்தினரும் வருடத்திற்கு ஓர் ஊர் முறையில் தமது உரிமையினை நிறைவேற்றுகின்றனர்.

திருக்கார்த்திகை விரதம் :-

கார்த்திகை மாத நட்சத்திரத்தில் இவ்விரதம். அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. இன்றைய நாளின் இரவில் மயில் வாகனத்தின் மீது சுவாமி வீதி உலா வருவார். அவ்வேளை மாவிளக்கு ஏந்தும் பத்தர்கள் வீதியை முற்றாக இடம் பிடித்து விடுவர். மாவிளக்கின் அழகுக் காட்சி சொல்லும் நிலையன்று. இவ்விரத விழாவிற்கு மகிழூர் முக்குக குல தனஞ்சனாகுடியினர் உரிமையாளராக இருந்து வருகின்றனர். பூரணை திதியும் இத்தினத்தில் சேர்ந்துள்ளமை சிறப்பாகும்.

நேர்கடன் :-

நேர்கடனாக மாடு, ஆடு முதலிய உயிரினங்களையும் தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் முதலியவற்றிலான பொருட்களையும், வேறு பொருட்களையும் வழங்குகின்றனர்.

அது மட்டுமன்றி, அங்கப்பிர தட்சணம், அன்னதானம் வழங்கல், மாவிளக்கு ஏற்றல், கற்பூரச் சட்டி ஏந்தல், காவடி எடுத்தல், வாய் அலகிடுதல் முதலிய செயற்பாடுகளினாலும் தமது கன்ம வினையைப் போக்க முயல்வதைக் காணலாம்.

இவ்வாலயத்தில் மார்கழி மாத திருவாதிரை காலைப் பூசை, தீர்த்தோற்சவக் கால நண்பகல் பூசை தவிர்ந்த ஏனைய காலங்களில் மூன்று வேளையும் தவறாது பூசை நடை பெறுகிறது. வெள்ளிக் கிழமையில் மதியவேளையில் பிள்ளையாருக்கும்,

வெள்ளி, செவ்வாய் நாட்களில் மாலை வேளையில் வைரவருக்கும், வெள்ளிக்கிழமை இரவின் இறுதிச் சாமத்தின் காவலாளர்களுக்கும் விசேட பூசைகளாகும். பூசையின் இறுதி நிகழ்வாக சங்கொலியும், மணியொலியும் ஒருமித்து ஒலிக்கப்படும்.

கடி மலர்:-

கடி மலர் தரும் மரம் கடிமரம். கடிமரம் என்பது கடம்ப மரம், கருவீர மரம் (கருவீரம் - கரையாக்கு). அவை சமயம் சார்ந்ததாக விளங்குகின்றன. கடிமரம் எனும் சொல்லுக்கு காவல் மரம், புதுமையான மரம், சிறப்பான மரம், இன்பம் தரும் மரம், அதிசய மரம், துன்பம் போக்கும் மரம் முதலான பல அர்த்தங்கள் உள்ளன.

திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகனுக்கு கடம்ப மலர் மாலை சூட்டி வழிபாடியற்றப்படுவதும், தில்லைமண்டூர் முருகனுக்கு கரையாக்கு மலர் மாலை சாற்றி வழிபாடியற்றப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவை தமிழர் வழிபாட்டு நிலையின் வழுவாத் தன்மையை உணர்த்துவனவாகும். அரட்டு மேளம், அணையா விளக்கு இரண்டும், இவ்வாலயத்தின் சிறப்பம்சங்களாகும். “பூசைக்குத் தயார்” எனக் காட்டுவதே “அரட்டு மேளம்” ஆகும். இது தவில் கொண்டு எழுப்பும் ஓசையாகும். இதன் ஒலி சுமார் ஐந்து மைல் சூழலில் கேட்கும் தன்மை வாய்ந்தது.

அற்புதங்கள்:-

போர்த்துக்கேய படை வீரர்கள் இவ்வாலயத்தை அழிக்க முற்பட்ட போது ஆலயத்துள் இருந்து புறப்பட்ட குழவிகள் அவர்களை தாக்கி, குத்தி, வெருட்டி ஓட்டியதாக உள்ள

வரலாறும், அதற்குரிய சான்றுப் பொருட்களும் நிரூபிக்கின்றன. அப்பொருட்கள் ஆலயத்துள் வைத்து பேணப்படுகின்றன.

வருடாந்த மகோற்சவ தீர்த்தத்தை முடித்து சுவாமி தனது ஆலயத்திற்கு திரும்பி வரும் வேளையில் வெளி வீதியில் தெய்வானையம்மன் ஆலய முன்றிலை அண்மிக்கும் வேளையில் ஆராத்தி எடுக்கும் சிறுமிகளும், வில்லம்பு கொண்டு வரும் வேடர் குலத்தினனும் மயக்கமடைவர். இம் மயக்கம் மீளாத் துயிலைப் போல் அமைவுறும். இவர்களை வள்ளியம்மன் ஆலயத்துக்குள் தூக்கிச் சென்று கிடத்துவர். ஒரு சில மணித்தியாலங்களுக்குப் பின்னரே சுய நிலைக்கு மீளுவர். இது வருடம் தோறும் நிகழும் ஓர் அற்புதக் காட்சியாகும்.

ஆக்க இலக்கியங்கள் :-

வித்துவான் வைத்திலிங்கதேசிகர், பண்டிதர் முருகேச பிள்ளை, சுவாமி விபுலாநந்தர், புலவர்மணி ஏ.பெரிய தம்பிப்பிள்ளை ஆகியோர் “மண்டூர்ப் பதிகம்” என்ற பெயரிலே ஆக்கிய தனிப்பாடல்களும், பிரபந்தங்களும், மண்டூர் புலவர் வினாசித்தம்பி, துறைநீலாவணை வீ.தோம்புதோர் ஆறுமுகபிள்ளை, கந்தையா உபாத்தியாயர், கவிமணி க.அழகரெத்தினம் ஆகியோரது முறையே மண்டூர் வேலவன் குறம், மண்டூர் காவடி விருத்தம், திரு மண்டூர் பதிகம், மண்டூர் முருகு ஊஞ்சல், தில்லை மண்டூர் முருக இரசம் ஆகியவைகளும்; சைவமாமணி பூ.சின்னையா, வைத்தியசிகாமணி கோ.நாராயணபிள்ளை, துறைநீலாவணை வே.ஆறுமுகம் ஆகியோரது பக்திப் பனுவல்களும்; மண்டூர்க் கவிஞர் மு.சோமசுந்தரம்பிள்ளையினது திரு மண்டூர் முருகன் மாலை, தில்லை மண்டூர் அந்தாதி ஆகியவைகளும், சைவமாமணி

பண்டிதர் வி.விஸ்வலிங்கத்தினது மண்டுர் பிள்ளைத் தமிழும், சைவப்பலவர் எஸ்.தில்லைநாதனின் மண்டுர் முருகன் திருவிருத்த மாலையும், கவிஞர் தேசிகனின் மண்டுர் கந்தன் பாமாலையும், திரு.எம்.டி.இராகவன் (முன்னாள் கொழும்பு நூதனசாலைப் பணிப்பாளர்) சமூகவியலாளர் டாக்டர் மார்க் டி வித்தகர், அறிஞர் அருள்செல்வநாயகம், மகாவித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா, சைவப்பலவர் எஸ்.தில்லைநாதன் முதலியோர்களது ஆய்வு நூல்களும், கட்டுரைகளும், மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி தலம் பற்றி அறிய உதவும் பதிவுகளாகவும், மட்டக்களப்பு தமிழக மக்களின் பண்பாட்டை காட்டுவனவாகவும் விளங்குகின்றன.

இவ்வாலய இறைசேவையில் பிரதம கப்புகனார் விபரம்

- சிந்தன் (சிந்தாத்திரன்)
(இடைக்காலத்தில் சேவையாற்றியோர் விபரம் அறியமுடியவில்லை)
- ஸ்ரீமான். கந்தக்கப்புகனார்
- ஸ்ரீமான். கோவிந்தக்கப்புகனார்
- ஸ்ரீமான். நேரவன்னிக்கப்புகனார்
- ஸ்ரீமான். உலகநாதக்கப்புகனார்
- ஸ்ரீமான். கதிராமர்கப்புகனார்
- ஸ்ரீமான். நமசிவாயக்கப்புகனார் (கணபதிப்பிள்ளை)
- ஸ்ரீமான். கேதாரலிங்கக்கப்புகனார் (தற்போது)

உசாத்துணைகள் :-

1. ஆவணங்கள்

- சீர்பாத வரன் முறைக் கல்வெட்டு
- அரச அலுவலக பதிவுகள்
- ஆலயக் கூட்டக் குறிப்பு புத்தகங்கள்

- ஆலய வரவு செலவு அறிக்கைகள்
- விசாரணை கொமிசன் அறிக்கைகள் (2)
- நீதிமன்ற தீர்ப்பு
- இறைவன் உவக்கும் மலர்கள் - பண்டிதர் சு.வடிவேலு
- பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும், வழிபாடும் - பாரி நிலையம் சென்னை
- நறுமலர் மாலை - அருள் செல்வநாயகம்
- மண்டுர் கந்தசுவாமி ஆலயம் - மார்க்.டி. வித்தகர்
- மட்டக்களப்பு சைவக்கோயில்கள்- பண்டித, வித்துவான் வி.சீ.கந்தையா
- மட்டக்களப்பு தமிழகம் - பண்டித, வித்துவான் வி.சீ.கந்தையா
- மட்டக்களப்பில் இந்து சமயகலாசாரம் - சைவப்புலவர் எஸ் தில்லைநாதன்
- திருச்செந்தூர் புராணம் - வென்றி மாலைக் கவிராயர்

நேர்காணல் :-

1. ஆலயம் சார்ந்த பெரியார்களின் வாய் மொழித் தகவல்கள்
2. நேர் அவதானிப்புக்கள்

துறைநீலாவணையில் பிறந்து
மண்டூரில் மணம் புரிந்து
மட்டக்களப்பில் வசித்து வரும்
சைவப்புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன்
ஒரு பி.ஏ. பட்டதாரி.

ஆசிரியர், அதிபர், உதவிக்
கல்விப் பணிப்பாளர் எனப்
பணி புரிந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

சமயப்பணி, சமூகப்பணி, எழுத்துப்பணி எனப்
பல்வேறு தளங்களில் நின்று சேவை
புரியும் சமூக சேவையாளர்.

சைவமும் நாமும், தமிழ்மொழி இலக்கியமும்
இலக்கணமும், மண்டூர் முருகன் திருவிருத்தமாலை
தமிழ்மொழியின் இலக்கியச் சிறப்பு,
தமிழ்மொழியின் இலக்கணச் சிறப்பு,
மட்டக்களப்பில் இந்து சமய கலாசாரம்,
சைவ சித்தாந்த எட்டு விரதங்கள் ஆகிய
நூல்களின் ஆசிரியர்.

மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர்
பண்பாடும் அவரின் இன்னுமொரு அரிய படைப்பு.

ஓ.கே. குணநாதன்

ISBN 978-955-8715-53-6

200/=